

وزارت صنایع و معادن
سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور
معاونت اکتشاف
مدیریت امور اکتشاف

گزارش اکتشاف منگنز تپ گراب (محور طالقان - گچسر)

کتابخانه سازمان زمین‌شناسی و
اکتشافات معدنی کشور
تاریخ:
شماره ثبت: ۸۱۳۳۲

کارشناس
سید علی اصغر مختاری
یاشا موقر خانقاه

ناظر علمی
ناصر عابدیان

بهار ۱۳۸۲

فهرست

شماره صفحه	عنوان
۱	چکیده
	فصل اول: کلیات
۴	۱-۱- مقدمه
۵	۱-۲- ویژگی های کانی شناسی و ژئوشیمی منگنز
۶	۱-۳- انواع کانسارهای منگنز
۶	۱-۴- متالورژی منگنز
۹	۱-۵- کاربردهای جهانی منگنز
۹	۱-۵-۱- کاربردهای متالورژیکی منگنز
۱۰	۱-۵-۲- کاربردهای دیگر منگنز
	فصل دوم: زمین شناسی منطقه مورد مطالعه
۱۲	۲-۱- مقدمه
۱۲	۲-۲- سازند کرج
۱۴	۲-۳- اولیگو میوسن (OM)
۱۶	۲-۴- میوسن (M)
۱۶	۲-۵- کنگلومراها و ماسه سنگهای پلیوسن - کواترنری (PIQ ^{۴-۵})
	فصل سوم: عملیات اکتشافی انجام شده
۱۸	۳-۱- مقدمه
۱۸	۳-۲- کانسار منگنز گراب
۲۰	۳-۳- پی جویی های انجام یافته
۴۴	۳-۴- ترانسه های اکتشافی
	فصل چهارم: مطالعات آزمایشگاهی
۵۵	۴-۱- مطالعات سنگ نگاری
۵۶	۴-۲- مطالعات کانه نگاری

فهرست

شماره صفحه

عنوان

۷۲

۴-۳- مطالعات کانی شناسی

فصل پنجم: ژئوشیمی

۷۴

۵-۱- مقدمه

۷۴

۵-۲- منگنز و آهن

۷۷

۵-۳- مس و نقره

۸۰

فصل ششم: نتیجه گیری و پیشنهادات

۸۲

فهرست منابع

- شکل ۱-۱- میدان پایداری ژئوشیمیایی کانیهای آهن و منگنز ۶
- شکل ۲-۱- رابطه پیشروی و پسروی آب دریا با تشکیل کانسنگ منگنز ۸
- شکل ۳-۱- نمایی از لایه منگنز در محل کانسار گراب و آثار معدنی قدیمی ۱۹
- شکل ۳-۲- فعالیتهای جدید معدنی در کانسار گراب ۲۰
- شکل ۳-۳- دورنمایی از کانسار منگنز گراب ۲۱
- شکل ۳-۴- دورنمایی از گردنه ملوس و واحدهای سنگی تشکیل دهنده آن ۲۲
- شکل ۳-۵- لایه منگنز واقع در واحد OM در گردنه ملوس ۲۲
- شکل ۳-۶- نمایی از قطعات کانسنگ منگنز در محل گردنه ملوس ۲۳
- شکل ۳-۷- مقطع لایه‌های دربرگیرنده لایه منگنز ۲۴
- شکل ۳-۸- مقطع لایه‌های دربرگیرنده لایه منگنز ۲۴
- شکل ۳-۹- نمایی از لایه منگنز در داخل واحدهای سنگ میزبان واحد OM در امتداد پروفیل DD ۲۶
- شکل ۳-۱۰- نمایی از لایه منگنز همراه با سنگهای دربرگیرنده واحد OM در امتداد پروفیل DD ۲۶
- شکل ۳-۱۱- نمایی از لایه‌های کانسنگ منگنز در داخل ماسه‌سنگ و شیل توفی ۲۷
- شکل ۳-۱۲- نمایی از لایه‌های کانسنگ منگنز در داخل ماسه‌سنگ و شیل توفی ۲۷
- شکل ۳-۱۳- تناوب لایه‌های ماسه‌سنگ توفی و کنگلومرا به همراه لایه نازک منگنز در داخل ماسه‌سنگ توفی ۲۸
- شکل ۳-۱۴- تناوب لایه‌های منگنز و ماسه‌سنگ توفی ۲۹
- شکل ۳-۱۵- لایه منگنز به ضخامت ۶۰ سانتی‌متر ۳۰
- شکل ۳-۱۶- لایه نازک منگنز در زیر لایه ماسه‌سنگ توفی در محل گردنه دراپی ۳۰
- شکل ۳-۱۷- دورنمایی از واحد OM موجود در جنوب روستای آسکان ۳۱
- شکل ۳-۱۸- تناوب لایه‌های مختلف واحد OM به همراه لایه آهن منگنزدار در جنوب روستای آسکان ۳۲
- شکل ۳-۱۹- لایه ماسه‌سنگ و شیل توفی حاوی کانی‌زایی مس ۳۳
- شکل ۳-۲۰- نمایی از لایه منگنز در داخل ماسه‌سنگ توفی ۳۴
- شکل ۳-۲۱- مقطع شماتیک از واحد OM در آبراه شمال روستای دهدر ۳۵

- شکل ۳-۲۲- دورنمایی از واحد OM موجود در شمال روستای آسکان ۳۷
- شکل ۳-۲۳- دورنمایی از واحد OM موجود در شمال شرق روستای گراب ۳۸
- شکل ۳-۲۴- نمایی از واحدهای سنگی موجود در جنوب کوه بارو ۴۰
- شکل ۳-۲۵- دورنمایی از واحد OM و توده ژپس معدن گچ سرخاس در شرق تونل کندوان ۴۲
- شکل ۳-۲۶- نمایی از کانسار منگنز واقع در جنوب غرب روستای پراچان ۴۳
- شکل ۳-۲۷- نمایی از لایه منگنز در داخل ترانشه A1 ۴۴
- شکل ۳-۲۸- نمایی از لایه منگنز در داخل ترانشه A2 ۴۵
- شکل ۳-۲۹- نمایی از لایه منگنز در داخل ترانشه A3 ۴۶
- شکل ۳-۳۰- ترانشه B1 با امتداد شمالی- جنوبی در جنوب شرق آسکان ۴۷
- شکل ۳-۳۱- لایه منگنز با امتداد شرقی- غربی در داخل ترانشه B2 ۴۸
- شکل ۳-۳۲- لایه منگنز با امتداد شرقی- غربی در داخل ترانشه B3 ۴۹
- جدول ۱-۳- توصیف ماکروسکوپی نمونه‌های برداشته شده همراه با مختصات محل نمونه‌گیری و نوع آزمایش انجام شده ۵۰
- شکل ۴-۱- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۵۷
- شکل ۴-۲- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۵۸
- شکل ۴-۳- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۵۹
- شکل ۴-۴- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۰
- شکل ۴-۵- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۱
- شکل ۴-۶- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۲
- شکل ۴-۷- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۳
- شکل ۴-۸- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۴
- شکل ۴-۹- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۵
- شکل ۴-۱۰- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۶
- شکل ۴-۱۱- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۷
- شکل ۴-۱۲- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب ۶۸

- شکل ۴-۱۳- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی اندیس مس جنوب روستای آسکان ۶۹
- شکل ۴-۱۴- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی اندیس مس جنوب روستای آسکان ۷۰
- شکل ۴-۱۵- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی اندیس مس جنوب روستای آسکان ۷۱
- شکل ۴-۱۶- تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی اندیس مس جنوب روستای آسکان ۷۲
- شکل ۵-۱- نمودار فراوانی اکسیدهای آهن و منگنز در محدوده مورد مطالعه ۷۵
- شکل ۵-۲- نمودار فراوانی آهن و منگنز در کانسار گراب ۷۵
- شکل ۵-۳- مقایسه فراوانی MnO , Ag ۷۶
- شکل ۵-۴- فراوانی اکسیدهای منگنز و آهن در کانسار منگنز پراچان ۷۷
- شکل ۵-۵- فراوانی مس در منطقه آسکان ۷۸
- شکل ۵-۶- فراوانی نقره در منطقه آسکان ۷۹

چکیده:

کانسار منگنز گراب با موقعیت طول جغرافیایی $36^{\circ}11'$ و عرض جغرافیایی $51^{\circ}08'$ در فاصله $2/5$ کیلومتری شمال شرق روستای گراب (فاصله هوایی) در منطقه طالقان و در داخل واحد آهک ماسه‌ای تا ماسه‌سنگ توفی (بخشی از واحد اولیگو میوسن) قرار گرفته است. این کانسار از نوع رسوبی بوده و منگنز به شکل لایه‌ای می‌باشد.

هدف از انجام این طرح، اکتشاف منگنز با مشخصات بالا در واحدهای اولیگو میوسن موجود در منطقه طالقان که درون نقشه زمین‌شناسی $1:100000$ مرزن‌آباد قرار می‌گیرد، می‌باشد.

منطقه مورد مطالعه بخشی از رشته کوه‌های مرتفع البرز را شامل می‌شود که توسط تعدادی از سازندهای نسبتاً جوان (بعد از پالئوسن) پوشیده شده است. تشکیلات آتشفشانی - رسوبی سازند کرج عمده سطح منطقه را دربر گرفته است و واحد رسوبی اولیگو سن - میوسن نیز به عنوان سنگ میزبان کانسار منگنز مورد مطالعه بطول حدود 50 کیلومتر و عرض تقریباً 15 کیلومتر به عنوان دومین سازند بزرگ منطقه مطالعاتی می‌باشد.

واحد اولیگو میوسن در طی مطالعات صحرایی مورد پی‌جویی قرار گرفت. بر این اساس ماده معدنی منگنز در این ناحیه به اشکال زیر دیده می‌شود:

۱- منگنز لایه‌ای شکل با سنگ درونگیر توف ماسه‌ای

۲- منگنز عدسی شکل با سنگ درونگیر آهک توفی

۳- منگنز دانه پراکنده همراه با بافت لامینه با سنگ درونگیر ماسه‌ای

بافت ماده معدنی بصورت لامینه، دانه پراکنده، نودولار، کلو فرمی و گل کلمی می‌باشد.

ضخامت لایه منگنز در محل کانسار گراب از 30 تا 100 سانتی متر متغیر بوده و عمده ضخامت آن بیشتر از 50 سانتی متر می‌باشد. این لایه بطول حدود 500 متر قابل پی‌گیری است. همچنین لایه منگنز دیگری به ضخامت 5 تا 25 سانتی متر در فاصله حدود 500 متری جنوب کانسار گراب و به موازات آن وجود دارد. این لایه در طول حدود 2 کیلومتر و با ضخامت‌های متغیر مذکور قابل پی‌گیری است.

در طی مطالعات صحرایی تعداد 68 نمونه از موقعیت‌های مختلف لایه منگنز جهت مطالعات کانه‌نگاری و آنالیز برداشته شد. از نظر کانه‌نگاری پاراژنز ماده معدنی را پیرولوسیت، پسیلوملان، براونیت، هوسمانیت، کریپتوملان، هوریت، منگانیت و کرونادیت به همراه مگنتیت، گوتیت، کلسیت و کوارتز تشکیل می‌دهد.

نتایج تجزیه شیمیایی نمونه‌های گرفته شده، عیار MnO بین 30 تا 83 درصد را نشان می‌دهد. عناصر Ag, B نیز دارای عیارهای بالایی بوده و می‌توان آنها را به عنوان محصول جانبی در نظر گرفت. با

توجه به عیار بالای منگنز و نیز با توجه به گسترش فوق‌العاده سازند کرج و واحد اولیگومیوسن، وجود منگنز در نقاط دیگر این سازندها قابل انتظار است.

کتابخانه آگاه سازمان زمین‌شناسی و
اکتشافات معدنی کشور

فصل اول

کلیات

۱-۱- مقدمه :

منگنز در سال ۱۷۷۴ توسط شول (C.W.Schule) داروساز و شیمیدان سوئدی شناسایی و معرفی شد. عدد اتمی این عنصر ۲۵ است و فراوانی آن (نسبت به آهن، 10^6 اتم Si) برابر $5/9 \times 10^3$ می باشد و دوازدهمین عنصر فراوان در پوسته زمین است. نام منگنز از کلمه لاتین منگنز به معنای مغناطیس مشتق شده است.

منگنز به دلایل اقتصادی و داشتن خصوصیات فیزیکی و شیمیایی مخصوص، به عنوان یکی از فلزات استراتژیک مورد استفاده در صنایع فولاد و ذوب آهن، تولید فروآلیاژها، باتری سازی و سایر صنایع مطرح شده است. کانسنگ های منگنز از اواخر قرن ۱۸ برای ساختن رنگها و مواد دارویی مصرف می شد. استفاده از منگنز در صنعت فولاد به سال ۱۳۸۹ میلادی بر می گردد. در آن زمان منگنز برای تقویت قابلیت چکش خواری محصولات آهنی مورد استفاده قرار می گرفت بطوریکه انگیزه اصلی استفاده از منگنز در ساخت فولاد به سال ۱۸۵۶ میلادی بر می گردد. در آن زمان Mushet روشن ساخت که فولاد را می توان با استفاده از منگنز به نحو کاملاً موفقیت آمیزی به کمک فرآیند بسمر تهیه نمود. در نیمه دوم قرن نوزدهم، پس از آنکه روش جدید تولید فولاد کشف گردید، میزان تقاضای منگنز نیز افزایش یافت. مصرف منگنز بصورت یک عامل آلیاژی برای ایجاد فولاد مقاوم در سال ۱۸۸۸ میلادی توسط هادفیلد (Hadfield) به اثبات رسید و امروز نیز فولاد با محتوی منگنز بالا به فولاد هادفیلد معروف است.

از آنجا که حدود ۹۵ درصد مصرف منگنز در صنایع متالورژیکی در تولید فولاد و فروآلیاژهاست عرضه و تقاضای این فلز نیز به عرضه و تقاضای فولاد و فروآلیاژ بستگی دارد.

درصد مناسب MnO_2 در سنگ معدن برای استفاده در متالورژی بیش از ۳۵ درصد (معمولاً ۴۰-۵۰ درصد) و میزان فسفر آن کمتر از $0/2 - 0/15$ درصد است. کانی منگنز مورد استفاده در صنایع شیمیایی باید خلوص بیشتری داشته، و حاوی ۸۵-۸۰ درصد MnO_2 باشد.

توزیع جغرافیایی بخصوص کانسارهای منگنز باعث شده است که ۹۵ درصد تولید جهانی آن فقط در هفت کشور صورت بگیرد که مهمترین آنها عبارتند از اتحاد جماهیر شوروی سابق، آفریقای جنوبی، برزیل، استرالیا و هندوستان. عمده کشورهای صنعتی جهان نظیر آمریکا، ژاپن و کشورهای اروپایی که بعضاً مقادیر زیادی فروآلیاژ و فولاد تولید می کنند، فاقد ذخایر قابل توجه منگنز هستند.

۱-۲- ویژگیهای کانی‌شناسی و ژئوشیمی منگنز:

منگنز دارای یک ایزوتوپ (Mn^{55}) بوده و کلارک آن در طبیعت ۰/۱ درصد می‌باشد که در سنگهای بازیک و اولترابازیک تا ۱/۵ درصد نیز دیده شده است.

منگنز در ماگما بصورت (Mn^{+2}) عمل می‌نماید و به همین جهت انتظار می‌رود که بتواند نقش جانشینی با Fe^{+2} یا Ca^{+2} بازی کند. منگنز به مراتب خاصیت الکترونگاتیو بیشتری نسبت به کلسیم دارد و شاید به همین دلیل باشد که بندرت می‌تواند جانشین این عنصر گردد (به جز در آپاتیت پگماتیتهای). در سنگهای آذرین، منگنز جایگزین آهن فرو می‌گردد و افزایش نسبی در نسبت Mn به Fe در مراحل تفریق پسین دیده می‌شود. این پدیده معمول آن است که یون بزرگتر منگنز نمی‌تواند وارد کانیهای فرو منیزین در مراحل اولیه تفریق شود.

منگنز دارای دو ظرفیت پایدار Mn^{+2} , Mn^{+4} است که Mn^{+2} جانشین Fe^{+2} می‌شود و Mn^{+4} ایزومورف Fe^{+3} است. علیرغم مسیرهای مهاجرت مشابه منگنز و آهن، این دو عنصر در چرخه رسوبی مسیر جداگانه‌ای را طی می‌کنند و از هم فاصله می‌گیرند. آهن نسبت به منگنز در شرایط اکسیدان بیشتری تشکیل می‌شود، حال آنکه منگنز با مواد اکسیدی کمتری همراه است (فاصله بیشتر از ساحل دریا). برای مثال در برخی رخساره‌های رسوبی رسوبات مغاکی اقیانوسی، منگنز متمرکز شده و حتی کانسارهایی با اهمیت اقتصادی را بوجود می‌آورد. جدایی منگنز و آهن در مهاجرت هیپوژن، به میزان افزایش اکسیژن در جو مربوط است. این جدایی با کاهش نسبت Mn به Fe در سنگهای رسی رسوبی بعد از پروتروزوئیک به چشم می‌خورد. حاصل این تفاوت، کانسارهای بزرگ منگنز و تقریباً در مواردی بدون آهن می‌باشد که در زمان پالئوژن تشکیل یافته است.

منگنز در بسیاری از کانیهای موجود در پوسته زمین وجود دارد و تاکنون بیش از ۳۰۰ کانی حاوی منگنز شناخته شده است، اما تعداد کانیهای منگنزدار دارای ارزش اقتصادی کمتر از ۱۲ می‌باشد. کانیهای با ارزش منگنز بصورت اکسیدها، هیدروکسیدها، کربناتها و سیلیکاتها در طبیعت یافت می‌شوند. بطور کلی می‌توان گفت که ذخایر اکسیدی و هیدروکسیدی منگنزدار به عنوان کانسارهای اصلی و سنگهای کربناته و سیلیکاته منگنزدار به عنوان سنگ مادر کانسارهای دیگر مورد توجه هستند. اکثر کانسارهای با ارزش منگنز، حاصل غنی سازی ثانویه توسط آبهای زیرزمینی و لیچینگ سنگهای رسوبی منگنزدار هستند.

مهمترین کانی‌های منگنز دارای ارزش اقتصادی عبارتند از پیرولوزیت، براونیت، منگنیت، هوسمانیت، رودوکروزیت، پسیلوملان، کریپتوملان، کرونادیت، منگانوسیدریت که اکثراً در سنگهای رسوبی یا تجزیه‌ای یافت می‌شوند.

۱-۳- انواع کانسارهای منگنز:

مهمترین کانیهای منگنز به پنج نوع تقسیم می شوند:

۱- کانسارهای رسوبی منگنز

۱-۱- کانسارهای همراه با توف، رسوبات تخریبی و مواد آتشفشانی

۱-۲- کانسارهای مرتبط با فعالیتهای آتشفشانی

۱-۳- کانسارهای همراه با سازندهای آهن دار

۲- کانسارهای آتشفشانی- رسوبی منگنز

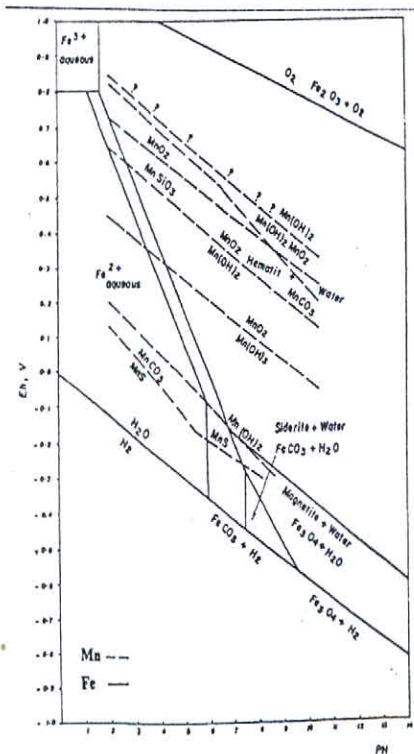
۳- کانسارهای فرسایشی- هوازده (تجزیه ای) منگنز

۴- کانسارهای دگرگونی منگنز

۵- کانسارهای گرمابی منگنز

۱-۴- متالورژی منگنز:

چرخه منگنز شامل هوازدگی، انتقال، راسب شدن و دگرسانی است که عموماً تابع شرایط ژئوشیمیایی حوضه، آب و هوا و سطح دریا است. شرایط و تغییرات Eh, pH از عوامل مهم در تعیین میدان پایداری کمپلکسهای محلول در ترکیبات غیر محلول منگنز است (شکل ۱-۱).

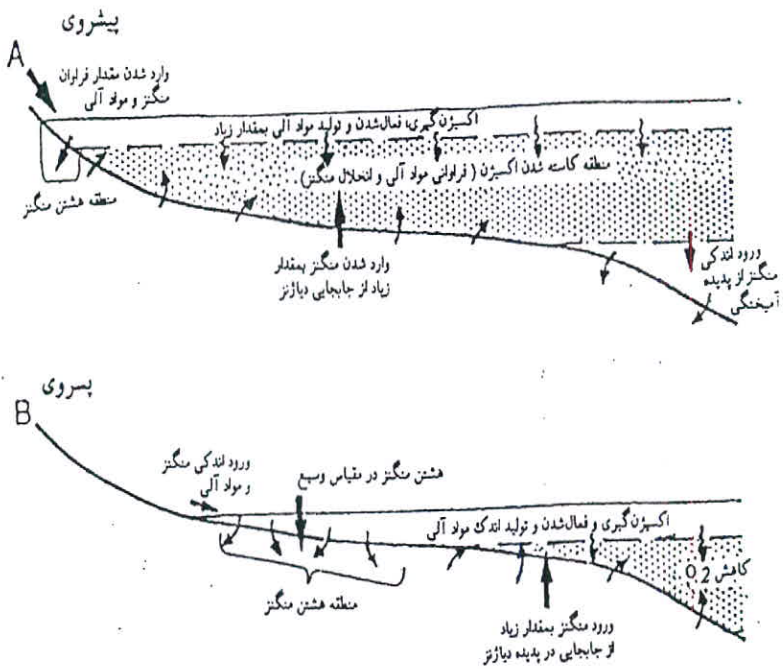

شکل ۱-۱- میدان پایداری ژئوشیمیایی کانیهای آهن و منگنز

بررسیهای مختلف نشان داده است که ترکیب آب دریا عامل اصلی و کنترل کننده انحلال، انتقال و جابجایی و نهشته شدن منگنز است. چرخه اکسیژن و کربن در طبیعت از مهمترین حوادثی است که شرایط ژئوشیمیایی حوضه‌های رسوبی را کنترل می‌کند و از این رو سرنوشت منگنز در کره زمین از آغاز تاکنون در ارتباط تنگاتنگ با تغییرات اکسیژن و کربن پیرامون آن بوده است.

تصدید گاز از گوشته زمین (Mantle degassing) در مراحل نخستین خلقت کره زمین از جمله پدیده‌هایی است که تقریباً مقبول رأی عموم محققین است. این پدیده سبب سوختن تقریباً همه اکسیژن پیرامون کره زمین شده، به همین لحاظ مقدار CO_2 جو زمین در زمان آرکئن و آغاز پروتروزویک به مراتب بیشتر از ادوار بعد بوده و احتمالاً اکسیژن آزاد در دسترس نبوده است. تغییرات ترکیب شیمیایی جو و اقیانوسهای زمین را در طول تاریخ آن، از روی مقادیر ^{12}C و ^{13}C می‌توان تعیین کرد. مواقعی که مقدار $\delta^{13}\text{C}$ نسبتاً زیاد می‌شود، در مقابل ^{12}C بصورت رسوب شدن و مواد ارگانیک از میدان ژئوشیمیایی حوضه رسوبی خارج می‌شود. تجمع منگنز در حوضه تابع تغییر شرایط ژئوشیمیایی آب دریا است. وقتی مقدار $\delta^{13}\text{C}$ به فزونی می‌گراید در این حالت تجمع منگنز کاستی می‌گیرد، زیرا شرایط احیاکنندگی بر حوضه حاکم است. از مطالعه پوسته فرو منگنز اقیانوسی در اقیانوس کبیر چنین نتیجه شده است که رشد سریع آنها در زمان کوترنر زمانی روی داده است که $\delta^{13}\text{C}$ کمبود داشته و با زمانهای بین دوره یخچالی منطبق بوده است، حال آنکه در ادوار یخچالی بر غلظت منگنز در آب اقیانوس افزوده می‌شده است (Frakes and Bolron, 1992).

تغییرات $\delta^{13}\text{C}$ در رسوبات دریایی می‌تواند تغییرات در میزان نهشته شدن منگنز در حوضه دریایی را مشخص سازد، وقتی حوضه پر مایه از $\delta^{13}\text{C}$ باشد، شرایط احیاکنندگی حاکمیت می‌یابد. تغییرات نسبی سطح دریا نقش مهمی در تشکیل کانسارهای منگنز نوع رسوبی دارد. در کرانه دریا، جمع شدن مواد آلی و تجزیه و تخمیر آنها باعث مصرف اکسیژن و کاهش اکسیدکنندگی می‌شود. تشکیل پیزولیتها، الیتها یا ندولهای منگنز نتیجه قابلیت دسترسی به اکسیژن در ساحل دریاست. وقتی دریا پیشروی یا عقب نشینی می‌کند آرامش محیط به هم می‌خورد و شرایط برای راسب شدن منگنز محلول در آب دریا فراهم می‌گردد (شکل ۱-۲).

شکل ۱-۲- رابطه پیشروی و بسرویی آب دریا با تشکیل کانسنگ منگنز (نقل از فربک و همکاران، ۱۹۹۲)

A- رابطه پیشروی دریا در کرانه حوضه با کاهش اکسیژن که انحلال و جابجایی منگنز را در زرفا نشان می دهد.

B- رابطه بسرویی آب دریا در کرانه حوضه که جابجایی زیاد منگنز را در اثر پدیده دیازنز و نهشته شدن آن را در

زونهای اکسید و احیاء نشان می دهد.

چرخش آب دریا در گسیختگیهای بستر اقیانوسی سبب گرم شدن و احیاء کنندگی (در برخورد با منابع گرمایی ولکانوژنی) و افزایش قدرت اسیدی (از طریق خارج شدن Mg با راسب شدن هیدروسولفات منیزیم، هیدروکسی آلومینوسیلیکات منیزیم و هیدرات هیدروسولفات منیزیم) می شود. سیالات چرخشی قادر به رهاسازی (Leaching) منگنز و بعضی از فلزات از سنگهای آتشفشانی شده و با افزایش گرما و تغییر فاز به بخار، مایع به سمت بالا بر می گردد و بصورت سیال گرمایی فرارونده به کف اقیانوس جریان می یابد. منگنز موجود در سیال گرمایی همراه با سولفورها و اکسید-هیدروکسید سایر فلزات بواسطه کاهش حرارت، افت فشار، اختلاط محلول گرمایی با آب دریا و تغییر Eh, pH صورت می گیرد. کانسارهای سولفور Cu, Zn, Fe و ترکیبات (اکسید) منگنز در چنین سیستم گرمایی تشکیل می شوند.

۱-۵- کاربردهای جهانی منگنز :

منگنز از فلزاتی است که به علت دارا بودن خواص فیزیکی و شیمیایی مطلوب، کاربردهای متنوعی در صنعت یافته است. بزرگترین مصرف کانه منگنز، فولاد سازی می باشد بطوریکه ۹۵-۹۰ درصد از تولید جهانی این ماده معدنی در متالورژی فولادهای معمولی، ریخته گری ها و ساخت فروآلیاژهای مختلف بکار می رود. ۵الی ۱۰ درصد باقیمانده دارای کاربردهای غیر متالورژیکی متنوعی بوده و سهم عمده ای نیز در بازار مواد معدنی جهان را بخود اختصاص داده است، بطوریکه شرکتهای بزرگی در جهان فعالیت خود را در جهت تولید ترکیبات مورد نیاز در این بخش متمرکز کرده اند. مهمترین کاربرد غیر متالورژی منگنز در صنایع باتری سازی است و به سه صورت کانسنگ طبیعی فعال، دی اکسید منگنز شیمیایی و دی اکسید منگنز الکترولیتی در باتری سازی استفاده می شود.

۱-۵-۱- کاربردهای متالورژیکی منگنز :

اگر چه منگنز ارزانترین فلز مورد استفاده در ساخت فرو آلیاژها می باشد دلایل مهمتری نیز برای کاربردهای وسیع آن در صنایع وابسته به آهن و فولاد وجود دارد. در سال ۱۸۵۶ میلادی توسعه فرآیند فولادسازی بسمر، سبب رونق اقتصادی منگنز گردید. بعدها رابرت هادفیلد موفق به کشف مزایای فولادهای با محتوی منگنز بالا شد و امروزه نوعی فولاد با محتوی منگنز بالا به فولاد هادفیلد مشهور است.

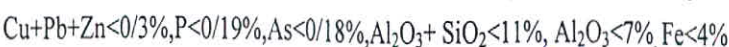
امروزه منگنز بصورت کانسنگ و یا بصورت فروآلیاژهای مختلف در فولادسازی بکار می رود که در این زمینه نقشهای عمده منگنز عبارتند از:

۱- احیا کننده و تمیز کننده در فولاد مذاب

۲- ترکیب شدن با گوگرد و بهبود خواص فولاد مورد نظر (گوگرد زدایی)

۳- ایفای نقش به عنوان یکی از اجزای آلیاژی برای بهبود مقاومت، سختی و رفتار حرارتی فولادها.

فروآلیاژهای منگنز برای جدا کردن گوگرد و اکسیژن زائد در کوره فولادسازی بکار می روند زیرا غلظت گوگرد در فولاد، همگنی آنرا کاهش داده، باعث سهولت شکست آن می گردد لذا منگنز با گوگرد ترکیب می شود تا سولفید منگنز موجود در سرباره را تشکیل دهد. در صنعت فولاد، منگنز در اشکال مختلف کانسنگ و آلیاژهای فرومنگنز، اسپیکل ایزن، سیکلومنگنز، سیکلو اسپیکل ایزن استفاده می شود. کانسنگ های منگنز مورد استفاده دارای عیار منگنز ۵۵-۳۸ درصد می باشند هر چند که در مواردی سنگهای با عیار ۳۰ درصد نیز بکار می روند. کانسنگ منگنز مورد استفاده برای تولید فرومنگنز دارای ترکیب شیمیایی:

می‌باشد و به کانسنگ متالورژیکی منگنز معروف است.

۱-۵-۲- کاربردهای دیگر منگنز:

یکی دیگر از کاربردهای مهم منگنز در ساخت باتری است. باتری اساساً وسیله‌ای برای ذخیره‌سازی انرژی و آزادسازی آن در مواقع لازم است و انواع متفاوتی از آن امروزه در مصارف خانگی (رادیو، ماشین حساب، چراغ قوه و...) کاربرد دارند. این باتریها قابل شارژ شدن نیستند و عمر مشخصی دارند. دی اکسید منگنز به عنوان ماده دی پلاریز در باتریها بکار می‌رود و به صورت کانه طبیعی منگنز، دی اکسید منگنز شیمیایی و دی اکسید منگنز الکترولیتی در ساخت باتریها استفاده می‌شود.

استفاده از منگنز در رنگ آمیزی آجرها، لباسها، سرامیکها، شیشه‌ها و سفال، ساخت کودهای شیمیایی، تأمین خوراک دام و طیور، ساخت الکترودهای جوشکاری، ساخت عوامل خشک کننده، رنگها، تصفیه آب و فاضلاب و ساخت اکسید کننده‌های مورد نیاز در فرآیندهای شیمیایی از کاربردهای شیمیایی منگنز محسوب می‌شود.

فصل دوم

زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه

۲-۱- مقدمه:

منطقه مورد مطالعه بخشی از رشته کوه‌های مرتفع البرز را شامل می‌شود که توسط تعدادی از سازندهای نسبتاً جوان (بعد از پالئوسن) پوشیده شده است.

تشکیلات آتشفشانی - رسوبی سازند کرج عمده سطح منطقه را در بر گرفته است و واحد رسوبی اولیگوسن - میوسن نیز به عنوان سنگ میزبان کانسار منگنز مورد مطالعه بطول حدود ۵۰ کیلومتر و به عرض تقریباً ۱۵ کیلومتر به عنوان دومین سازند بزرگ منطقه مطالعاتی می‌باشد. سازندهای رسوبی جوانتر نیز در مقادیر کوچکتر در منطقه دیده می‌شوند. نظر به اهمیت سازند کرج و واحد اولیگوسن - میوسن به عنوان سنگ میزبان منگنز، توضیح مختصری در ارتباط با لیتولوژی این واحدها ارائه می‌کنیم:

۲-۲- سازند کرج (E_k):

پس از لارامیدین یک تکاپوی شدید خروجی آغاز به خودنمایی می‌کند که در میانه‌های ائوسن (پس از لوتسین میانی) به نقطه اوجش رسیده و سبب پیدایش نهشته‌های توفی ضخیم و گسترده (سری سبز) سازند کرج (دوال، ۱۹۷۶) شده است.

برش اصلی در حدود ۵۰۰ متری جنوب خاوری کیاسر است. گمان بر این است که گسل مهم و رانده کندوان که زون ترشیری مرکزی را از رشته پالئوزوئیک - مزوزوئیک مرکزی جدا می‌سازد، کم و بیش با ساحل شمالی دریای ائوسن مطابقت نماید. بر روی سنگ آهک‌های فاعده‌ای (سازند زیارت) توفها و سنگ‌های آتشفشانی سازند کرج با ضخامت ۳۳۰۰ متر قرار گرفته است که به ترتیب از قدیم به جدید و از پایین به بالا، به شرح زیر تقسیم شده‌اند:

۵- شیلها و سنگ آهک‌های کندوان (هم ارز سازند قرمز پائینی و سازند قم)

۴- عضو توف بالایی	۹۰۱ متر
۳- عضو شیلی آسارا	۱۶۷ متر
۲- عضو توف میانی	۱۱۷۷ متر
۱- عضو شیل زیرین	۱۰۵۵ متر

گروه‌بندی یاد شده کلی است و بر حسب مناطق گوناگون، تغییر و تبدیلهای جانبی فراوان و رخساره‌های سنگی بسیار متغیر و پیچیده‌ای دیده می‌شود و از ضخامت عضوها، بخصوص عضو شیلی زیرین، از جنوب به سوی شمال کاسته می‌شود.

۱- عضو شیل زیرین: شامل شیل‌های سیلیسی تیره رنگ با درون لایه‌های توف و توف سنگی. ویژگیهای دریایی عمیق را نشان می‌دهند درحالی که بقیه عضوهای سازند کرج، از نوع رسوبات دریایی هستند.

۲- عضو توف میانی: از خاکستر - توفهای ضخیم لایه با رنگ سبز زیتونی تا سبز مایل به آبی پدید آمده که به ندرت درون لایه‌های توف بلوردار دانه درشت و شیل‌های توفی همراه آنهاست.

۳- عضو شیلی آسار: دارای میکروفسیلهای ائوسن میانی - بالایی هستند. از شیل‌های آهکی رس‌دار تیره با مقدار بیتومین قابل توجه و اغلب با آثار گیاهی فراوان تشکیل می‌گردند. در میان آنها مقداری توف‌های جریان‌ی دانه درشت و نازک لایه گسترش دارند.

۴- عضو توف بالائی: بیشتر از توف بلوردار، توف شیشه‌ای و توف سنگی ریز دانه پدید آمده و شیل‌های توف‌دار بصورت درون لایه هستند. در برخی نقاط، شیل‌های ماسه‌ای - ماری را بطور محلی می‌توان دید (ددوال، ۱۹۷۶).

در بخش بالائی سازند کرج، مواد آواری رو به افزایش است. آنگاه که تکاپوهای آتشفشانی شدیدتری وجود داشته‌اند، مقدار مواد آواری دانه درشت نیز رو به فزونی بوده‌اند. ددوال، در حدود ده مقطع زمانی با تکاپوهای شدید آتشفشانی تشخیص داده است که نیمی از آنها در عضو توف بالائی قرار می‌گیرند و به ظاهر، در زمان رسوب‌گذاری این طبقات، تکاپوهای آتشفشانی بسیار شدید بوده‌اند (واحد آتشفشانی - آلگومرای E_v^k) در فاصله‌های کوتاه، اختلاف رخساره قابل توجهی وجود دارد و باید فواصل نواحی مختلف از یک یا چند دهانه خروجی، متفاوت بوده باشند.

لورنز، بخش یکنواخت مواد رسوبی در توف‌ها را به دلیل وجود شرایط فوران زیر آبی دانسته است ولی نباید فراموش کرد که در آن نزدیکی (به احتمال در شمال)، به خاطر وجود بقایای گیاهی کمرند ساحلی در توف‌ها، بایستی ساحل هم وجود داشته باشد. با در نظر گرفتن گسترش زیاد سازند کرج، باید مراکز متعددی را که مواد از آنها آورده شده‌اند، قبول کنیم. این امکان وجود دارد که یک مرکز فرضی در شمال (گلاوس ۱۹۶۴) در خشکی واقع بوده است. افزایش رگه‌های آلگومرای در پایین دره کرج نیز احتمال نزدیک بودن به یک کانون ماگمایی جنوبی را قوت می‌بخشد. در سازند کرج میکروفونای بتونیک و پلاژیک با هم دیده می‌شوند و بدون شک بخش عمده‌ای از آن به سن ائوسن است (میانی - پسین) ولی برای قسمت بالائی عضو توف بالایی و به احتمال زیاد، برای شیل‌های کندوان، می‌توان سن اولیگوسن را قبول کرد (ددوال، ۱۹۷۶).

بطور معمول توف‌ها قابل نسبت دادن به دو گروه متفاوت اسیدیته هستند. این می‌تواند به علت اختلاط مواد از دو سر منشاء ناشی از دو مرکز ماگمایی ناحیه‌ای، مختصری متفاوت در اسیدیته مواد خروجی و نفوذی بوده باشد (گلاوس، ۱۹۶۵). در تجزیه شیمیایی، پلاژیوکلازهای توف‌ها، دارای ۲۵ تا ۵۰ درصد آنورتیت و پلاژیوکلازهای شیل‌ها و دایکها اغلب ۵۵ تا ۶۵ درصد آنورتیت (لابرادوریت) هستند.

چنین می‌نماید که ماگماتیزم سازند کرج از انواع تجمع مدیترانه‌ای با حرکت ضعیف پاسیفیکی باشد ولی در آغاز تکاپوی آتشفشانی (خروج توفها) به انواع آتلاتیکتی نزدیک بوده است. تفریق در این ماگما، پیش از بیرون انداختن توفها، در همان کانونها انجام گرفته است. توفها ممکن است با جدا شدن پیروکسن و اولیوین از ماگمای مادر اولیه دایکها، تشکیل شده باشند. در این صورت با یک ماگماتیزم معکوس سروکار است و این بدان معنا خواهد بود که در آغاز، ماگمای اسیدی و سپس ماگمای به نسبت بازی پدیدار گشته‌اند (ددوال، ۱۹۶۷).

ددوال در بخش دیگری از گزارشش یادآوری می‌کند که حتی در خود برش الگو، مقداری از رسوبات شیلی واحد کندوان شیل وجود دارد (در نقشه‌اش نشان داده نشده) و لورنز (۱۹۶۴) نیز بر این باور است که در منطقه کندوان، واحدهای تفکیک شده در برش الگو قابل شناسایی نیستند. چنین می‌نماید که اختلاف رخساره‌ها، تعیین روابط را پیچیده می‌کند تا بدان جا که در منطقه کندوان و نیز در وارنگه رود، برای لورنز، در عمل تفکیک عضو توف میانی از عضو توف فوقانی و حتی مقداری کندوان شیل حقیقی، ممکن نبوده است (وحدتی - ندیم، ۱۳۷۸). در برداشتهای جدید، در یک کیلومتری باختر ورودی تونل کندوان و در محدوده واحد توف میانی لورنز، در نمونه‌های مربوطه که از درون لایه‌های بیشتر کربناته لابلای شیلها و توفها تهیه شده‌اند، ح. پرتوآذر سن ائوسن پسین - اولیگوسن پیشین را تشخیص داده است و واحد شیلی - آهکی کندوان (طبق نظر لورنز = واحد OM وحدتی - ندیم) واقع بر روی آنها بایستی به مراتب جوان‌تر باشند.

۲-۳- اولیگو-میوسن (OM) :

یک فاز زمین‌ساختی شدید در اولیگو میوسن پیشین، رسوب‌گذاری ائوسن - اولیگوسن آغازین را بریده است و انباشته‌های جوانتر را با ناپیوستگی آشکار بر روی سازند کرج جای داده است. از سوی باختر، آخرین پیش روی دریایی سبب پیدایش چند نوار کوچک و باریک دریا شده که در خاور، به جاده کرج - چالوس و نیز خاور وارنگه رود رسیده است. در این حوضه‌های باریک، نهشته‌های آواری سازند قرمز (اولیگو - میوسن) ددوال (۱۹۶۷) و یا کنگلومرا و ماسه سنگ در برش آزاد بر (لورنز، ۱۹۶۴) و یا شیل کندوان و یا سنگ آهک کندوان و غیره، بر جای گذاشته شده است و از سوی دیگر، تمایزی آشکار میان آنها و شیلها و یا سنگ آهکهای کندوان قائل نشده‌اند و یا به عبارتی بهتر، همه نهشته‌های جوانتر از سازند کرج، از اولیگوسن تا پلیوسن - کواترنری این محدوده را با یکدیگر مخلوط نموده‌اند. در برداشتهای جدید (۱۳۷۸)، واحدهای سنگی مربوطه از یکدیگر تفکیک شده و در حد امکان، روابط میان آنها نیز مشخص گردیده و چکیده‌ای از آنها به شرح زیر است:

در حوضه‌های باریک یاد شده در بالا، نخست نهشته‌های اولیگو-میوسن (واحد OM) بر جای گذاشته شده‌اند. این واحد کم و بیش قرمز رنگ، بطور عمده از سیلت سنگ، مارن، ماسه سنگ، افقهای کنگلومرایی و درون لایه‌های سنگ آهک و گاهی گچ به ضخامت از چند ده تا چند صد متر پدید آمده است. لورنز از ناودیس وارنگه رود، ضخامت ۱۵۰ متر را گزارش می‌دهد بطور معمول با ناپوستگی فرسایشی و گاه زاویه‌دار بر روی سازند کرج نشسته است. در برخی نقاط در پایه آنها، برش و کنگلومرا را نیز می‌توان دید. کنگلومراهایی قرمز رنگ، از انواع شاخص سازند قرمز پایینی، با ضخامت ۱۲ تا ۱۵ متر در ۲/۵ کیلومتری شمال ناریان، در قاعده این سری قابل جداسازی بوده‌اند که بدون اختلاف شب محسوس ولی با ناپوستگی فرسایشی بر روی واحد E_k^v جای گرفته‌اند که بسوی بالا، به تدریج ریز دانه‌تر و ماسه‌ای و به سوی جنوب خاور نازک می‌شوند. افقهای گچی با ضخامت شایان توجه (۲۰ تا ۳۰ متر)، کمی دورتر از مرز باختری نقشه در ناریان رود و نیز همسان آنها در آزاد بر، خاور کندوان، باختر انگوران، در این واحد دیده می‌شود. (gy) در برخی نقاط، درون لایه‌های آهکی پر شمار در بردارنده فونای کم عمق از فرامینفرهای کوچک و میلولید فراوان به همراه گونه‌های دیگر برخورد شده است (وحدتی- ندیم ۱۳۷۸). در دو نمونه برگرفته از این واحد در شمال ناریان نیز آمیزه‌ای از دو گروه فسیلهای ناهمسان با سنهای ائوسن پسین و نیز اولیگوسن توسط ح. پرتو آذر- ف. کشانی تشخیص داده شده و گمان می‌رود فسیلهای ائوسن حمل شده باشند. در برونزدهایی دیگر از این واحد، در شمال آزاد بر، شمال خاور گراب و خاور آسکان، در بررسیهای میکروسکوپی هیجده نمونه مربوطه به توسط ف. کشانی- ح. پرتو آذر، فسیلهای زیر و سنهای اولیگوسن پسین، آکی تانین، بوردیگالین، آکی تانین- بوردیگالین، میوسن پیشین و میوسن میانی تشخیص داده شده است.

بر تارک این واحد، در ۲/۵ کیلومتری شمال خاوری دهدر و نیز در یک کیلومتری شمال خاور آسکان عدسیهایی به ضخامت ۱۵-۱۰ متر از سنگ آهکهای نازک تا متوسط لایه زرد- قهوه‌ای روشن برخورد شده است (M^1) که گمان می‌رود جوانترین بخش این واحد باشند. نمونه‌های تهیه شده از این سنگ آهکها، در بررسیهای میکروسکوپی، دارای فسیلها و سنی کم و بیش همسان نمونه‌های واحد OM در آزاد بر، گراب و آسکان هستند.

بنابراین، برای نخستین بار، بطور مستند، نهشته‌های اولیگوسن و میوسن پیشین به گونه‌ای جدا از سازند قرمز بالایی، در این بخش از البرز شناخته، برداشت و معرفی شده‌اند (وحدتی- ندیم ۱۳۷۸). نهشته‌های مزبور OM اگر چه شباهت کمی به رخساره‌های شاخص سازند قرمز پائینی و بویژه سازند قم حوضه ایران مرکزی دارند ولی می‌توان آنها را کم و بیش، دست کم، به عنوان هم ارزهای دو واحد مزبور، اما با رخساره کم عمق‌تر و به احتمال لب شور، به شمار آورد.

۲-۴- میوسن (M) :

انباشته‌های آواری قرمز رنگ تا اندازه‌های همسان سازند قرمز بالای، به گونه رسوبات پرکننده حوضه‌های رسوبی، به شکل ناودیسهای کوچک و باریکی در جنوب راندگی مشا - فشم شناخته شده‌اند. ددوال ضخامت آنها را در حد فاصل اویزر تا روستای تکیه سپهسالار حدود ۵۰ متر دانسته است (واحد M). در شمال راندگی طالقان، شرایط به گونه‌ای دیگر است و از جنوب گچسر به سوی باختر و شمال باختر، تا ناریان و طالقان، ضخامت‌های شایان توجهی از نهشته‌های قرمز رنگ همسان سازند قرمز بالای رسوب گذاری نموده است. ضخامت‌ها به سوی باختر، و در محدوده ورقه باختری شکران (آنلز و همکاران ۱۹۷۷) بیشتر می‌شود. در قاعده، ۵۰ تا ۱۰۰ متر کنگلومرا و ماسه سنگ قرمز رنگ (واحد M^{cs}) دیده می‌شود که با ناپیوستگی و در شمال دهدر و آسکان، با ناپیوستگی فرسایشی و گاهی زاویه دار جزئی، بر روی واحد OM قرار گرفته است. در جنوب آزاد بر، به تدریج بر روی آن حدود ۷۰ تا ۹۰ متر ماسه سنگهای آهکی و مارن سیلت دار قرمز - خاکستری روشن واحد (M^{sm}) بر جای گذاشته شده است ولی از شمال دهدر تا ناریان، بر روی کنگلومرای قاعده‌ای مزبور، واحد بیشتر مارنی (M^{ms}) به ضخامت حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ متر (در شمال ناریان) گذاشته شده است که در آن درون لایه‌های نازک گچ و نیز افق گچ (gy) نیز دیده میشود (وحدتی - ندیم، ۱۳۷۸).

۲-۵- کنگلومراها و ماسه سنگهای پلیوسن - کواترنری (PIQ^{cs}) :

انباشته‌های کنگلومرایی و درون لایه‌های ماسه سنگی پلیوسن - کواترنری با ضخامت از چند ده متر و تا ۹۰-۸۰ متر در شرق گراب، و کم و بیش مشابه سازند دره البرز جنوبی، به عنوان انباشته‌های پایانی پرکننده ناودیسها، نشانگر آخرین مرحله نهشته گذاری در منطقه هستند که با ناپیوستگی اغلب زاویه دار، بر روی نهشته‌های قدیمی تر قرار گرفته‌اند. در باختر آزاد بر و نیز پیرامون گراب گسترش دارند و بویژه در جنوب گراب، اختلاف زاویه ۱۷ درجه‌ای میان آنها و رسوبات عضو توف میانی دیده شده است (وحدتی - ندیم، ۱۳۷۸). در فرو نشست ارتفاع یافته دشت نظیر، گسترش بیشتری از این واحد دیده می‌شود که با ناپیوستگی زاویه دار، اغلب بر روی واحدهای سنگی کرتاسه بالایی قرار گرفته‌اند.

فصل سوم

عملیات اکتشافی انجام شده

در راستای طرحهای اکتشافی سازمان زمین شناسی، طرح اکتشاف منگنز تیپ گراب در خرداد ماه سال ۱۳۸۱ آغاز گردید. از آنجا که در مناطق مختلف طالقان می بایستی پیجویی منگنز تیپ گراب انجام شود در ابتدا لازم دیده شد قبل از هرگونه عملیات پیجویی و اکتشافی به بازدید از کانسار منگنز گراب و مطالعات صحرایی پیرامون وضعیت و مورفولوژی کانسار، ژنز، ضخامت، امتداد و... پرداخته شود تا در مناطق دیگر به عنوان الگوی اکتشافی مورد استفاده قرار گیرد.

۳-۲- کانسار منگنز گراب :

کانسار منگنز گراب در فاصله ۲/۵ کیلومتری شمال شرق روستای گراب (فاصله هوایی) در داخل واحد آهک ماسه‌ای تا ماسه سنگ توفی (بخشی از واحد اولیگوسن- میوسن) قرار گرفته است. کانسار منگنز لایه‌ای بوده و امتداد کلی آن شرقی- غربی می باشد. این کانسار از نوع رسوبی است و همچنانکه گفته شد کانسارهای رسوبی منگنز به سه گروه اصلی زیر تقسیم می شوند:

۱- کانسارهای همراه با توف، رسوبات تخریبی و مواد ولکانیکی

۲- کانسارهای مرتبط با فعالیتهای ولکانیکی

۳- کانسارهای همراه با سازندهای آهن دار

که بر اساس تقسیمات فوق الذکر و با توجه به مشاهدات صحرایی، کانسار منگنز گراب با کانسارهای نوع اول شباهت کامل دارد.

ضخامت لایه منگنز در محل کانسار گراب از ۳۰ تا ۱۰۰ سانتی متر متغیر بوده و عمده ضخامت آن بیشتر از ۵۰ سانتی متر می باشد. این لایه بطول حدود ۵۰۰ متر قابل پی گیری است که اکثراً توسط رسوبات درج‌ازاد (الوویال) پوشیده شده است (شکل ۳-۱). کانسار منگنز گراب توسط لایه آهکی حاوی فسیل‌های نومولیت دار همراهی می شود که کانه‌های منگنز بصورت لایه‌های نازک (در حد میلی متر) و نودول‌های کوچک در متن سنگ آهک دیده می شود.

شکل ۳-۱- نمایی از لایه منگنز در محل کانسار گراب و آثار معدنی قدیمی (دید بطرف شرق)

آثار فعالیتهای معدنی بصورت بقایای ترانشه‌ها و تونلهای کوچک جهت بهره‌برداری، در چندین نقطه از کانسار منگنز گراب دیده می‌شود (شکل‌های ۳-۱ و ۳-۲). فعالیتهای معدنی قبلی بدلیل ریزش یکی از تونلهای استخراجی و مدفون شدن ۳ نفر از اهالی روستای گراب متوقف گردیده بود. فعالیتهای جدید معدنی در این کانسار در قالب حفر ترانشه و چاهک از اوایل سال ۱۳۸۱ آغاز گردیده است (شکل ۳-۲).

کانه‌زایی منگنز در منطقه گراب را می‌توان بر حسب نوع سنگ در برگیرنده، گسترش ماده معدنی و ساخت و بافت آن به دو دسته زیر تقسیم نمود:

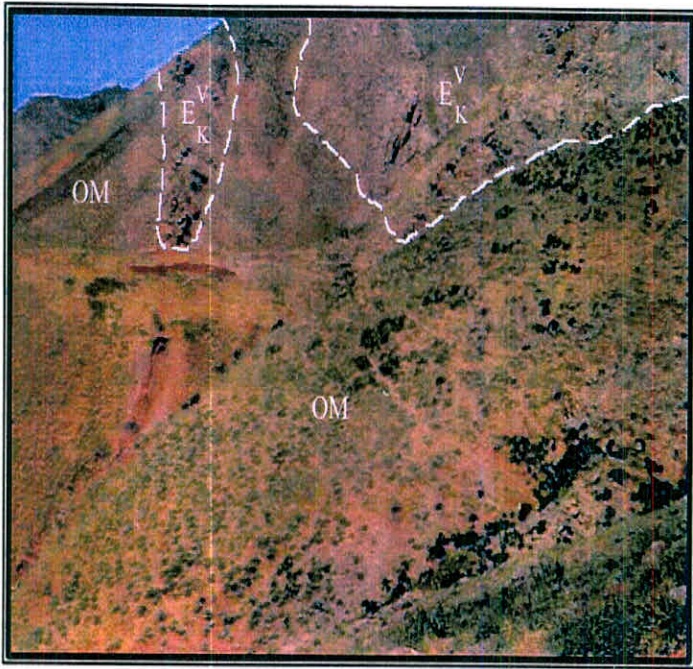
۱- منگنز لایه‌ای شکل با سنگ درونگیر توف ماسه‌ای

در معدن گراب ماده معدنی منگنز بصورت لایه‌ای، هم‌روند و هم‌شیب با توفها بوده که کنتاکت آن با توفهای در برگیرنده ناگهانی است. گسترش این نوع منگنز تقریباً ۱ کیلومتر و ضخامت ماده معدنی ۳۰ تا ۶۰ سانتی‌متر است. بافت این نوع از منگنز کلوفرمی و توده‌ای شکل می‌باشد. در کمر پایین ماده معدنی تناوبی از توفهای ماسه‌ای سبز و قرمز و در کمر بالا، توف ماسه‌ای خاکستری و آهک توفی مشاهده می‌گردد.

۲- منگنز عدسی شکل با سنگ درونگیر آهک توفی

کانی‌زایی منگنز در داخل آهک‌های توفی برشی بصورت عدسی شکل (عدسی‌های هم‌روند با آهک‌های توفی و ناپیوسته) مشاهده می‌گردد. کمر پایین ماده معدنی توف ماسه‌ای خاکستری تیره و کمر بالای آن توف کنگلومرا می‌باشد. ضخامت عدسی‌ها از ۱۰ تا ۵۰ سانتی‌متر و طول آنها از

۲۰ سانتی متر تا یک متر متغیر است. بافت ساده معدنی در این تیپ از منگنز نودولار، کلوفرمی و برشی می باشد.

شکل ۲-۳- فعالیتهای جدید معدنی در کانسار منگنز گراب (دید بطرف غرب)

۳-۳- پی جویی های انجام یافته:

پس از بازدید از کانسار منگنز گراب، پروفیلهایی جهت پی جویی منگنز در داخل واحدهای اولیگوسن- میوسن موجود در ورقه ۱:۱۰۰۰۰۰ مرزن آباد، به عنوان سنگ میزبان منگنز طراحی گردید که موقعیت این پروفیلها بر روی نقشه پیوست آورده شده است.

همزمان با بازدید از کانسار منگنز گراب، تعدادی نمونه از کانسنگ منگنز و لایه های رسوبی در برگرنده کانسنگ جهت مطالعات آزمایشگاهی برداشته شد. همچنانکه گفته شد در محل کانسار گراب لایه ای آهنی، کانسنگ منگنز را همراهی می کند. در مطالعات میکروسکوپی، این سنگ از بلورهای ریز و بی شکل کربناته (عمدتاً کلسیت) تشکیل شده است که حاوی تعداد محدودی بلورهای ریز و بی شکل کوارتز می باشد، همچنین مقداری کانی اوپاک (اکسیدهای آهن و منگنز) بصورت بلورهای درشت در متن سنگ پراکنده است.

همچنانکه در قبل ذکر گردید لایه کانسنگ منگنز بطول حدود ۵۰۰ متر قابل پی جویی است که از سمت شرق توسط یک گسل (رورانگی) محدود می شود و امتداد غربی این لایه نیز در زیر گدازه های آندزیتی ناپدید می شود. (حد فاصل نقاط A, A_۳ در شکل ۳-۳) در کل جهت کسب اطلاعات بیشتر در مورد کانسار گراب تعداد ۵ نمونه جهت مطالعات کانی شناسی و سنگ شناسی و

بدست آوردن درصد فراوانی منگنز، برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی نمونه ها، همراه با مختصات محل نمونه گیری در جدول ۳-۱ آورده شده است.

واحد اولیگوسن - میوسن (OM) در این منطقه شامل تناوبی از لایه های کنگلومرا، ماسه سنگ توفی، سیلت توفی، شیل توفی و سنگ آهک می باشد که رخساره برتر ماسه سنگ و سیلت توفی و کنگلومرا است (تناوب لایه های مختلف در شکل ۳-۳ مشخص است). در سمت شمال، کانسار منگنز و لایه های رسوبی در برگیرنده آن توسط گدازه های ضخیم سازند کرج (E_k^V) پوشیده شده است.

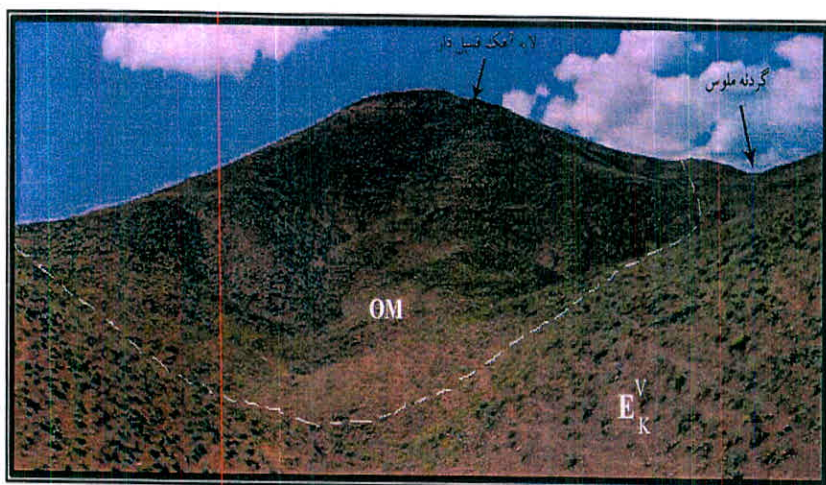
- در امتداد مسیر BB که بر روی نقشه پیوستی مشخص شده است، به پی جویی منگنز پرداخته شد. در این منطقه واحد (OM) اولیگومیوسن شامل لایه های ماسه سنگ توفی، شیل توفی، آهک و کنگلومرا می باشد. واحد رسوبی (OM) توسط واحد گدازه ای ائوسن (E_k^V) از شمال و جنوب محدود می شود. در مسیر پیموده شده رخنمونی از منگنز مشاهده نگردید.

- در امتداد مسیر CC واحد (OM) تقریباً با همان تناوب لیتولوژیکی مشاهده می شود در این ناحیه بر اثر عملکرد گسلهای بزرگ و متعدد، امتداد واحد (OM) از حالت تقریباً شرقی و غربی به امتداد تقریباً شمالی - جنوبی تبدیل می شود. واحد (OM) در این ناحیه نیز توسط واحدهای گدازه ای ضخیم سازند کرج (E_k^V) محصور شده است. در مسیر پیموده شده از شمال به جنوب تا محل گردنه ملوس رخنمونی از منگنز مشاهده نمی شود، ولی در محل گردنه ملوس لایه منگنز به ضخامت ۲۰-۳۰ سانتی متر در داخل واحد ماسه سنگ توفی مربوط به واحد (OM) رخنمون دارد. در اولین رخنمون کانسنگ منگنز، لایه مذکور امتداد N85E دارد که بر اثر عملکرد گسلهای متعدد بر روی آن، پس از طول حدود ۳۰۰ متر، امتداد تقریباً شمالی - جنوبی پیدا می کند. لایه آهک نومولیت دار به رنگ روشن در بخشهایی از منطقه با فاصله نسبتاً نزدیک به لایه منگنز دیده می شود (شکل ۳-۴).

شکل ۳-۴- دورنمایی از کانسار منگنز گراب (دید بطرف شمال-شمال غرب). انتهای شرقی و غربی کانسار توسط نقاط A, A' مشخص شده است. در سمت راست تصویر، لایه کانسنگ منگنز توسط بک گسل رورانده محدود شده است.

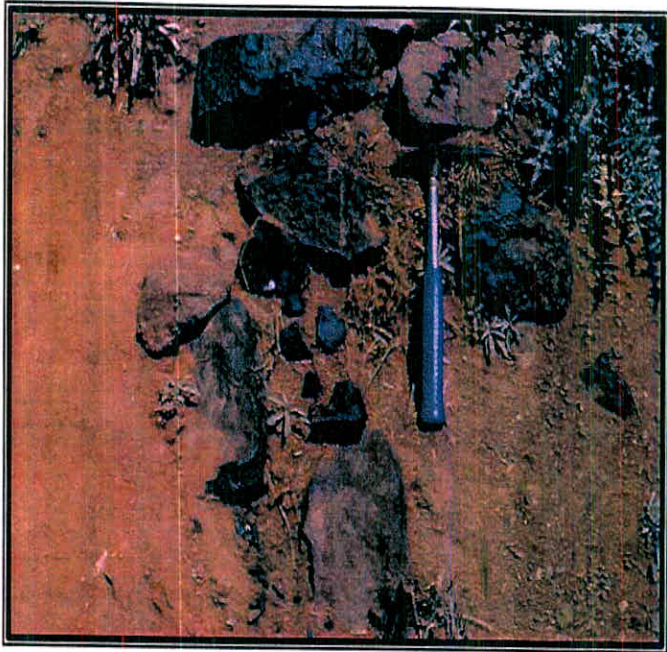

شکل ۳-۴- دورنمایی از گردنه ملوس و واحدهای سنگی تشکیل دهنده آن (دید بطرف شمال غرب)

لایه منگنز در این ناحیه عمدتاً توسط رسوبات کواترنری در جازاد (الوئیل) پوشیده شده است. بدین منظور جهت مشخص کردن امتداد، شیب و ضخامت لایه منگنز در مناطق پوشیده شده، طرح حفر چند ترانشه در این ناحیه در نظر گرفته شد، که در قسمتهای بعد به نتایج آنها اشاره خواهد شد. در کل از این منطقه تعداد ۴ نمونه از کانسنگ منگنز جهت مطالعات آزمایشگاهی برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی نمونه‌ها، به همراه مختصات محل نمونه گیری در جدول ۳-۱ آورده شده است. با توجه به خصوصیات ماکروسکوپی کانسنگ منگنز این منطقه (وزن مخصوص، رنگ و...) احتمال دارد که این لایه منگنز حاوی درصد بالایی از MnO در مقایسه با دیگر مناطق باشد. تصاویر ۳-۴، ۳-۵ و ۳-۶ دورنمایی از محل گردنه ملوس و مقاطع مختلفی از لایه منگنز را در این ناحیه نشان می‌دهد.

شکل ۳-۵- لایه منگنز واقع در داخل واحد (OM) در گردنه ملوس (محل نمونه 81.M.GA.17)

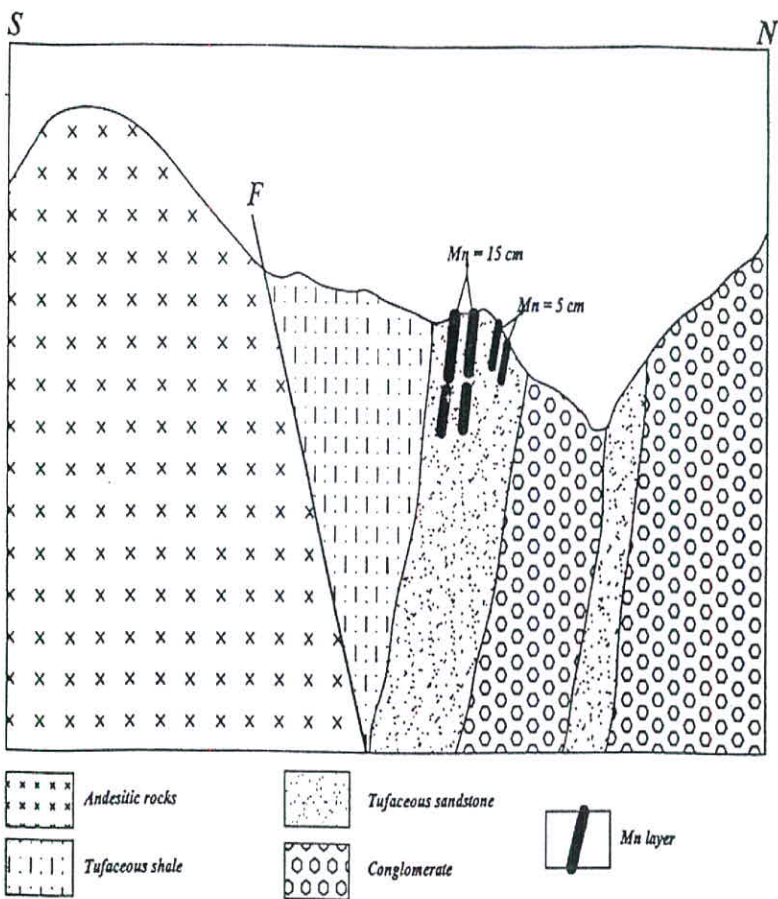

شکل ۳-۶- نمایی از قطعات کانسنگ منگنز در محل گردنه ملوس که حالت لایه منگنز را نشان می دهد.
(محل نمونه 81.M.GA.32)

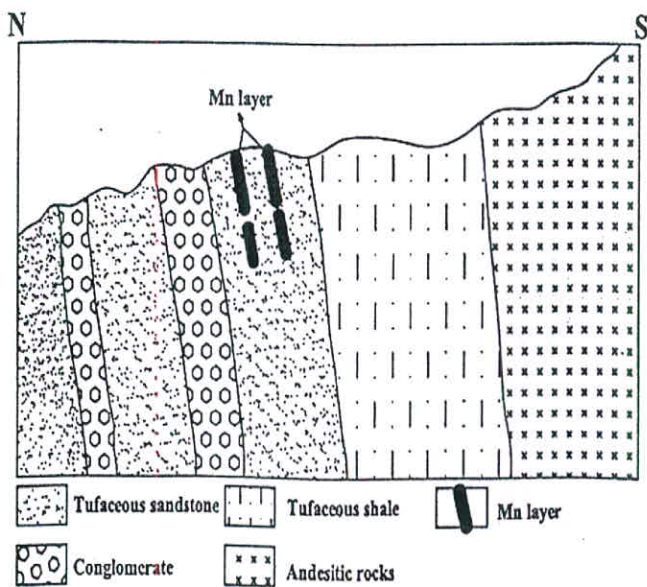
در مسیر دستیابی به کانسار منگنز گراب از طریق آبراهه جنوبی کانسار، لایه منگنزی به ضخامت ۲۰ سانتی متر در داخل آبراهه مشاهده گردید که این لایه امتداد شرقی- غربی داشته و با فاصله حدود ۵۰۰ متر از کانسار منگنز گراب در سمت جنوب قرار گرفته است.

در مسیر پیموده شده در امتداد پروفیل DD که بر روی نقشه پیوست مشخص گردیده است، لایه منگنز با ضخامت ۳۰-۱۰ سانتی متر بطول حدود یک کیلومتر (گردنه کوه گودرز) قابل پی گیری است. ضخامت لایه منگنز در اکثر نقاط در حدود ۲۰ سانتی متر می باشد. سنگ در برگیرنده کانسنگ منگنز، ماسه سنگ توفی می باشد که توسط لایه های ضخیم کنگلومرا و شیل توفی همراهی می شود. مقاطع زیر از بخشهای مختلف لایه منگنز در این پروفیل برداشت شده است.

شکل ۷-۳ مقطع لایه‌های در برگیرنده لایه منگنز در محل نمونه 81.M.GA.14 (شماپیک)

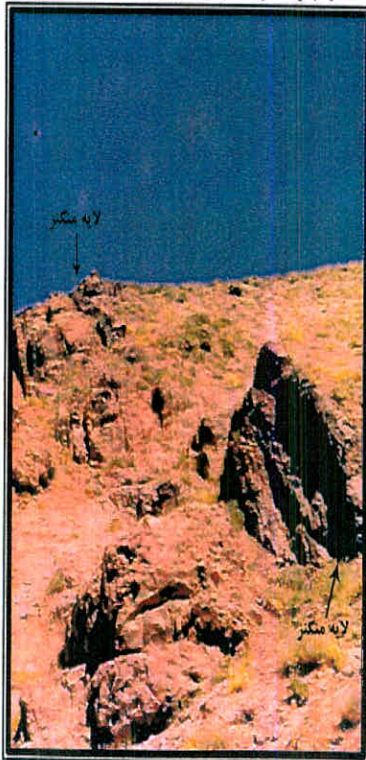
شکل ۸-۳-۱ مقطع لایه‌های در برگیرنده لایه منگنز در محل نمونه 81.M.GA.12,34 (شماپیک)

نمونه‌ای از سنگ در برگیرنده کانسنگ منگنز (ماسه سنگ توفی) جهت مطالعات سنگ‌شناسی برداشته شد. این نمونه از نوع پیروکلاستیک متشکل از قطعات سنگی و بلوری (فراوانی کمتر) است. قطعات سنگی موجود در آن عمدتاً ولکانیک (با ترکیب آندزیتی، آندزیت بازالتی) و تعدادی شیشه‌ای می‌باشد. دگرسانی و بویژه اکسیدشدگی یا وفور کانیهای تیره در بعضی از قطعات شایان توجه است. قطعات بلوری فلدسپاری با آثار شکستگی و تجزیه و بلورهای کوارتز از عمده قطعات بلوری است. این سنگها به شدت آغشتگی به اکسیدهای آهن را نشان می‌دهند. فواصل بین قطعات متشکله، با کانیهای تیره (اکسیدهای آهن و منگنز) پر شده است.

بطور کلی در پروفیل DD تعداد ۷ نمونه از بخشهای مختلف لایه منگنز و لایه در برگیرنده (ماسه سنگ توفی) جهت مطالعات آزمایشگاهی، کانی‌شناسی و سنگ‌شناسی برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی نمونه‌ها همراه با مختصات محل نمونه‌گیری در جدول ۳-۱ آورده شده است. شکلهای ۳-۹، ۳-۱۰، ۳-۱۱ و ۳-۱۲ مقاطع مختلفی از لایه منگنز را به همراه واحدهای میزبان آن در طول این پروفیل نشان می‌دهد.

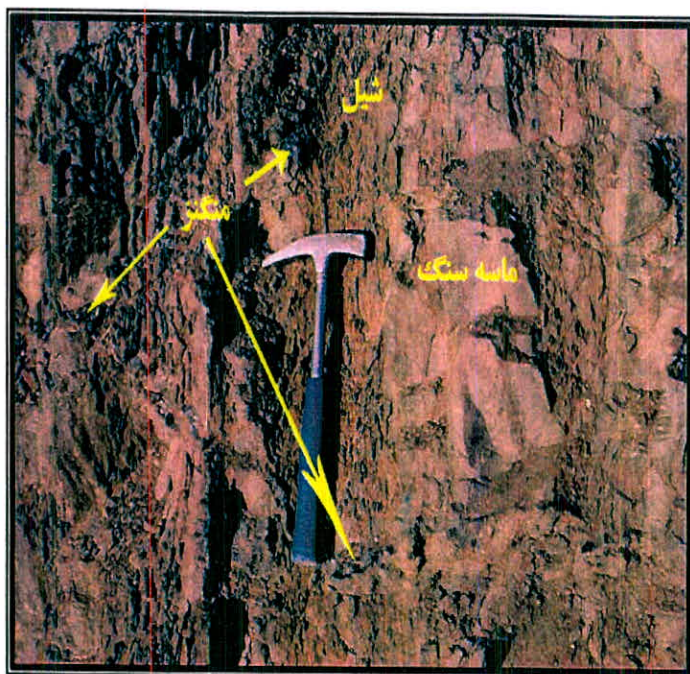

شکل ۳-۹- نمایشی از لایه منگنز در داخل واحدهای سنگ میزبان واحد (OM) در امتداد پروفیل DD (دید بطرف شرق). موقعیت لایه منگنز بر روی تصویر مشخص شده است.

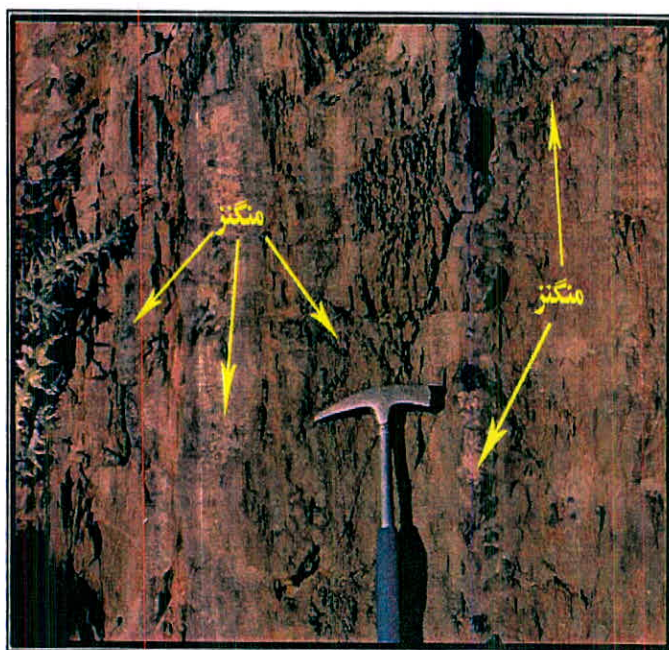

شکل ۳-۱۰- نمایشی از لایه منگنز همراه با سنگهای دربرگیرنده واحد (OM) در امتداد پروفیل DD (دید بطرف شرق).

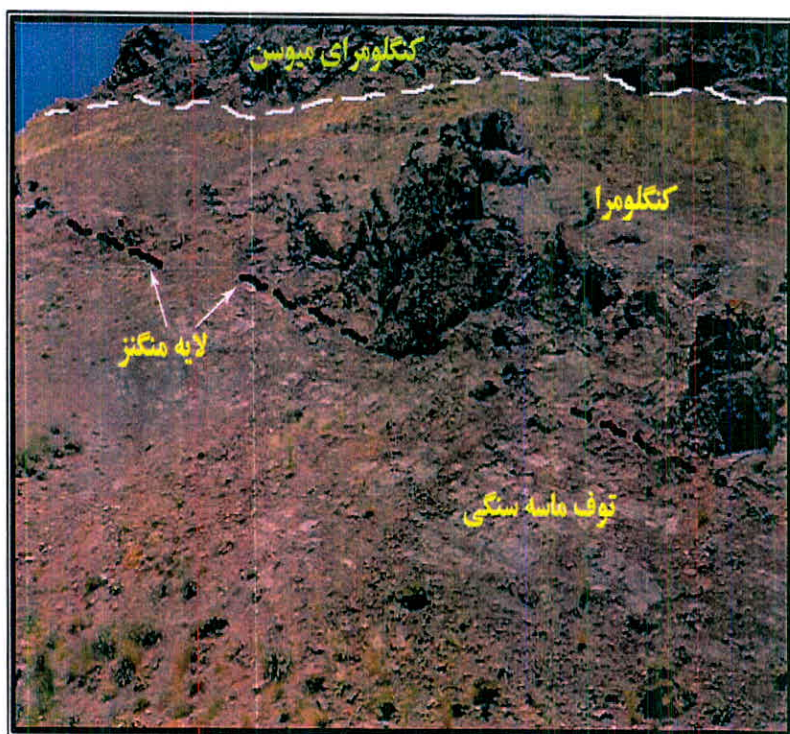
شکل ۳-۱۱- نمایی از لایه‌های کانستگ منگنز در داخل ماسه سنگ و شیل توفی در محل نمونه 81.M.GA.6

شکل ۳-۱۲- نمایی از لایه‌های کانستگ منگنز در داخل ماسه سنگ و شیل توفی در محل نمونه 81.M.GA.6

- پروفیل EE در امتداد غربی پروفیل DD پیموده شد. لایه منگنز موجود ضخامت کمتر از ۲۰ سانتی متر داشته، عمدتاً بین ۱۰-۵ سانتی متر متغیر است و بطول حدود ۲ کیلومتر (تا نقطه E) قابل پیگیری است. در برخی نقاط بدلیل عملکرد گسلها و نیز پوشش واریزه‌ای منطقه، رخنمون لایه منگنز مشاهده نمی‌شود.

همچون پروفیل DD، لایه منگنز در داخل ماسه سنگ توفی قرار گرفته است که توسط لایه‌های نسبتاً ضخیم کنگلومرا و شیل توفی همراهی می‌شود. لایه آهک که بعنوان لایه شاخص در واحد (OM) در نظر گرفته می‌شود در بخش شمالی لایه منگنز با ضخامت قابل توجهی قرار گرفته است. شکل ۳-۱۳، واحدهای مختلف در برگیرنده لایه منگنز را نشان می‌دهد. واحد (OM) در طول این پروفیل توسط کنگلومرای میوسن در شمال و واحد گدازه‌های ائوسن در جنوب، محصور شده است.

شکل ۳-۱۳- تناوب لایه‌های ماسه سنگ توفی و کنگلومرا به همراه لایه نازک منگنز در داخل ماسه سنگ توفی (ضخامت لایه منگنز ۰-۱۰ سانتی متر می‌باشد) موقعیت لایه منگنز توسط خط چین ریز مشخص شده است (دید بطرف شمال غرب)

ماسه سنگهای توفی در برگیرنده کانسنگ منگنز در این منطقه در مطالعات میکروسکوپی دارای بافت کلاستیکی بوده و از کانیهای فلدسپات، کوارتز، کلینوپیروکسن به همراه قطعات سنگی از سنگهای ولکانیکی تشکیل شده‌اند. رگچه‌های کربنات نیز به عنوان کانیهای ثانویه دیده می‌شود که در بعضی جاها در داخل کانسنگ منگنز نیز وجود دارد.

در مقطع ماکروسکوپی، ساختار جانبی بین ماسه سنگ توفی و کانسنگ منگنز دیده می‌شود. لایه‌های نازک منگنز (به ضخامت ۰/۵-۲ سانتی متر) بطور متناوب و موازی با هم به ضخامت حدود نیم متر وجود دارد. در حد فاصل بین لایه‌های نازک منگنز لایه‌های ماسه سنگ توفی

به ضخامت ۰/۵-۵ سانتیمتر) وجود دارد (شکل ۳-۱۴). این حالت می‌تواند نشانی از تناوب رسوبگذاری و در نتیجه نشانگر منشاء رسوبی منگنز باشد.

شکل ۳-۱۴- تناوب لایه‌های منگنز و ماسه سنگ توفی در محل نمونه 81.M.GA.38

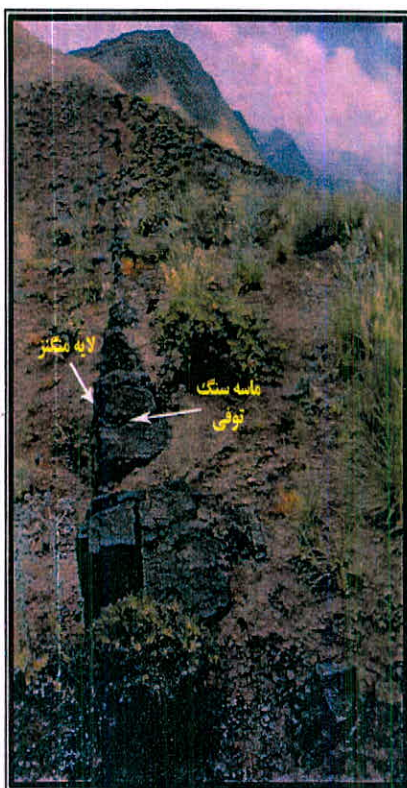
در حد فاصل بین نقطه F,E نیز لایه منگنز به ضخامت‌های مختلف قابل پیگیری است در این مسیر کانسنگ منگنز عمدتاً پوشیده بوده و تنها در برخی نقاط رخنمون دارد. ضخامت لایه منگنز متغیر بوده (۱۵-۲ سانتی متر) و عمدتاً در حدود ۵ سانتی متر می‌باشد. در بخشی از این پروفیل، لایه منگنز به ضخامت ۶۰ سانتی متر در طول حدود ۲۰ متر دیده می‌شود که بعد از این طول توسط رسوبات واریزه‌ای و درج‌زاد پوشیده شده و در سطح رخنمونی ندارد. بنظر می‌رسد کانسنگ منگنز در این منطقه دارای درصد بالایی از اکسید منگنز باشد.

بطور کلی در طول این پروفیل (از نقطه E تا F) تعداد ۹ نمونه جهت مطالعات آزمایشگاهی، کانی‌شناسی، سنگ‌شناسی و آنالیز اکسید منگنز برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی نمونه‌های مذکور همراه با مختصات محل نمونه‌گیری در جدول ۳-۱ آمده است.

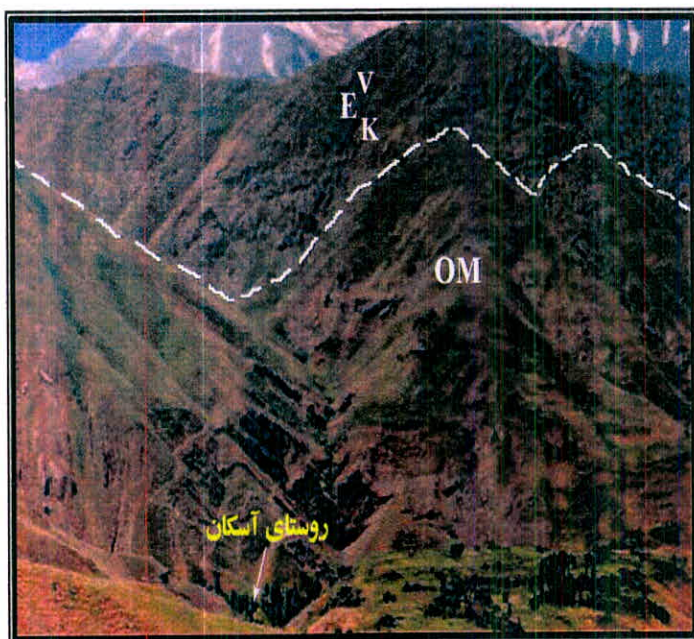

شکل ۳-۱۵- لایه منگنز به ضخامت ۶۰ سانتی متر در محل نمونه 81.M.GA.29

شکل ۳-۱۶- لایه نازک منگنز در زیر لایه ماسه سنگ توفی در محل گردنه درایی (دید بطرف غرب)

- پروفیل FF، ادامه غربی پروفیل EE می‌باشد که از محل آب انبار روستای آسکان شروع شده و به رودخانه موجود در جنوب غرب روستای آسکان ختم می‌شود. در این پروفیل واحد (OM) توسط گدازه‌های ضخیم سازند کرج در جنوب (کوه سیاه غار) و کنگلومرای میوسن در شمال محصور شده است. واحد (OM) شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی، کنگلومرا و آهک می‌باشد. در این پروفیل لایه ماسه سنگ توفی در برگیرنده ماده معدنی بوده و بنظر می‌رسد که ماده معدنی از آهن غنی تر باشد و عمده کانی تشکیل دهنده شامل اولیژیست می‌باشد. ضخامت لایه مذکور متغیر بوده و عمدتاً از ۲۰ سانتی‌متر تا ۳ متر متغیر می‌باشد.

شکل ۳-۱۷- دور نمایی از واحد (OM) موجود در جنوب روستای آسکان (دید بطرف جنوب)

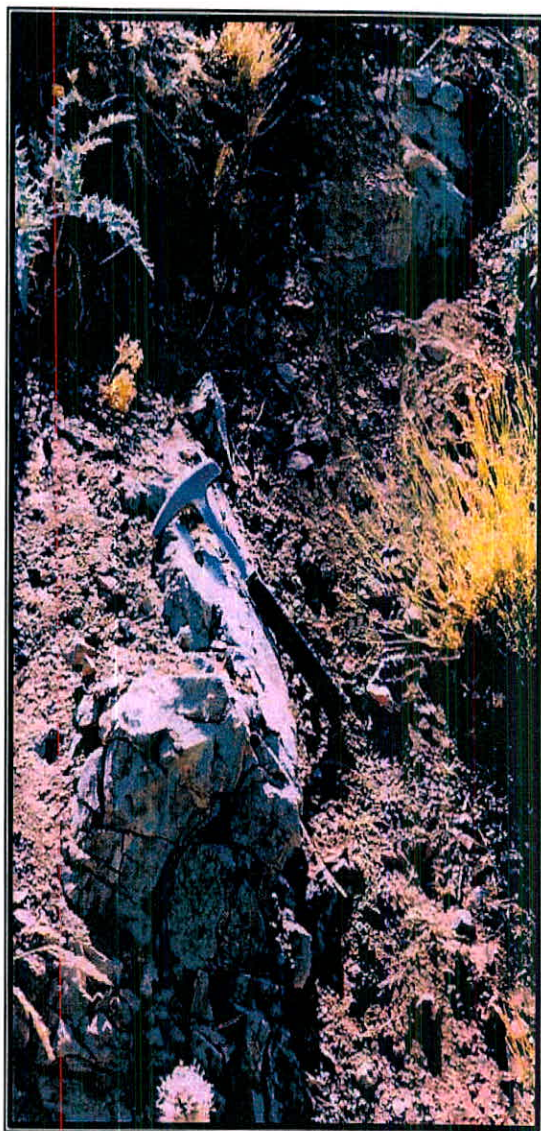
سنگ در برگیرنده لایه آهن منگنزدار قطعات سنگی کریستال توف بوده و آغشتگی به اکسید آهن را نشان می‌دهد و حاوی کانیهای فلدسپار (پلاژیوکلاز) و تعداد کمی بلور بیوتیت به همراه قطعات سنگی از نوع ولکانیکی با ترکیب آندزیتی تا آندزی بازالتی می‌باشد.

شکل ۳-۱۸- تناوب لایه‌های مختلف واحد (OM) به همراه لایه آهن منگنز دار در جنوب روستای آسکان
(دید بطرف غرب)

اجزاء فوق الذکر با خمیره‌ای ریز که عمدتاً متشکل از اکسیدهای آهن می‌باشد، در بر گرفته شده است. در داخل واحد (OM) همراه با لایه آهن منگنز دار، لایه‌های مس دار وجود دارد که در داخل ماسه سنگ و شیل توفی بصورت سین ژنتیک تشکیل شده‌اند. ضخامت لایه مس دار در حدود ۰/۵ متر بوده و بطول یک کیلومتر قابل پی گیری است. در نمونه ماکروسکوپی کانیهای کالکوسیت و مالاکیت به وفور دیده می‌شود. تعداد ۷ نمونه جهت مطالعات کانی شناسی و سنگ شناسی و نیز مقدار مس موجود در این لایه مس دار برداشت گردید.

شکل ۳-۱۹- لایه ماسه سنگ و شیل توفی حاوی کانی زایی مس واقع در جنوب - جنوب شرقی روستای آسکان

در بخش انتهایی این پروفیل لایه آهن منگنزدار، توسط گسلهای متعدد جابجا شده و در نهایت به رودخانه آسکان (جنوب شرقی روستا) منتهی می شود که در این منطقه لایه آهن منگنزدار ضخیم (۲ متر) به لایه نازک غنی از منگنز (۵ سانتی متر) تبدیل می شود که در داخل ماسه سنگ توفی قرار گرفته است. شکل ۳-۲۰ نمایی از لایه منگنزدار مذکور را نشان می دهد.

بطور کلی در طول این پروفیل تعداد ۷ نمونه جهت مطالعات کانی شناسی و سنگ شناسی و درصد فراوانی آهن و منگنز، از لایه آهن منگنزدار برداشته شد و نیز همچنانکه قبلاً ذکر گردید تعداد ۷ نمونه نیز از لایه مس دار جهت مطالعات آزمایشگاهی برداشت گردید که توصیف ماکروسکوپی نمونه ها، همراه با مشخصات موقعیت نمونه گیری در جدول ۳-۱ آمده است.

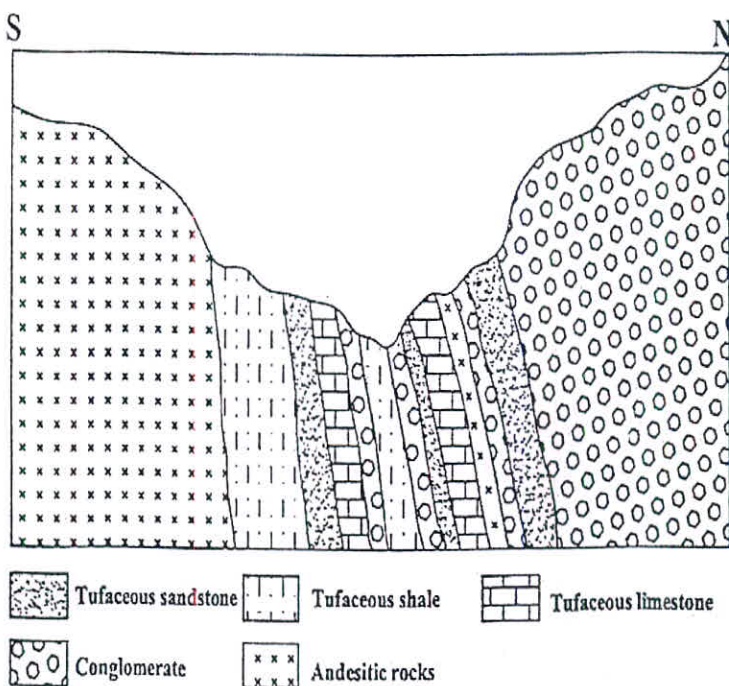

شکل ۳-۲۰- نمایی از لایه منگنز در داخل ماسه سنگ توفی در محل نمونه 81.M.GA.25

در ادامه پروفیل FF به سمت غرب، پروفیل HH از محل رودخانه آسکان تا رودخانه شمالی روستای دهدر پیموده شد. واحد (OM) در این منطقه نیز شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی، آهک و کنگلومرا همراه با میان لایه‌های نازک گدازه‌ای می‌باشد که ماسه سنگ توفی و شیل توفی بیشترین ضخامت را دارا هستند. واحد (OM) توسط واحد گدازه‌ای ضخیم ائوسن در جنوب و کنگلومرای ضخیم میوسن در شمال محصور شده است. تصویر شماتیک (۳-۱۲) مقطعی از منطقه مورد نظر را نشان می‌دهد.

شکل ۳-۲۱- مقطع شمالی یک از واحد (OM) در آبراهه شمال روستای دهدر در مسیر پیچوده شده،
 رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

در امتداد غرب کانسار منگنز گراب نیز به پی‌جویی منگنز پرداخته شد. با توجه به نقشه زمین‌شناسی مرزن آباد، امتداد غربی کانسار منگنز گراب و واحد (OM) به عنوان سنگ میزبان، توسط واحد گدازه‌های ائوسن محدود شده است در حالیکه در روی زمین واحد گدازه‌های ائوسن در این منطقه موجود نبوده و واحد (OM) با روند شرقی - غربی ادامه پیدا می‌کند. بدلیل پوشش واریزه‌های منطقه پی‌گیری امتداد لایه منگنز گراب مشکل است، اما در چند نقطه تکه‌هایی از کانسنگ منگنز در داخل واریزه‌ها مشاهده می‌شود. همچنین در انتهای آبراهه واقع در شمال روستای گراب، لایه منگنز به ضخامت ۲۵ سانتی متر، به طول حدود ۲۰ متر دیده می‌شود. لایه منگنز در داخل ماسه سنگ توفی و در مجاورت لایه آهک از واحد (OM) نیز توسط واحد گدازه‌های ائوسن در شمال و واحد کنگلومرای میوسن در جنوب محصور شده است. نمونه 81.M.GA.11 از رخنمون مذکور برداشت شده است که موقعیت آن بر روی نقشه پیوست (نقشه اصلاح شده) مشخص شده است.

ادامه واحد (OM) مذکور به سمت غرب توسط پروفیل II پی‌جویی گردید. این منطقه از ابتدای سرشاخه‌های رودخانه آسکان (از محل کوه سرد رود) شروع و به امامزاده موجود در شمال شرق روستای دهدر خاتمه می‌یابد. واحد (OM) در این ناحیه توسط کنگلومرای ضخیم میوسن در جنوب و واحد گدازه‌های ائوسن در شمال محدود شده است. واحد (OM) شامل تناوبی از ماسه سنگ

توفی، آهک توفی، شیل توفی، کنگلومرا و میان لایه‌های گدازه‌ای می‌باشد. از مهمترین ویژگی‌های واحد (OM) در این منطقه، وجود لایه آهک ضخیم به رنگ روشن در بخش بالایی واحد OM (از نظر ارتفاعی) و یا بخش تحتانی واحد OM (از نظر سنی) می‌باشد. ضخامت لایه آهک بیشتر از ۱۰ متر بوده و بطول حدود ۲ کیلومتر قابل پی‌گیری است (شکل ۳-۲۲).

از نظر لیتولوژیکی، بخش‌های شرقی واحد (OM) شباهت نزدیکی به واحد (OM) موجود در محل کانسار منگنز گراب (به عنوان سنگ میزبان) داشته و رفته رفته به سمت غرب به ضخامت لایه‌های شیل توفی و شیل افزوده شده و در نهایت توسط واحد مارنی و ماسه سنگی میوسن پوشیده می‌شود. در پی جویی انجام یافته در این مسیر، تنها رخنمون کوچکی از لایه منگنز در یکی از سرشاخه‌های رودخانه آسکان مشاهده گردید. لایه منگنز مذکور در داخل ماسه سنگ‌های توفی واقع شده است. ضخامت لایه منگنز، ۵ سانتی‌متر بوده و به طول ۱۰ متر در روی زمین قابل پی‌گیری است. بطور کلی در امتداد غربی کانسار منگنز گراب از نقطه A تا I تعداد ۳ نمونه از کانسنگ منگنز جهت مطالعات کانی‌شناسی و تعیین درصد اکسید منگنز برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی نمونه‌های مذکور به همراه مختصات محل نمونه‌گیری در جدول ۳-۱ آورده شده است.

- پروفیل JJ بر روی واحد (OM) موجود در نزدیکی رأس کوه سردرود پیموده شد. واحد (OM) در این ناحیه بصورت نوار نسبتاً باریکی در بین واحد گدازه‌ای ائوسن واقع است. واحد (OM) شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی و آهک توفی می‌باشد. در مسیر پیموده شده بر روی واحد (OM) مذکور، رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

- امتداد غربی واحد (OM) مذکور در پروفیل JJ از شمال روستای ناربان گذشته و تا نزدیکی روستای خیکان واقع در شمال روستای دیزان ادامه می‌یابد. پروفیل KK در ادامه غربی پروفیل JJ پیموده شد. واحد (OM) در این منطقه شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی و آهک توفی به همراه میان لایه‌های نازکی از گدازه می‌باشد. رخساره برتر شیل توفی می‌باشد. در این مسیر نیز رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

- پروفیل LL در امتداد غربی پروفیل KK در منطقه‌ای بنام گرم‌در، در دامنه شرقی و جنوب شرقی کوه خاص پیموده شد. در این ناحیه واحد (OM) ضخامت قابل توجهی داشته و شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی و آهک توفی و کنگلومرا همراه با میان لایه‌های گدازه‌ای می‌باشد که شیل توفی و ماسه سنگ توفی سهم قابل توجهی را به خود اختصاص می‌دهند. در انتهای غربی پروفیل، لایه آهک روشن رنگ با ضخامت در حدود ۱۰ متر دیده می‌شود.

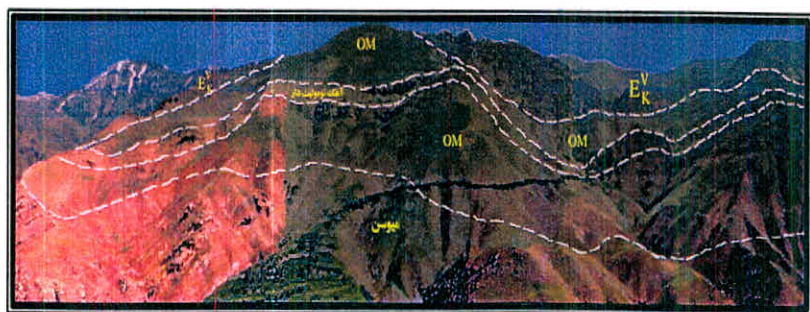
واحد (OM) مذکور توسط واحد گدازه‌ای سازند کرج (E_k^v) در شمال و جنوب محصور شده است. در مسیر پیموده شده، رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

- ادامه غربی واحد (OM) مذکور در پروفیل KK، توسط پروفیل MM پوشش داده شد. واحد (OM) در این منطقه ضخامت زیادی داشته که به سمت غرب از ضخامت آن کاسته شده و در نهایت در نزدیکی روستای خیکان تمام می‌شود. واحد مزبور شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی، آهک توفی و کنگلومرا همراه با میان لایه‌های گدازه‌ای می‌باشد. شیل توفی بیشترین حجم را در این واحد به خود اختصاص می‌دهد. لایه آهک روشن رنگ مذکور در پروفیل بالا، ضخامتی بین ۲۰-۱۰ متر دارد. در مطالعات میکروسکوپی، این لایه آهکی اساساً متشکل از کربنات (کلسیت) بصورت میکرواسپاری می‌باشد.

واحد (OM) در این منطقه در شرق رودخانه ناربان ما بین واحد گدازه‌ای ائوسن در شمال و واحد کنگلومرای و ماسه سنگی اولیگوسن در جنوب قرار گرفته است. در غرب روستای ناربان، واحد (OM) ما بین واحد توفی سازند کرج (E_{K2}) در شمال و واحد کنگلومرای و ماسه سنگی اولیگوسن در جنوب واقع شده است. در مسیر طی شده، رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

- پروفیل NN در امتداد غربی پروفیل HH (شمال روستای دهدر)، از محل آبراهه شمالی روستای دهدر تا روستای مهران پیموده شد. واحد (OM) در این ناحیه شامل ماسه سنگ توفی، شیل توفی، آهک توفی و کنگلومرای نازک لایه همراه با میان لایه‌های نازکی از گدازه می‌باشد. لیتولوژی غالب از نوع شیل توفی می‌باشد.

واحد (OM) در این ناحیه توسط واحد گدازه‌ای سازند کرج در جنوب و واحد کنگلومرای میوسن در شمال محصور شده است. در این مسیر نیز رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود. واحد (OM) موجود در حد فاصل روستای گراب تا منطقه آرننگ چال (دامنه جنوبی کوه گودرز) توسط پروفیل OO پی‌جویی گردید. لیتولوژی واحد (OM) در این منطقه شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، کنگلومرا و آهک توفی همراه با میان لایه‌هایی از گدازه‌های نازک لایه می‌باشد. در شرق روستای گراب رخنمون نسبتاً کوچکی از ژیبس در داخل واحد (OM) وجود دارد.

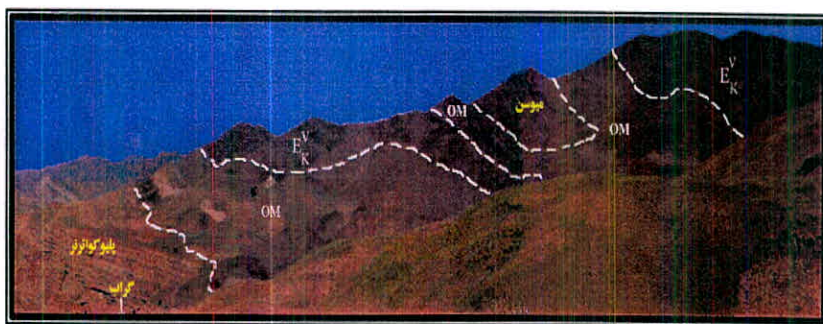

شکل ۳-۲۲- دوزنمایی از واحد (OM) موجود در شمال روستای آسکان و واحد آهک روشن رنگ (دید بطرف شمال)

واحد (OM) در این ناحیه با مرز گسله‌ای در سمت جنوب (گسل گراب) بر روی تناوبی از کنگلومرا، ماسه سنگ و سیلتستون مربوط به پلیوکواترنز قرار گرفته است. از سمت شمال نیز واحد گدازه‌ای سازند کرج، واحد (OM) را در بر گرفته است. در مسیر طی شده، رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

واحد (OM) موجود در حد فاصل روستای گراب و روستای گته ده نیز توسط پروفیل PP پی‌جویی گردید. در این بخش نیز، واحد (OM) شامل ماسه سنگ توفی، شیل توفی، کنگلومرا و آهک توفی می‌باشد که در شمال غرب روستای گراب و شمال شرق روستای دراپی، رخنمونهای نسبتاً بزرگی از ژپس دیده می‌شود. میان لایه‌های نازکی از گدازه نیز در این لیتولوژی دیده می‌شود. واحد (OM) در این ناحیه توسط واحد گدازه‌ای سازند کرج از سمت شمال و واحد توفی سازند کرج از سمت جنوب محصور شده است. در بخشی از منطقه نیز کنگلومرای پلیوکواترنری با مرز گسله در جنوب واحد (OM) قرار گرفته است. شکل ۳-۲۳ دورنمایی از واحد (OM) موجود در شمال شرق روستای گراب تا شمال روستای دراپی همراه با ژپس‌های موجود در داخل این واحد را نشان می‌دهد. در پروفیل فوق‌الذکر، رخنمونی از منگنز مشاهده نمی‌شود.

شکل ۳-۲۳- دورنمایی از واحد (OM) موجود در شمال شرق روستای گراب تا شمال روستای دراپی همراه با ژپس‌های موجود در داخل این واحد را نشان می‌دهد.

واحد (OM) حد فاصل روستای گته ده و روستای دهدر توسط پروفیل QQ پوشش داده شد. در این ناحیه واحد (OM) شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی، آهک توفی نازک لایه و کنگلومرای نازک لایه می‌باشد. میان لایه‌های نسبتاً ضخیم گدازه‌ای نیز حاضر هستند. ماسه سنگ توفی و شیل توفی ترمهای غالب واحد (OM) در این مسیر می‌باشند.

واحد گدازه‌ای سازند کرج در سمت شمال و واحد توفی بالایی سازند کرج (E_{K3}) بصورت نوار باریکی در سمت جنوب، واحد رسوبی (OM) را در بر گرفته‌اند. در مسیر پیموده شده رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

۲ نمونه جهت مطالعات کانی‌شناسی و تجزیه برای عناصر طلا، مس، نقره، سرب و روی برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی نمونه‌ها همراه با مختصات محل نمونه‌گیری در جدول ۳-۱ آمده است.

- بخشی از واحد (OM) موجود در دره بارو بصورت نوار نسبتاً باریکی با امتداد شمال غرب- جنوب شرق به کوه‌های شمال روستای آزاد بر و دامنه جنوبی کوه اندرس کشیده می‌شود. واحد مذکور از طریق روستای آزاد بر به راحتی قابل دستیابی است در این منطقه واحد (OM) توسط واحد گدازه‌ای سازند کرج (E_k^V) از طرف جنوب و واحد توف میانی سازند کرج (E_{kt2}) در محل کوه اندرس و نیز واحد گدازه‌ای سازند کرج از طرف شمال محصور شده است. واحد (OM) شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی، آهک توفی و کنگلومرا همراه با میان لایه‌های نازکی از گدازه می‌باشد.

واحد (OM) مذکور توسط پروفیل TT در امتداد شرق به غرب تا محل دره بارو و کوه بارو پی‌جویی گردید. در این مسیر نیز رخمنونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود. شکل ۳-۲۴ بخشی از پروفیل مذکور را در جنوب کوه بارو نشان می‌دهد.

شکل ۳-۲۴- نمایی از واحدهای سنگی موجود در جنوب کوه بارو (دید بطرف شمال غرب)

بخشی از واحد (OM) در اطراف روستای انگوران واقع شده است. واحد مذکور با مرز گسله‌ای از سمت شمال در مجاورت با واحدهای پالئوزوئیک می‌باشد. واحد (OM) موجود در غرب روستای انگوران که تا منطقه‌ای بنام ماست چال ادامه دارد توسط پروفیل UU پی‌جویی گردید. در این منطقه واحد (OM) توسط واحد توف میانی سازند کرج (E_{kt2}) از سمت جنوب و واحدهای پالئوزوئیک از طرف شمال در بر گرفته شده است. از نظر لیتولوژی شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی،

کنگلو، آهک توفی و توده‌های بزرگ ژپس (توده ژپسی گچ بزرگ) می‌باشد. در مسیر پیموده شده رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

در بخشی از واحد (OM) در مجاورت شرقی گچ بزرگ، زون دگرسان شده‌ای وجود دارد که شامل اکسیدهای آهن و برخی کانیهای سولفیدی نظیر پیریت (به مقدار کم) می‌باشد. زون دگرسان شده مذکور در ارتباط با گسلهای منطقه بوده و به طول حدود ۱۰۰ متر و عرض حدود ۲۰ متر دیده می‌شود. از این واحد دگرسان شده تعداد ۲ نمونه جهت مطالعات کانی‌شناسی و آنالیز برای عناصر Ag, Au, Cu برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی آنها همراه با مختصات محل نمونه‌گیری در جدول ۳-۱ آورده شده است.

واحد (OM) موجود در شرق و جنوب شرق روستای انگوران نیز پی‌جویی گردید (پروفیل VV). این بخش نیز از نظر لیتولوژی شامل ماسه سنگ توفی، شیل توفی، آهک توفی نازک لایه و لایه‌های نازک کنگلو، می‌باشد. توده‌های بزرگی از ژپس در بخش شرقی نیز مشابه با بخش غربی روستای انگوران وجود دارد. واحد (OM) در این ناحیه توسط واحد گدازه‌ای سازند کرج از طرف جنوب و واحدهای پالئوزوئیک از طرف شمال محدود شده است. در مسیر پی‌جویی شده رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

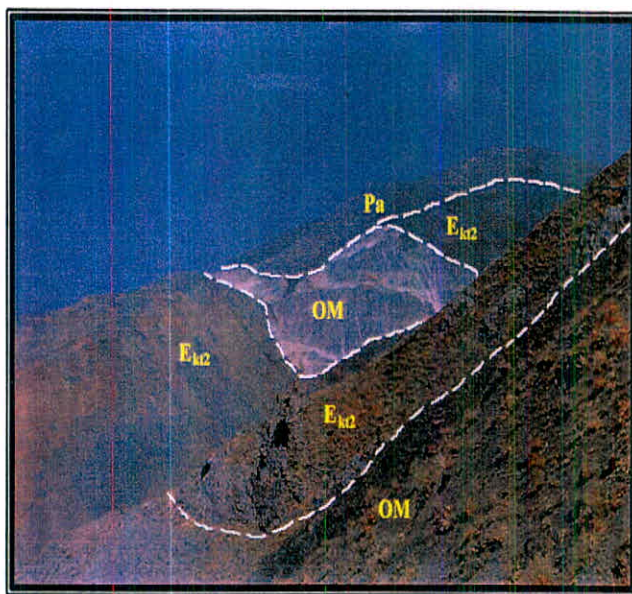
واحد (OM) در اطراف روستای آزاد بر نیز از گسترش خوبی برخوردار است. این بخش از واحد (OM) بیشتر شامل ماسه سنگ توفی و شیل توفی همراه با توده‌های بزرگی از ژپس می‌باشد، که یکی از توده‌های ژپس در حال حاضر به عنوان معدن گچ در شرق روستای آزاد بر فعال است. واحد مذکور عمدتاً توسط واحد توف میانی سازند کرج (E_{K2}) در شمال و جنوب محصور شده است. در پی‌جویی انجام شده واحد رسوبی میوسن نیز با مرز گسله‌ای در جنوب واحد (OM) قرار گرفته است. واحد مذکور (پروفیل WW) از روستای آزاد بر تا ورودی جنوبی تونل کندوان رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌شود.

- در حد فاصل ورودی جنوبی تونل کندوان تا روستای وارنگه رود، واحد (OM) با رخساره ماسه سنگ توفی، شیل توفی و آهک همراه با میان لایه‌هایی از گدازه دیده می‌شود. واحد (OM) موجود در حد فاصل روستای آزاد بر و روستای وارنگه رود، محور ناودیس وارنگه رود- آزاد بر را تشکیل می‌دهد. در این منطقه واحد (OM) توسط واحد توف میانی سازند کرج (E_{K2}) از سمت شمال و جنوب محصور شده است. در پی‌جویی منطقه مذکور (پروفیل XX) رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نگردید.

- ادامه واحد (OM) از روستای وارنگه رود به سمت شرق توسط پروفیل YY پی‌جویی گردید. لیتولوژی واحد (OM) در این منطقه شامل تناوبی از ماسه سنگ توفی، شیل توفی و آهک توفی

می‌باشد که توسط واحد توف میانی سازند کرج از دو طرف شمال و جنوب در بر گرفته شده است. در پی جویی انجام یافته رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نگردید.

- در حد فاصل ورودی شمالی تونل کندوان و کوه گرچ دره، واحد (OM) بالیتولوژی ماسه سنگ توفی و شیل توفی همراه با توده‌های بزرگ ژپیس دیده می‌شود که این توده‌های ژپیس بصورت معادن گچ فعال و متروکه می‌باشد (شکل ۳-۲۵). واحد (OM) در این منطقه نیز توسط واحد توف میانی سازند کرج در بر گرفته شده است. واحدهای پالئوزوئیک در بخشی از منطقه بوسیله راندگی کندوان در مجاورت واحد (OM) قرار گرفته‌اند. در پی جویی انجام شده در این منطقه (پروفیل ZZ) رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نگردید.

شکل ۳-۲۵ دورنمایی از واحد (OM) و توده ژپیس معدن گچ سرخاس واقع در شرق تونل کندوان (دید به طرف شمال غرب)

- بخش کوچکی از واحد (OM) در ضلع غربی روستای گچسر بصورت نوار باریکی در ضلع شمالی گسل گچسر واقع شده است. لیتولوژی آن شامل ماسه سنگ توفی و شیل توفی همراه با توده‌هایی از ژپیس می‌باشد که توسط واحد توف میانی سازند کرج در بر گرفته شده است. در این مسیر نیز رخنمونی از کانسنگ منگنز مشاهده نمی‌گردد (پروفیل A₁A₂).

- با توجه به اظهارات شفاهی اهالی روستای پراچان مبنی بر وجود منگنز در شمال غرب و جنوب غرب روستای پراچان به بازدید از مناطق فوق الذکر پرداخته شد. اندیس موجود در شمال غرب روستای پراچان در داخل آگلومرای بازیک انوسن قرار گرفته است که بصورت رگچه‌ای و آغستگی بوده و ناشی از فعالیت سیالات گرمایی بعدی می‌باشد. اندیس مذکور گسترش محدودی

دارد. از این اندیس تعداد ۲ نمونه برای مطالعات کانی‌شناسی و آزمایشگاهی (آنالیز) برداشته شده که توصیف ماکروسکوپی آنها به همراه مختصات محل نمونه‌گیری در جدول ۳-۱ آورده شده است.

اندیس منگنز موجود در جنوب غرب روستای پراچان در داخل واحد گدازه‌ای سازند کرج (بازانیت) واقع شده است. با توجه به خصوصیات مورفولوژیکی و شواهد صحرایی، این کانسار دارای منشاء هیدروترمال می‌باشد. کانسار مذکور در ابعاد حدود ۲۰×۱۵ متر و ضخامت حدود ۱۰ متر بر روی قله کوچکی واقع شده و توسط رگه‌های ضخیم کلسیت محدود شده است. منطقه کانی‌سازی شده با رنگ تیره خود نسبت به رنگ روشن سنگهای اطراف خودنمایی می‌کند.

همچنانکه گفته شد سنگ میزبان این کانسار از واحدهای گدازه‌ای سازند کرج می‌باشد که در مطالعات میکروسکوپی دارای بافت پورفیری می‌باشد که فنوکریستها شامل فلدسپات، اولیوین و احتمالاً سودالیت - آنالیم می‌باشد. شکستگیهای سنگ توسط کربنات پر شده است.

کانه عمدۀ منگنز در این کانسار از نوع پسیلوملان بوده و در برخی قسمتها کانی‌زایی کریپتوملان و کرونادیت و به مقدار کم پیرولولوزیت دیده می‌شود. مقدار فراوانی اکسیدهای منگنز در این سنگها در حدود ۴۰٪ می‌باشد.

از این کانسار تعداد ۵ نمونه جهت مطالعات پتروگرافی، کانی‌شناسی و آزمایشگاهی برداشته شد که توصیف ماکروسکوپی آنها همراه با مختصات محل نمونه‌گیری در جدول ۳-۱ آورده شده است.

شکل ۳-۲۶- نمای از کانسار منگنز واقع در جنوب غرب روستای پراچان در داخل سازند کرج ناشی از سیالات گرمایی (دید بطرف شمال غرب)

۳-۴- ترانسه‌های اکتشافی:

در بخشهایی از منطقه مطالعاتی به دلیل پوشش منطقه توسط رسوبات واریزه‌ای و در جازاد، پی‌گیری امتداد لایه منگنز غیر ممکن می‌باشد. در جریان بازدیدی که توسط دکتر راستاد و مهندس عابدیان از منطقه مطالعاتی صورت پذیرفت، طرح حفر تعدادی ترانسه در محل‌های پوشیده جهت تعیین موقعیت، امتداد، ضخامت و شیب لایه منگنز در نظر گرفته شد. در این راستا دو منطقه مختلف، یکی در محل گردنه ملوس و دیگری در جنوب شرق روستای آسکان (اطراف نمونه 81.M.GA.29) جهت حفر ترانسه در نظر گرفته شد.

در محل گردنه ملوس تعداد ۳ ترانسه حفر گردید. ترانسه A1 با امتداد شرقی-غربی در محل نمونه 81.M.GA.17 (36 10 42, 51 09 24) بطول ۸ متر، عرض ۱/۵ متر و عمق ۱/۴ متر زده شد. لایه منگنز به ضخامت ۲۵ سانتی متر با امتداد N120 E در داخل ترانسه مشاهده گردید که در داخل ماسه سنگ توفی قرار گرفته است. تغییر امتداد لایه منگنز از امتداد شرقی-غربی به امتداد فوق‌الذکر بر اثر عملکرد گسل‌های موجود در گردنه ملوس می‌باشد. شکل ۳-۲۷ لایه منگنز را در داخل ترانسه A1 نشان می‌دهد.

شکل ۳-۲۷- نمایی از لایه منگنز در داخل ترانسه A1

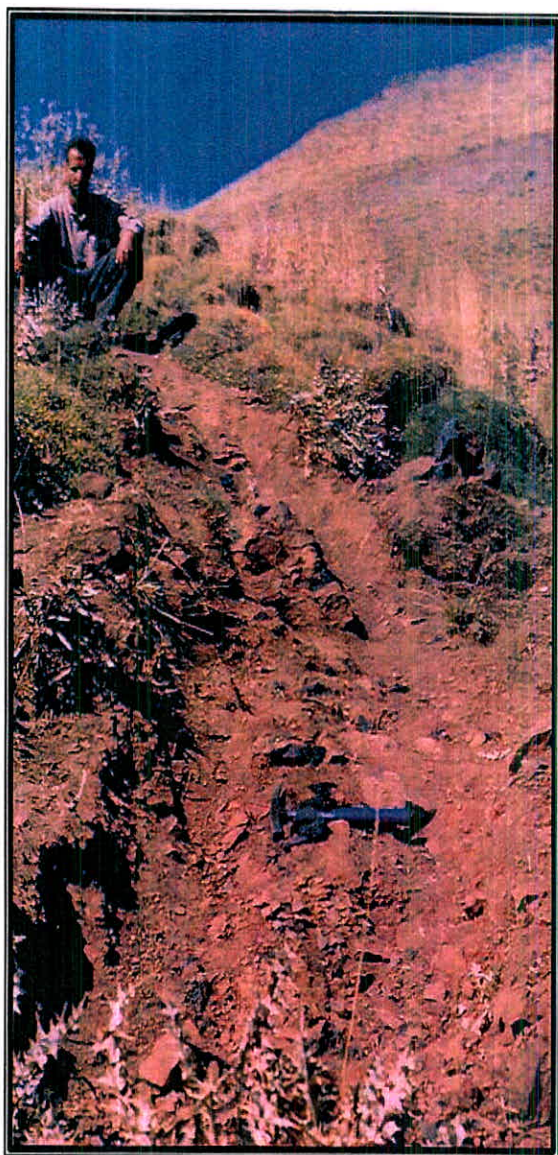
ترانشه دوم (A2) با امتداد شرقی-غربی با فاصله حدود ۱۰۰ متر از ترانشه A1 (36 10 39 , 51 09 24) بطول ۷ متر، عرض ۰/۵ متر و عمق ۰/۴ متر حفر گردید. لایه منگنز در داخل ترانشه A2 به ضخامت ۱۵ سانتی متر با امتداد N140 E در داخل ماسه سنگ توفی مشاهده گردید. تغییر امتداد لایه منگنز در طول این فاصله بدلیل عملکرد گسلهای بزرگ موجود در گردنه ملوس می باشد. شکل ۳-۲۸ لایه منگنز را در داخل ترانشه A2 نشان می دهد.

شکل ۳-۲۸- نمایی از لایه منگنز در داخل ترانشه A2

ترانشه سوم (A3) در محل نمونه 81.M.GA.32 با امتداد N140E تقریباً در امتداد لایه منگنز بطول ۶ متر، عرض ۰/۵ متر و عمق ۰/۳ متر حفر گردید. پس از طول ۵ متر، لایه منگنز بر اثر عملکرد گسل تغییر جهت داده و به امتداد تقریباً شمالی-جنوبی تبدیل می شود. ادامه ترانشه مذکور در امتداد لایه منگنز (شمالی-جنوبی) بطول ۳ متر، عرض ۰/۵، عمق ۰/۳۵ متر حفر گردید.

لایه منگنز به ضخامت ۲۵ سانتی متر در داخل لایه های ماسه سنگ توفی دیده می شود که شیب آن در جهت شمال شرقی می باشد. در محل عملکرد گسل، ضخامت لایه منگنز تا یک متر می رسد. شکل ۳-۲۹ لایه منگنز را در داخل ترانشه A3 همراه با پیش لایه منگنز بر اثر عملکرد گسل نشان می دهد.

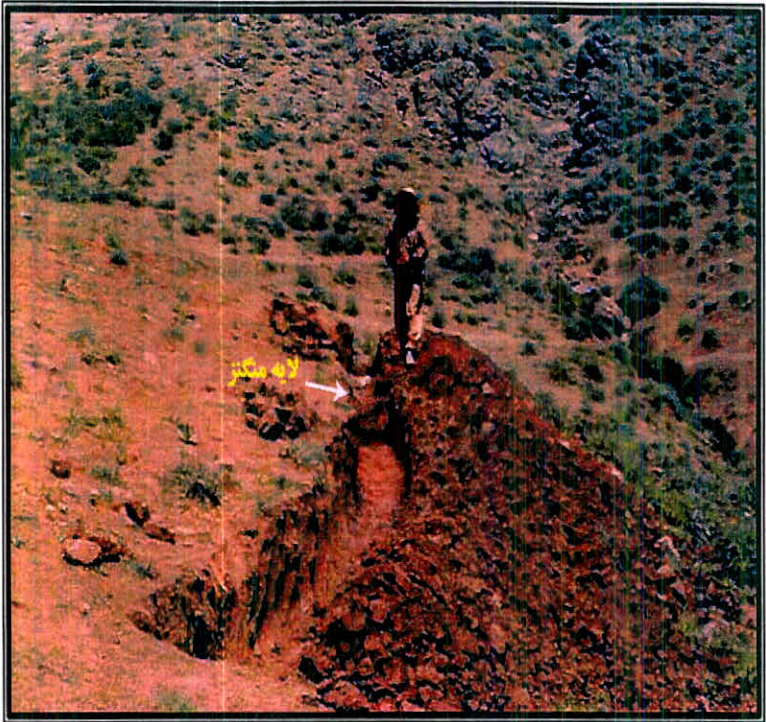

شکل ۳-۲۹- نمایی از لایه منگنز در داخل ترانسه A3 پپچس لایه منگنز در اثر عملکرد گسل در قسمت پایین تصویر دیده می‌شود.

در جنوب شرق روستای آسکان نیز تعداد ۳ ترانسه در امتدادهای شرقی و غربی نمونه 81.M.GA.29 جهت تعیین موقعیت، امتداد و ضخامت لایه منگنز در مناطق پوشیده شده توسط رسوبات در جازاد و واریزه‌ای حفر گردید.

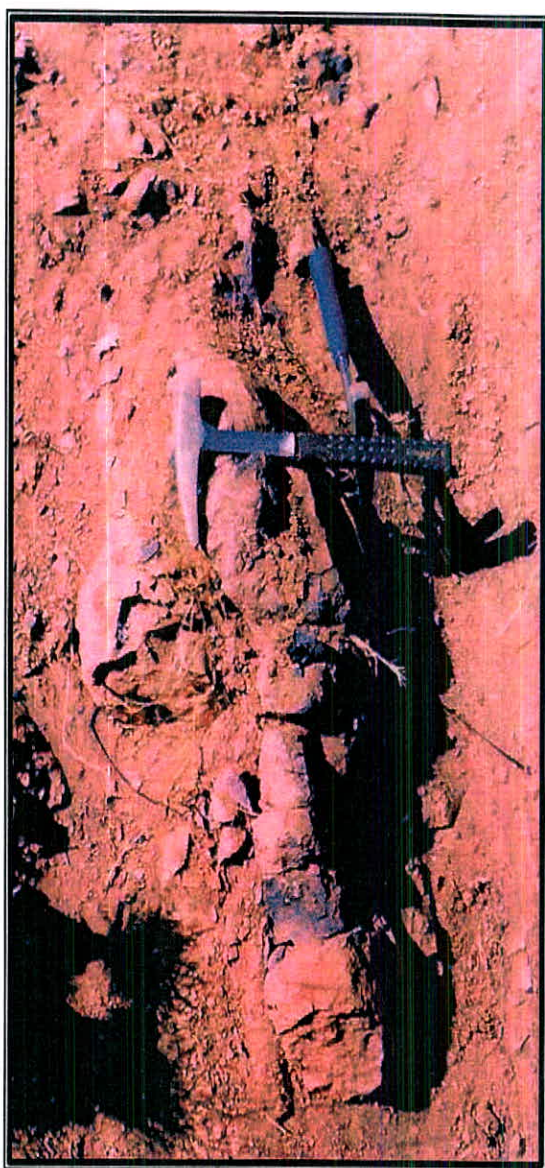
ترانسه‌های B2, B1 در امتداد غربی نمونه فوق‌الذکر با راستای تقریباً شمالی - جنوبی زده شدند. در محل ترانسه B1، ضخامت رسوبات در جازاد زیاد بوده و ترانسه مذکور دارای طول ۱۲ متر، عرض ۰/۶ متر و عمق ۰/۶ متر می‌باشد. لایه منگنز به ضخامت ۲۵ سانتی‌متر در نزدیکی انتهای جنوبی ترانسه رخنمون دارد که دارای امتداد شرقی - غربی می‌باشد (شکل ۳-۳۰).

شکل ۳-۳۰- ترانشه B1 با امتداد شمالی- جنوبی در جنوب شرق آسکان (لایه منگنز در نزدیکی انتهای جنوبی ترانشه دیده می شود
دید بطرف جنوب)

ترانشه B2 نیز با فاصله حدود ۲۰ متر در غرب ترانشه B1 با امتداد شمالی- جنوبی حفر گردید که دارای طول ۷ متر، عرض ۱/۵ متر و عمق ۱/۴۵ متر می باشد. لایه منگنز به ضخامت ۲۰ سانتی متر با امتداد شرقی- غربی در این ترانشه رخنمون دارد که در داخل لایه های ماسه سنگ توفی قرار گرفته است (شکل ۳-۳۱). بنظر می رسد که ضخامت لایه منگنز پس از طول حدود ۳۰ متر از محل نمونه 81.M.GA.29 در جهت غرب از ۶۰ سانتی متر به ۲۰-۱۵ سانتی متر کاهش می یابد.

شکل ۳-۳۱- لایه منگنز با امتداد شرقی- غربی در داخل ترائشه B2

ترائشه B3 در شرق نمونه 81.M.GA.29 با فاصله حدود ۳۰ متر از نمونه، به طول ۶ متر، عرض ۰/۵ متر و عمق ۰/۴ متر با امتداد N150E حفر گردید. لایه منگنز به ضخامت ۲۰-۱۵ سانتی متر در داخل ترائشه دیده می شود که توسط ماسه سنگ توفی در بر گرفته شده است. امتداد لایه منگنز شرقی- غربی بوده و شیب حدود ۸۵ درجه به سمت شمال دارد. شکل ۳-۳۲ لایه منگنز را در داخل ترائشه B3 نشان می دهد.

شکل ۳-۳۲- لایه منگنز با امتداد شرقی- غربی در داخل تراشه B3

در جهت شرق نیز، لایه منگنز موجود در محل نمونه 81.M.GA.29 از ضخامت ۶۰ سانتی متر به ضخامت کمتر (۲۰-۱۵ سانتی متر) تبدیل می شود.

جدول ۱-۳- توصیف ماکروسکوپی نمونه‌های برداشته شده همراه با مختصات محل نمونه‌گیری و نوع آزمایش انجام شده

ردیف	شماره نمونه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع	نوع آزمایش	شرح نمونه
1	81.M.GA.1	36 11 08	51 08 03	2890	ICP-Polish	نمونه‌ای از کانه منگنز (پیرولوسیت) از داخل ترانشه‌ای واقع در ضلع شرقی چشمه
2	81.M.GA.2	36 11 08	51 08 04	2892	Tin Section-Polish	سنگ میزبان آهنکی حاوی کانیه‌ای پراکنده پیرولوسیت
3	81.M.GA.3	36 11 08	51 07 53	2895	ICP-Polish	نمونه‌ای از کانه منگنزدار از داخل ترانشه حفر شده
4	81.M.GA.4	36 11 08	51 07 55	2908	ICP-Polish-XRD	نمونه‌ای از کانه منگنزدار از داخل ترانشه حفر شده در یال کوه
5	81.M.GA.5	36 11 07	51 08 00	2880	ICP-Polish	نمونه‌ای از کانه منگنزدار از داخل ترانشه حفر شده در داخل دره
6	81.M.GA.6	36 10 56	51 08 01	2770	ICP-Polish	لایه‌های منگنز به ضخامت ۲ تا ۱۰ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ، کنگلومرا و ماسه‌سنگ توفی
7	81.M.GA.7	36 10 42	51 09 31	3283	ICP-XRD	نمونه‌های پراکنده منگنز در محل گردنه ملوس
8	81.M.GA.8	36 10 57	51 07 58	2773	ICP-Polish	لایه منگنز در داخل لایه‌های نازک ماسه‌سنگ توفی و لایه‌های ضخیم کنگلومرا و برش
9	81.M.GA.9	36 11 09	51 07 36	2929	ICP-Polish	لایه‌های نازک منگنز در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
10	81.M.GA.10	36 11 08	51 07 29	2990	ICP	قطعات جدا از هم منگنز
11	81.M.GA.11	36 11 25	51 07 09	3078	ICP-Polish	لایه منگنز به ضخامت ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتر
12	81.M.GA.12	36 10 56	51 08 01	2770	Tin Section	لایه‌های ماسه‌سنگ توفی در برگرفته لایه‌های منگنز
13	81.M.GA.13	36 10 58	51 08 06	2831	ICP-Polish-XRD	لایه‌های منگنز با ضخامتهای ۱ تا ۲۰ سانتیمتر به موازات یکدیگر
14	81.M.GA.14	36 11 01	51 08 15	2896	ICP-Polish	لایه‌های منگنز با ضخامتهای ۱ تا ۲۵ سانتیمتر به موازات یکدیگر
15	81.M.GA.15	36 11 01	51 08 28	2972	ICP-Polish	لایه منگنز با ضخامتهای ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
16	81.M.GA.16	36 10 56	51 08 54	3230	ICP	آثار ضعیفی از منگنز در داخل ماسه‌سنگ توفی
17	81.M.GA.17	36 10 42	51 09 24	3304	ICP-Polish	لایه منگنز در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
18	81.M.GA.18	36 11 57	51 06 10	2953	ICP	لایه منگنز با ضخامتهای ۵ تا ۷ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
19	81.M.GA.19	36 11 36	51 04 42	2634	ICP-Polish	لایه‌های نازک منگنز در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی

ردیف	شماره نمونه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع	نوع آزمایش	شرح نمونه
20	81.M.GA.20	36 11 36	51 04 42	2634	Tin Section	نمونه‌ای از ماسه سنگ توفی با آغشتگی منگنز و اکسیدهای آهن
21	81.M.GA.21	36 11 35	51 04 37	2640	ICP-XRD	نمونه‌ای از ماسه سنگ توفی با آغشتگی منگنز و اکسیدهای آهن
22	81.M.GA.22	36 11 38	51 04 20	2600	ICP-Polish	نمونه‌ای از ماسه سنگ توفی با آغشتگی منگنز و اکسیدهای آهن
23	81.M.GA.23	36 11 16	51 04 13	2586	ICP	نمونه‌ای از ماسه سنگ توفی با آغشتگی منگنز و اکسیدهای آهن
24	81.M.GA.24	36 11 33	51 04 08	2640	ICP-Polish	نمونه‌ای از ماسه سنگ توفی با آغشتگی منگنز و اکسیدهای آهن
25	81.M.GA.25	36 11 42	51 04 04	2462	ICP-Polish	نمونه‌ای از ماسه سنگ توفی با آغشتگی منگنز و اکسیدهای آهن
26	81.M.GA.26	36 11 26	51 04 59	2840	شیمی تر- XRD-Polish	نمونه‌ای از ماسه سنگ توفی با آغشتگی منگنز و اکسیدهای آهن
27	81.M.GA.27	36 11 23	51 05 12	2849	شیمی تر- Polish	لایه منگنز با ضخامتهای ۵ تا ۱۰ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
28	81.M.GA.28	36 11 20	51 05 16	2890	شیمی تر- Polish	لایه منگنز با ضخامتهای ۵ تا ۱۰ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
29	81.M.GA.29	36 11 16	51 05 30	2934	شیمی تر- Polish	لایه منگنز با ضخامتهای ۵۰ تا ۱۰۰ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
30	81.M.GA.30	36 11 08	51 06 09	2933	شیمی تر- Polish	لایه‌های نازک منگنز به ضخامت کمتر از ۵ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
31	81.M.GA.31	36 11 09	51 06 23	2983	شیمی تر- Polish	لایه‌های نازک منگنز به ضخامت کمتر از ۵ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
32	81.M.GA.32	36 10 32	51 09 37	3210	شیمی تر- Polish	لایه منگنز به ضخامت تقریبی ۵۰ سانتیمتر در داخل ماسه‌سنگ توفی
33	81.M.GA.33	36 10 31	51 09 36	3210	شیمی تر	لایه منگنز به ضخامت تقریبی ۳۰ سانتیمتر در داخل ماسه‌سنگ توفی
34	81.M.GA.34	36 10 57	51 07 58	2775	شیمی تر	نمونه‌ای به طول ۶۰ سانتیمتر بصورت چیب سمبل
35	81.M.GA.35	36 11 34	51 04 10	2635	شیمی تر- XRD	نمونه‌ای به طول ۱ متر بصورت چیب سمبل از لایه ماسه‌سنگ توفی حاوی ورقه‌های اولیویست
36	81.M.GA.36	36 11 34	51 04 10	2635	شیمی تر	نمونه‌ای به طول ۸۰ سانتیمتر بصورت چیب سمبل از لایه ماسه‌سنگ توفی حاوی منگنز و اکسید آهن
37	81.M.GA.37	36 11 08	51 06 33	2930	Tin Section-Polish	ادامه لایه منگنز بعد از نمونه ۳۱
38	81.M.GA.38	36 11 03	51 06 53	2930	شیمی تر- Polish	لایه منگنز با ضخامتهای ۵ تا ۱۰ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
39	81.M.GA.39	36 11 01	51 07 08	2736	شیمی تر- XRD-Polish	لایه منگنز با ضخامتهای ۱ تا ۱۰ سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی بموازات یکدیگر

ردیف	شماره نمونه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع	نوع آزمایش	شرح نمونه
40	81.M.GA.40	36 10 59	51 07 22	2736	شیمی تر - Polish	لایه منگنز با ضخامت‌های 1 تا 10 سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی بموازات یکدیگر
41	81.M.GA.41	36 11 33	51 04 09	2636	Tin Section-Polish	لایه ماسه‌سنگ توفی حاوی میان‌لایه‌های نازک منگنز و سیلیس. ضخامت لایه 70 سانتیمتر
42	81.M.GA.42	36 11 33	51 04 09	2636	شیمی تر	لایه آهن و منگنز به ضخامت 70 سانتیمتر که احتمالاً مقدار آهن بیشتر از منگنز میباشد. chip
43	81.M.GA.43	36 11 33	51 04 09	2636	شیمی تر	لایه آهن و منگنز که بصورت chip در طول 30 سانتیمتر برداشته شده است.
44	81.M.GA.44	36 11 33	51 04 09	2636	شیمی تر	لایه آهن و منگنز که بصورت chip در طول یک متر برداشته شده است.
45	81.M.GA.45	36 11 33	51 04 09	2636	شیمی تر	نمونه‌ای از لایه آهن و منگنز که بصورت chip در طول 6 متر و 5 بفواصل 30 سانت برداشت شده است.
46	81.M.GA.46	36 14 12	51 00 23	2460	Tin Section	واحد آهنی روشن رنگ در داخل واحد OM
47	81.M.GA.47	36 12 20	51 10 22	2355	شیمی تر	لایه منگنز به ضخامت تقریبی 10 سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
48	81.M.GA.48	36 12 37	51 10 04	2395	شیمی تر	لایه منگنز به ضخامت تقریبی 15 سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
49	81.M.GA.49	36 12 45	51 09 03	2562	شیمی تر	لایه منگنز به ضخامت تقریبی 5 سانتیمتر در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
50	81.M.GA.50	36 10 42	51 09 24	3304	شیمی تر	لایه منگنز در داخل لایه‌های ماسه‌سنگ توفی
51	81.M.AS.1	36 11 36	51 04 14	2580	AAS	لایه مس به ضخامت تقریبی 60 سانت در داخل لایه توفی
52	81.M.AS.2	36 11 36	51 04 14	2580	AAS	لایه مس به ضخامت تقریبی 1 متر در داخل لایه توفی
53	81.M.AS.3	36 11 36	51 04 14	2580	Tin Section-Polish	لایه توف حاوی کانی‌سازی کالکوزین
54	81.M.AS.4	36 11 35	51 04 27	2641	AAS	لایه ماسه‌سنگ توفی و آهنک ماسه‌ای حاوی کانی‌سازی مس به ضخامت 25 سانتیمتر
55	81.M.AS.5	36 11 34	51 04 42	2657	AAS	لایه ماسه‌سنگ توفی و آهنک ماسه‌ای حاوی کانی‌سازی مس به ضخامت 10 تا 40 سانتیمتر
56	81.M.AS.6	36 11 35	51 04 27	2641	Polish	کانی‌سازی مالاکیت، آزوریت، کالکوزین
57	81.M.AS.7	36 11 26	51 04 51	2692	AAS	لایه ماسه‌سنگی همراه با لایه نازک زغال حاوی کانی‌سازی مس به ضخامت 20 سانتیمتر
58	81.M.PA.1	36 17 06	50 43 24	3018	شیمی تر	کانی‌سازی آهن و منگنز در داخل واحد آکلومرایی
59	81.M.PA.2	36 16 45	50 43 58	2502	شیمی تر	کانه منگنز در داخل واحد آکلومرایی در شمال روستای پراچان

ردیف	شماره نمونه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع	نوع آزمایش	شرح نمونه
60	81.M.PA.3	36 14 43	50 56 29	2508	شیمی تر - Polish	کانه منگنز هیدرو ترمال در جنوب غرب پراچان
61	81.M.PA.4	36 14 43	50 56 29	2508	Tin Section-Polish	رگه کلسیتی حاوی رگچه های منگنز
62	81.M.PA.5	36 14 43	50 56 30	2504	شیمی تر	کانه منگنز هیدرو ترمال در جنوب غرب پراچان
63	81.M.PA.6	36 14 43	50 56 30	2504	Tin Section	واحد ولکانیکی سازند کرج بعنوان سنگ میزبان کانسار منگنز
65	81.M.AN.1	36 15 25	51 05 28	2696	اسپکتروگرافی - AAS	نمونه ای از زون آلتره لیمولیتی، کانولینیتی و گوتیتی در داخل واحد سدازه ای
66	81.M.AN.2	36 15 24	51 05 27	2700	اسپکتروگرافی - AAS	نمونه ای از زون آلتره لیمولیتی، کانولینیتی و گوتیتی در داخل واحد سدازه ای
67	81.M.AN.3	36 12 50	51 08 48	2500	اسپکتروگرافی - AAS-Polish	نمونه chip از زون آلتره لیمولیتی و گوتیتی سولفیددار
68	81.M.AN.4	36 12 50	51 08 49	2576	اسپکتروگرافی - AAS-Polish	نمونه chip از زون آلتره لیمولیتی و گوتیتی سولفیددار

فصل چهارم

مطالعات آزمایشگاهی

۴-۱- مطالعات سنگ نگاری (پتروگرافی):

همچنانکه در فصول قبل ذکر گردید، کانسار منگنز گراب در داخل واحد رسوبی - آتشفشانی اولیگومیوسن واقع شده است. واحد میزبان کانسنگ منگنز عمدتاً از نوع ماسه سنگ توفی می باشد و در برخی قسمتها واحد آهکی همراه با واحد ماسه سنگ توفی کانسنگ منگنز را در بر گرفته اند. جهت آشنایی بیشتر با لیتولوژی سنگهای میزبان، تعدادی نمونه از مناطق مختلف جهت مطالعات پتروگرافی برداشت گردید.

واحد میزبان آهکی، عمدتاً از کانی های کربناته ریز و بیشکل تشکیل شده است. کلسیت عمده ترین سازنده کانیهای کربناته می باشد. این کانی های کربناته گاهاً بطور موضعی به اکسید آهن آغشته شده اند. معدود بلورهای ریز و بی شکل کوارتز به همراه کانیهای کدر و اغلب درشت اکسیدهای منگنز و آهن از جمله ناخالصیهای این سنگ کربناته به شمار می روند.

واحد میزبان ماسه سنگی از انواع سنگهای آذر آواری یا پیرو کلاستیک تشکیل یافته و دارای قطعات سنگی و بلوری می باشد. قطعات سنگی موجود عمدتاً ولکانیک (آندزیتی تا آندزیت بازالتی) می باشند. قطعات بلوری موجود در متن سنگ شامل پلاژیوکلاز، کوارتز، کلینوپیروکسن و بیوتیت می باشند. این سنگها عمدتاً کربناتی شده و به شدت فروزنیزه بوده و قطعات لیتیک و بلوری در خمیره ای ریز، متشکل از اکسیدهای اپاک و اکسیدهای آهن تجزیه شده قرار گرفته اند.

سنگ میزبان اندیس منگنز جنوب غرب پراچان (با منشاء هیدروترمالی) از نوع ولکانیک بوده و شامل پورفیرهای منشوری شکل فلدسپار می باشد که بطور کامل به کانیهای فیلسیلیکاته و احتمالاً سودالیت - آنالیم تجزیه شده است و کانی الیوین اکسید شده می باشد. این پورفیرها در زمینه ای دانه ریز قرار گرفته اند. ترکیب اصلی این سنگ آندزیت بازالت می باشد.

بطور کلی تعداد ۹ نمونه از واحدهای سنگ میزبان کانسنگ منگنز جهت مطالعات پتروگرافی برداشته شد که نتایج مطالعات آنها در زیر آورده شده است.

بنام خدا

گزارش بررسی سنگ شناسی میکروسکوپی ۳ عدد برش نازک سنگ

(سری ۱۳۴۴-۱۳۴۶)

نام ورقه: مرزن آباد

بنا به درخواست: آقای علی اصغر مختاری

توسط: فریده حلمی

مرداد ۸۱

شماره و سریال : 81.M.GA.2/1344.F

بافت : میکرو کریستالین یا میکرایت

نام سنگ : سنگ آهکی حاوی کانی های کدر فراوان

اساس سنگ را کانی های کربناته در انبوهه بلورهای خیلی ریز و بی شکل می سازد. ویژگی های کانی شناسی و واکنش نمونه دستی در برابر قطره ای HCl سرد و رقیق نمایانگر آن است که کلسیت عمده سازنده کانی های کربناته بشمار می رود. کانی های کربناته گاه بطور موضعی به اکسید آهن آغشته شده اند.

معدود ریز بلور بی شکل کوارتز و کانی های کدر - اکسید آهن اغلب درشت بی شکل گاه متمرکز از جمله ناخالصی های این سنگ کربناته بشمار می رود.

در برش نازک تخلخل و فضاهای خالی قابل توجه دیده می شود که بخشی از آن به احتمال بر اثر برش خوردگی سنگ بوجود آمده است.

شماره و سریال : 81.M.GM.12/1345.F

بافت : بیشتر لیتو کلاستیک

نام سنگ : کریستال لیتیک توف سرشار از کانی کدر - اکسید آهن

این نمونه از انواع سنگ های آذر آواری یا پرو کلاستیک متشکل از قطعات سنگی و بلوری (با فراوانی کمتر) است. لیتیک های موجود عمدتاً ولکانیک (با ترکیب آندزیتی، آندزیتی بازالتی) و تعدادی شیشه ای بوده و انواع بافت میکرو لیتی، میکرو پور فیریتیک، میکرو - کریپتو کریستالین و ویتریک را می توان در آنها دید.

دگرسانی و بویژه اکسید شدگی یا وفور اکسیدهای اپاک در بعضی از لیتیک های شایان توجه است.

قطعات بلوری فلدسپاری با آثار شکستگی و تجزیه و کریستال های شکل کوارتز از عمده قطعات بلوری است. نمونه کمی برشیه، کربناتیزه و شدت فرورژینه است، چنانکه در شکستگی های ظریف ایجاد شده و متمرکز^{تص} کزهای بی شکل متعدد کربنات دیده می شود. فواصل بین اجزاء فوق الذکر با اکسیدهای اپاک پر شده است.

شماره و سریال : 81.M.GA.20/1346.F

بافت : بیشتر کریستالو کلاستیک

نام سنگ : لیتیک کریستال توف بشدت فروژینه

قطعات بلوری :

۱- فلدسپار (بیشتر پلازیو کلاز با ترکیب حدواسط) اغلب بی شکل و بندرت نیمه شکل دار است، آثار شکستگی و خردشدگی و اغلب ماکل را در این بلورها می توان دید. فلدسپار فراوانترین قطعه بلوری یا جزء سنگ بشمار می رود و در برخی از آنها وفور ادخال های ریز اکسیدهای اپاک جلب توجه می نماید.

۲- معدود بلور تجزیه شده و گاه کمی انحنا دار بیوتیت، تعداد کمی آپاتیت

قطعات سنگی :

قطعات سنگی آذرین (بیشتر با ترکیب متوسط و گاه آندزی بازالتی) با بافت های میکروپورفیریتیک، میکروولیتی، میکروگرگرتو کریستالین بوده و برخی تجزیه شده یا بویژه محتوی کانی های کدر - اکسید آهن فراوان هستند و شاید تعدادی شیشه اکسیده؟ نیز از دیگر همراهان باشد.

ماتریکس :

اجزاء فوق الذکر با خمیره ای ریز که عمدتاً متشکل از اکسیدهای اپاک و اکسیدهای آهن تجزیه شده است دربر گرفته می شود.

بسمه تعالی

مطالعه دو مقطع از مقاطع مرزن آباد

درخواست : علی اصغر مختاری

مطالعه : پوران یوسف

بافت: کلاستیک

کانیها:

۱- فلدسپات با ترکیب متوسط تا بازیگ - گاهی در حد آلیت - عمدتاً بیشکل وزاویه دار مشاهده می شود - بندرت فلدسپاتهایی که توسط سودالیت آنالسیم جایگزین شده مشاهده میشود .

۳- کوارتز - بصورت بلورهای مستقل و بیشکل بمیزان کم مشاهده میشود .

۴- کلینوپیروکسن با بعد حداکثر تا ۰/۳ میلی متر - گاهی کربناتیزه - با بلورهای بی شکل و بمیزان کم مشاهده می شود .

۵- بیوتیت ندرتاً مشاهده میشود .

۶- کربنات: بصورت تجمعات پراکنده و نیز بحالت رگه ای مشاهده می شود .

قطعات سنگی:

قطعات سنگی و لکانیکی و قطعات بشدت اکسید شده - مشاهده می شود .

زمینه:

زمینه سنگ چندان مشخص نیست ولی گاهی اوقات کانیهای اکسید آهن و مواد کلریتی بصورت زمینه ظاهر شده اند .

نام سنگ: کریستال لیتیک توف بشدت اکسید شده

بافت: لیتو کلاستیک

کانی شناسی:

۱- قطعات کریستالی شامل ۱- قطعات کریستالی پلاژیو کلاز است، پلاژیو کلازها عمدتاً با تجزیه و جانیشینی کامل توسط سودالیت آنالسیم مشاهده میشود .

۲- قطعات سنگی اکسید شده - قطعات کلریتیزه و قطعات کلریتی مشاهده می شود .

زمینه سنگ: زمینه سنگ گاهی شامل کانیهای اکسید آهن و گاهی شامل مواد کلریتی و گاهی فلدسپاتهایی است که با تجزیه کامل به سودالیت آنالسیم مشاهده می شوند که در ماتریکس سنگ مشاهده می شود .

نام سنگ : لیتیک توف اکسیده شده / بق

بسمه تعالی

مطالعه سنگ شناسی

۳۴۸

درخواست کننده: آقای مختاری

سنگ شناس: عروج نیا

آبانماه ۸۱

81.M.GA.41

1997.F

بافت: میکرو کریستالین

کانیها:

(۱) سیلیس ظاهراً اساس سنگ را تشکیل داده است. این کانی با رشد توأم ملاحظه می شود. ظاهراً سیلیس ها در برخی نقاط به ماده ای با ترکیب و فرم نامشخص مینرالی آغشته می باشد.

(۲) کانیهای اپاک، بصورت تجمعاتی از لکه های فاقد شکل موجود است. کانیهای اپاک گاه بصورت تجمعاتی ممتد نیز ملاحظه می شود.

(۳) کربنات کلسیم بطور پراکنده گاهی موجود است.

نام: سنگ عمدتاً سیلیسی

81.M.PA.4

1998.F

بافت: اسپاری

کانیها:

اساس سنگ متشکل از کربنات می باشد. کربناتها ظاهراً بر اثر فشارهای تکتونیکي موجود دارای ماکلهای فشاری می باشند.

نام: سنگ آهک متبلور

81.M.PA.6

1999.F

بافت: پورفیریتیک با زمینه عمدتاً کریپتو تا میکرو کریستالین و بشدت اکسیده سنگ دارای شکستگی فراوان بوده که توسط کربنات پر شده است.

پورفیرها:

(۱) فلدسپات بشکل منشور که تقریباً بطور کامل توسط کانیهای فیلسیلیکاته و گاه احتمالاً سودالیت - آنالسیم تجزیه شده است.

(۲) اولوین که بطور کامل اکسیده شده است.

کانیهای زمینه: زمینه بسیار دانه ریز سنگ که عمدتاً توسط کانیهای اکسید آهن پوشش داده شده است.

کانیهای ثانوی: کانیهای فیلسیلیکاته

کانیهای فرعی: کانیهای اپاک

توجه: شکستگی های سنگ توسط کربنات پر شده است.

نام: سنگ ولکانیک بازیگ (بازالتی) برشیه و کربناتیزه

81.M.GA.46

1100.F

بافت: عمدتاً میکرواسپاری

کانیها:

اساس سنگ متشکل از کربنات بصورت میکرواسپاری می باشد. شکستگی های اغلب

مقاطع سنگ توسط کربنات رسوبی (بصورت کاملاً کریستالین - اسپاری) پر شده است.

نام: سنگ آهک رگه دار. ۱۸۶/۱

۴-۲- مطالعات کانه نگاری (مینرالوگرافی):

به منظور آشنایی بیشتر با کانه‌های تشکیل دهنده کانسنگ منگنز و نیز مطالعات بافتی این کانه‌ها، تعدادی نمونه جهت مطالعات مینرالوگرافی برداشت گردید.

کانه‌های تشکیل دهنده کانسنگ منگنز عمدتاً از نوع اکسیدی بوده و شامل کانیهای کریپتوملان، پسیلوملان، پیرولولوزیت، منگنیت، براونیت (سیلیکات منگنز) و کرونادیت می‌باشد. کانیهای غالب موجود پیرولولوزیت، پسیلوملان، و کریپتوملان می‌باشد. بافت‌های گل کلمی، ندولی، گرهکی، دندرتی و زونینگ در این کانسنگ دیده می‌شود. بافت کانی‌سازی کانسار عمدتاً از نوع Open Space Filling بوده و گاه بافت کانی‌سازی رگچه‌ای نیز مشاهده می‌گردد. اکسیدهای آهن نیز بصورت پرکردگی حفرات در فضاهای مناسب و رگچه‌های ظریف کانی‌سازی نموده است. از کانسار منگنز جنوب غرب روستای پراچان یک نمونه جهت مطالعات مینرالوگرافی برداشته شد. کانی‌سازی این کانسار عمدتاً از نوع اکسیدی بوده و کانیهای پسیلوملان، کریپتوملان، کرونادیت و به مقدار کم پیرولولوزیت در این کانسنگ دیده می‌شوند که کانی‌زایی عمدتاً از نوع پسیلوملان می‌باشد. حدود ۱۰ درصد از کانسنگ را هماتیت و اکسیدهای ثانویه آهن تشکیل می‌دهند. بافت این کانی‌سازی از نوع Open Space Filling می‌باشد.

همچنانکه در فصل قبل (مطالعات صحرایی) یادآور شدیم، لایه‌ای از ماسه سنگ توفی حاوی کانی‌زایی مس در مجاورت کانسنگ آهن و منگنز در جنوب روستای آسکان وجود دارد. مطالعات مینرالوگرافی این لایه مس دار، کانه‌زایی کانه‌های پیریت، کالکوپیریت، بورنیت، کالکوسیت، کوولیت و مالاکیت را در آنها نشان می‌دهد و کانی‌زایی غالب از نوع کالکوسیت می‌باشد.

بطور کلی تعداد ۴۰ نمونه از مناطق مختلف کانسنگ منگنز و ۳ نمونه از اندیس مس جنوب روستای آسکان و ۲ نمونه از زونهای آلتره موجود در غرب و جنوب روستای انگوران جهت مطالعات مینرالوگرافی برداشته شد که نتایج مطالعات آنها در زیر آورده شده است.

شماره:

تاریخ:

موضوع:

تاریخ:

موضوع:

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

بسمه تعالی
امور آزمایشگاهها
گروه آزمایشگاه کانی شناسی
(گزارش مطالعه مقاطع صیقلی)

تعداد نمونه: ۱۶ عدد

کد امور: ۵۵۷ - ۸۱

هزینه مطالعه: ۱/۲۸۰/۰۰۰ ریال

هزینه عکسبرداری: ۱/۱۸۰/۰۰۰ ریال

جمع هزینه ها: ۳/۰۶۰/۰۰۰ ریال

۰۵۶۰۰۰۰ ریال هزینه ارسال

۰۰۰۰۰۰ ریال هزینه چاپ

درخواست کننده: آقای سیدعلی مختاری

تاریخ گزارش: آذر ۸۱/

شماره گزارش: ۴۰۱

مطالعه کننده: خانم صدیقه صحت

تهیه مقطع: آقای حمید علوی

نمونه شماره: 81-M.GA.1

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۶۳

کانی سازی فلزی در این نمونه بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت گرهک های پراکنده دارای ساختمان زونینگ اغلب پرکردگی های حفرات و فضاهای مناسب گانگ را در بر گرفته است. در اغلب قسمتها کانیهای گروه اکسید منگنز کریپتوملان و پسیلوملان است واکثراً کریپتوکریستالین می باشد. در بعضی قسمت ها کریستالهایی با ابعاد حداکثر ۷-۵ میکرون موجود است. در این نمونه ساختمان های گل کلمی، ندولی، گرمکی و زونینگ مشاهده می گردد. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵۰٪ است.

۲- اکسیدهای ثانویه آهن: بصورت محدود کانی سازی گروه اکسید منگنز را همراهی میکند درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه ۱۰٪ است.

۳- کربنات و سیلیکات منگنز: بمیزان کم همراه با اکسیدهای یاد شده مشاهده می گردد. بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81 - M .GA.2

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۶۴

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده، گرهک های بیضوی و کروی، ساختمان های دندریتی و زونینگ کانی سازی دارد. مجموعه اکسیدهای منگنز در این نمونه عمدتاً

کریپتوکریستالین است و لیکن در برخی قسمت ها کریستالهای نیمه اتومورف و اتومورف با ابعاد حداکثر ۲۰ میکرون موجود است.

۱- درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۳۰٪ است. کانی سازی اکسیدهای منگنز عمدتاً از کانیهای پسیلوملان، کریپتوملان و پیرولوزیت و منگائیت است.

۲- سیلیکات منگنز: بصورت چند لکه پراکنده با فراوانی محدود کانی سازی دارد.

بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81 - M. GA. 3

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۶۵

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: کریپتوکریستالهای اکسید منگنز در نمونه بصورت تجمعی لکه های درشتی را پدید آورده است. این لکه ها واجد ساختمان زونینگ است و عمده کانیهای موجود در این لکه ها پسیلوملان و کریپتوملان است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۷۰٪ است.

نمونه شماره: 81 . M. GA. 4

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۶۶

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت پرکردگی در فضاهای مناسب گانگ کانی سازی دارد. کانی سازی اکسیدهای منگنز به شکل رگچه ای است و درصد فراوانی آن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۸۵٪ است. کانی های موجود در این نمونه عمدتاً پسیلوملان و کریپتوملان است و بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81 .M. GA.5

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۶۷

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت رگه های پراکنده، رگچه های پهن با ساختمان مشابه توده ای Massive مشاهده می گردد. کانی سازی اکسیدهای منگنز عمدتاً از کانیهای پسیلوملان و کریپتوملان است و لیکن در برخی قسمت ها شاهد کانی سازی کرونادیت و پیرولوزیت هم هستیم. حداکثر ابعاد کریستالهای اکسید منگنز ۱۵ میکرون است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۹۰٪ است.

۲- کریبات منگنز: بصورت چند لکه پراکنده و با فراوانی محدود کانی سازی دارد. بافت کانی سازی فلزی رگچه ای و Open Space است.

نمونه شماره: 6. M. GA. 81

شماره آزمایشگاهی: ۱۶۸ - ۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱ - اکسیدهای منگنز: بصورت رگه های پراکنده کانی سازی داشته و در نمونه مورد مطالعه کاملاً سطح مقطع را پر کرده است، بطوریکه شناخت بافت اولیه کانی سازی مشکل است. اکسیدهای منگنز عمدتاً شامل پسیلوملان و کریپتوملان است که بصورت کریپتوکریستالین کانی سازی دارد. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۷۰٪ است. بافت کانی سازی فلزی رگچه ای ورگه ای است. (vein leat)

نمونه شماره: 8. M. GA. 81

شماره آزمایشگاهی: ۱۷۰ - ۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱ - اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های درشت و رگه های فشرده کانی سازی دارد. در نمونه مورد مطالعه قسمت اعظم سطح نمونه پوشیده از اکسیدهای منگنز می باشد. اکسیدهای منگنز عمدتاً پسیلوملان و کریپتوملان و منگنیت است که اصولاً کریستالهای ریز دارد. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۹۰٪ است. بافت کانی سازی فلزی رگه ای vein leat است.

نمونه شماره: 9. M. GA. 81

شماره آزمایشگاهی: ۱۷۱ - ۸۱

کانی سازی فلزی در این نمونه بشرح زیر است.

۱ - اکسیدهای منگنز: بصورت گرهک های پراکنده و ساختمان های ندولی شکل و حاوی زونینگ با ساختمان کنفی مشاهده می شود. ساختمان های لایه لایه نیز در برخی قسمت ها مشاهده میشود. کانی سازی اکسیدهای منگنز عمدتاً از جنس پسیلوملان و کریپتوملان است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۷۰٪ است.

۲ - اکسیدهای ثانویه آهن به صورت آغشتگی در گانگ کانی سازی دارد. درصد فراوانی این اکسیدها در مجموع در حدود ۵٪ است.

۳ - سیلیکات و کربنات منگنز: در برخی قسمت ها بصورت لکه های ریز و پراکنده با فراوانی محدود کانی سازی دارد.

بافت کانی سازی فلزی گرهکی و پرکردگی فضاهای خالی است. (Open Space)

نمونه شماره: 11. M. GA. 81

شماره آزمایشگاهی: ۱۷۲ - ۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت کریستالهای ریز و کریپتوکریستالین کانی سازی دارد. عمدتاً کریستالها مجتمع شده و لکه های درشتی را پدید آورده است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۶۰٪ است. عمده کانیهای اکسید منگنز در نمونه فوق پسیلوملان و منگانیت است.

۲- اکسیدهای ثانویه آهن: بصورت آغشتگی در گانگ و پرکردگی فضاها مناسب کانی سازی دارد. درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۰٪ است. بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81.M. GA. 14

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۷۳

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت گرهک های پراکنده و دندریتی شکل کانی سازی دارد. اغلب کانیهای اکسید منگنز کریپتوکریستالین است و عمدتاً از جنس پسیلوملان و کریپتوملان و منگانیت است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۷۰٪ است.

۲- اکسیدهای ثانویه آهن: بصورت پرکردگی حفرات و فضاها مناسب کانی سازی دارد. درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن در حدود ۱۰٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است.

۳- سیلیکات منگنز: بصورت بسیار محدود کانی سازی دارد. بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81.M. GA. 15

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۷۴

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده، گرهک های بیضوی و کروی و اشکال دندریتی کانی سازی دارد. کانی سازی اکسید منگنز عمدتاً از جنس پسیلوملان و کریپتوملان و منگانیت است. اما در برخی قسمت ها شاهد کانی سازی پیرولوزیت هستیم. مجموع درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵۰٪ است.

کریستالهای اکسید منگنز اغلب کریپتوکریستالین است مع الوصف در برخی قسمت ها کریستالهای اتومورف و نیمه اتومورف با ابعاد حداکثر ۳۰ میکرون نیز کانی سازی دارد. بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81.M. GA. 17

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۷۵

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

- ۱ - اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده و اجتماع یافته بافت رگچه ای و یا توده ای را پدید آورده است. کانی سازی اکسید منگنز عمدتاً از جنس پسیلوملان و کریپتوملان و بسیار کم منگانیت است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۸۰٪ است.
- ۲ - اکسیدهای ثانویه آهن: بصورت آغشتگی در گانگ و پرکردگی حفرات و فضاها کانی سازی دارد. درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن در حدود ۵٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است.
- ۳ - سیلیکات منگنز: بصورت لکه های پراکنده همراه با رگچه های اکسید منگنز کانی سازی محدود دارد.

نمونه شماره: 81. M. GA. 19

شماره آزمایشگاهی: ۸۱ - ۱۷۶

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

- ۱ - اکسیدهای منگنز: بصورت کریپتوکریستالین کانی سازی دارد. عمدتاً از جنس پسیلوملان و کریپتوملان است و اجتماع کریستالها لکه های درشتی را پدید آورده است. کانی سازی اکسیدهای منگنز عمدتاً مابین فضاها و فواصل گانگ رخ داده است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۴۰٪ است. اکسیدهای منگنز در نمونه فوق الذکر عمدتاً شکل گرهک و ندول داشته و بعضاً ساختمان کنفی و مشبک را پدید آورده است.
  - ۲ - اکسیدهای ثانویه آهن: بصورت آغشتگی در گانگ و پرکردگی حفرات و فضاها مناسب کانی سازی دارد. این اکسیدها همراه با اکسیدهای منگنز کانی سازی دارد. درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن در حدود ۱۵٪ است.
- بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 22

شماره آزمایشگاهی: ۸۱ - ۱۷۷

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

- ۱ - اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده و رگچه های ظریف ساختمان توده ای شکل را در نمونه ایجاد کرده است لکه های اکسید منگنز متشکل از کریستال های پسیلوملان و کریپتوملان است و ماکزیمم ابعاد آنها به ۵ میکرون می رسد. در اکثر قسمت ها ساختمان های ندولی شکل، پرکردگی لایه بندی دار و زونینگ و نیز گرهک های بیضوی و کروی شکل از اکسید های منگنز مشاهده میشود.

درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۶۵٪ است.

- ۲ - اکسیدهای ثانویه آهن: بصورت پرکردگی در حفرات و فضاها مناسب و رگچه های ظریف در گانگ کانی سازی دارد. درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۵٪ است.

بافت کانی سازی فلزی رگچه ای و رگه ای vein leat است.

نمونه شماره: 81.M.GA.24

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۷۸

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های مجتمع واجد ساختمان لایه بندی و زوینگ کانی سازی دارد. در اکثر قسمت ها کانی سازی اکسید منگنز از جنس کریپتوملان و پسیلوملان است و درصد فراوان اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۶۰٪ است.

۲- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: بصورت آغشتگی در گانگ کانی سازی دارد. درصد فراوانی هیدروکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵٪ است.

یافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81.M.GA.25

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۱۷۹

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده، یافت رگه ای و رگچه ای حاوی لایه بندی کانی سازی دارد. در این نمونه کانی های پسیلوملان و کریپتوملان و کرونادیت و منکانیت کانی سازی دارد. ساختمان کانی سازی اکسیدهای منگنز زوینگ و گرهمی و ندولی می باشد. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه ۶۵٪ است.

یافت کانی سازی فلزی Open Space است.

محمد شمس امامی
رئیس آزمایشگاهها و فرآورد مواد

بسمه تعالی
 امور آزمایشگاهها
 گروه آزمایشگاه کانی شناسی
 (گزارش مطالعه مقاطع صیقلی)

درخواست کننده: آقای علی اصغر مختاری
 تاریخ گزارش: نیمه ۸۱/
 شماره گزارش: ۴۲۰
 مطالعه کننده: خانم صدیقه صحت
 تهیه مقطع: آقای حمید علوی

تعداد نمونه: ۱۳ عدد
 کد امور: ۷۵۲ - ۸۱
 هزینه مطالعه: ۱/۰۴۰/۰۰۰ ریال
 هزینه عکسبرداری: ۳۰۰/۰۰۰ ریال
 جمع هزینه ها: ۳۴۰/۰۰۰ ریال

۳۵۵/۰۰۰ ریال هزینه تهیه مقطع

نمونه شماره: 81.M.GA.26

شماره آزمایشگاهی: ۸۱ - ۲۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

- ۱- منیتیت: بصورت کریستالهای اتومورف و به شکل ذرات آواری در نمونه مشاهده میشود. این کانی کمی مارتیتی شده است. اغلب ذرات منیتیت از حواشی سائیدگی و گردشدگی نیز دارد. بنابراین ذرات منیتیت از سنگ دیگری تخریب و آزاد شده است (در بعضی قطعات درگیر در سنگ اولیه نیز می باشد) و سپس سایش و انتقال یافته و حمل شده است و در نهایت در کنار هم و سایر ذرات فشرده و سیمانی شده است و سنگ فعلی را پدید آورده است. مجموع درصد فراوانی منیتیت در سطح مقطع مورد مطالعه ۲٪ است. ابعاد ذرات منیتیت در حدود ۴۰ - ۱۰ میکرون است.
- ۲- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده، پرکردگی فواصل و حفرات و شکافها کانی سازی دارد. در بعضی قسمت ها فرم رچجه ای دارد. اجتماع کریستالهای ریز و کریپتواین کانیها لکه های درشت تر و گرهک ها را پدید آورده است.
- کانیهای اکسید منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۶۰٪ است در بعضی قسمت ها اکسیدهای منگنز ذرات آواری و حمل شده از جای دیگر و سنگ اولیه دیگری است و در بعضی قسمت ها به شکل سیمان ذرات ریز را به هم اتصال داده است.
- ۳- اکسید و هیدروکسیدهای آهن: بصورت یک طیف به همراه کانیهای اکسید منگنز کانی سازی دارد. درصد فراوانی اکسید و هیدروکسیدهای ثانویه آهن در حدود ۲۰٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است. اکسیدهای آهن مابین ذرات ماسه سنگ به شکل ذرات آواری و نیز به شکل سیمان مابین مشاهده میشود. اگرچه در بعضی قسمت ها آغشتگی در گانگ دارد.

یافت کانی سازی فلزی Open Space filling است.

نمونه شماره: 27. M. G. A. 81

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۲ - ۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است .

۱- منیتیت: بصورت ذرات ریز و تخریب شده پس از حمل و فشرده‌گی و سیمانی شدن در سنگ فوق مشاهده میشود. اغلب کریستالها اتومورف بوده و تحت تاثیر خردشدگی و حمل و سایش زوایا را کمی از دست داده است .

درصد فراوانی منیتیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۲٪ است .

۲- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده متشکل از کریستالهای نیمه اتومورف و گزنوسورف کانی سازی دارد. ذرات اکسید منگنز هم مثل منیتیت منشاء آواری دارد. ابعاد آنها مابین ۴۰-۵ میکرون است . در بعضی قسمت ها مابین ذرات مختلف الجنس گانگ و کانه ، اکسیدهای منگنز نقش سیمان را دارد. عمده کانیهای اکسید منگنز در این نمونه پسیلوملان، کریپتوملان، منگانیت و پیرولولوزیت می باشد. بافت کانی سازی اکسیدهای منگنز به شکل زونینگ ، رگچه ای، کنفی و فشرده می باشد.

درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵۵٪ است .

۲- اکسیدهای آهن: به شکل لکه های پراکنده متشکل از کریستالهای نیمه اتومورف کانی سازی دارد. اکسیدهای آهن ، اکسیدهای منگنز را همراهی می کند و در برخی قسمت ها داخل گانگ آغشتگی ایجاد کرده است . درصد فراوانی اکسید و هیدروکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۳۰٪ است .

بافت کانی سازی فلزی Open Space filling است .

نمونه شماره: 28. M. G. A. 81

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۳ - ۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است .

۱- منیتیت: بصورت کریستالهای کاملاً اتومورف ، بعضاً نیمه اتومورف کانی سازی دارد. کریستالهای منیتیت ابعادی مابین ۱۰۰-۱۰ میکرون دارد. این کانی تحت تاثیر آلتراسیون از شبکه کریستالین و حواشی به هماتیت (مارتیت) تبدیل شده است درصد فراوانی منیتیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۵٪ است .

بنظر میرسد ذرات منیتیت و سایر کانیها و گانگ پس از فشرده شدن و سیمانی شدن سنگ فعلی را پدید آورده است بنابراین ذرات منیتیت به شکل خرد شده و تخریب شده در سنگ مزبور قرار دارد و بافت تخریبی و برشی دارد.

۲- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده و بعضاً تخریب شده در نمونه کانی سازی دارد. ابعاد لکه های اکسید منگنز مابین ۸۰-۲۰ میکرون است. اکسیدهای منگنز طی دو مرحله در سنگ میزبان کانی سازی دارد. در مرحله اول ذرات تخریبی اکسید منگنز از جاهای دیگر فشرده شده و سپس در مراحل نهایی اکسیدهای منگنز به شکل سیمان مابین قطعات کانی سازی دارد. مجموع

درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۵٪ است اکسیدهای منگنز در مرحله کانی سازی دارد. مرحله اول ذرات آواری جمع شده در کنار هم و مرحله بعدی سیمان مابین ذرات و چسبیدن ذرات بهم باعث پدید آمدن ماسه سنگ فوق الذکر شده است.

۳- هماتیت: بصورت لکه های پراکنده، ذرات آواری و کریستالهای اتومورف و نیمه اتومورف سائیده شده و حمل شده است درصد فراوانی هماتیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵٪ است.

۴- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: به شکل آغشتگی در گانگ. پرکردگی رگچه ها و فضاهای مناسب کانی سازی دارد. درصد فراوانی هیدروکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۲۰٪ است.

بافت کانی سازی فلزی تابع لایه بندی و فضاهای مناسب Open Space در سنگ میزبان است. در سه نمونه ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ مسئله ماسه سنگ و تشکیل کانیهای فلزی تقریباً مشابه است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 29.

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۴ - ۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

نمونه صیقلی مورد مطالعه به میزان کم گانگ دارد و قسمت اعظم آن از کانه تشکیل شده است و بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت کریستالهای کریپتو و بسیار ریز و نسبتاً اتومورف اجتماع یافته مشاهده میشود. اجتماع کریستالهای اکسید منگنز لکه های درشت را پدید آورده است. ابعاد کریستالهای این اکسیدها مابین ۵۰ - ۱۰ میکرون است عمده کانیهای اکسید منگنز شامل پسیلوملان و کریپتوملان و منگنیت و کرونادیت است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۹۵٪ است.

بافت کانی سازی فلزی رگه ای veinleat یا توده ای massive است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 30.

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۵ - ۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های درشت و بهم پیوسته کانی سازی دارد. عمده کریستالهای اکسید منگنز پسیلوملان و کریپتوملان است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۸۵٪ است. کریستال های اکسید منگنز عمدتاً کریپتوکریستالین است و ابعادی کمتر از ۴ میکرون دارد. بافت کانی سازی فلزی توده ای massive یا رگه ای vein leat است.

درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۹۰٪ است.

۲- اکسیدهای ثانویه و هیدروکسیدهای آهن: بصورت آغشتگی و نیز لکه های همراه با اکسید منگنز کانی سازی دارد. مجموع درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن و هیدروکسیدهای آهن در حدود ۵٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 31

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۶-۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت کریستال های ریز و بهم پیوسته لکه های درشت و بی شکلی را پدید آورده است. بافت آن شکل دندریتی، رگچه ای و پرکردگی حفرات و فضاها است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵/۰ است عمده کانیهای اکسید منگنز پسیلوملان، کریپتوملان و پیرولولوزیت است.

۲- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: بصورت آغشتگی در گانگ کانی سازی دارد. درصد فراوانی هیدروکسیدهای آهن در حدود ۱۰٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 32

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۷-۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های پراکنده، پرکردگی حفرات و فضاها و رگچه های ظریف در گانگ کانی سازی دارد. عمده کریستال های اکسید منگنز پسیلوملان و کمی کریپتوملان است. بافت پسیلوملان عمدتاً حفره ای، کنفی و مشبک می باشد. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۸۰٪ است.

۲- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: بصورت محدود در گانگ آغشتگی دارد. درصد فراوانی هیدروکسیدهای ثانویه آهن در حدود ۵٪ است. بافت کانی سازی فلزی *Open Space* است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 38

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۸-۸۱

کانی سازی فلزی در این نمونه بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت کریپتوکریستالهای فشرده لکه های درشتی را پدید آورده است. عمده کانیهای اکسید منگنز پسیلوملان و کریپتوملان و کمی منگانیت است. بافت کانی سازی اکسیدهای منگنز *Open Space* است و به شکل رگه ای و *Vein leat* مشاهده میشود.

درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۹۰٪ است.

۲- اکسیدهای ثانویه و هیدروکسیدهای آهن: بصورت آغشتگی و نیز لکه های همراه با اکسید منگنز کانی سازی دارد. مجموع درصد فراوانی اکسیدهای ثانویه آهن و هیدروکسیدهای آهن در حدود ۵٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 39

شماره آزمایشگاهی: ۲۸۹-۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت کریستالهای کاملاً اتومورف دارای ابعاد تقریبی ۶۰-۱۰ میکرون در نمونه مشاهده میشود. اجتماع کریستالهای اکسید منگنز در سطح مقطع لکه های درشتی را پدید آورده است. کانیهای اکسید منگنز شامل پسیلوملان و کریپتوملان و پیرولوزیت است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۹۰٪ است. اجتماع کریستال های اتومورف ماکل های جالبی را پدید آورده است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 40

شماره آزمایشگاهی: ۲۹۰-۸۱

کانی سازی فلزی در این نمونه بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت کریستالهای کریپتو به شکل پرکردگی در حفرات و شکافها و رگچه ها کانی سازی دارد. اجتماع کریپتو کریستالهای اکسید منگنز لکه های درشت تری را پدید آورده است که گاهها ۲ میلیمتر قطر دارد. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۲۵٪ است. عمده کانیهای اکسید منگنز شامل پسیلوملان و کمی کریپتوملان است. بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

نمونه شماره: 81. M. X.1

شماره آزمایشگاهی: ۲۹۱-۸۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- کالکوسیت: بصورت کریستالهای کاملاً اتومورف بعضاً نیمه اتومورف کانی سازی دارد ابعاد کریستالهای کالکوسیت مابین ۲۵۰-۲۰ میکرون است اغلب اجتماع کریستالهای کالکوسیت لکه های درشت تری را پدید آورده که ماکزیم ابعاد آنها حدود ۱/۵ میلیمتر است.

کانی سازی کالکوسیت در داخل حفرات و رگچه های موجود در گانگ صورت گرفته است. این کانی فاقد آثار آلتراسیون است و به میزان کم و انگشت شمار کریستال های کولیت مشاهده میشود. هر دو کانی کولیت و کالکوسیت اولیه می باشد.

درصد فراوانی کالکوسیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۳۵٪ است.

۲- مالاکیت: به صورت آغشتگی محدود در گانگ کانی سازی دارد درصد فراوانی مالاکیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵٪ است.

۳- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: بصورت محدود در گانگ آغشتگی دارد درصد فراوانی هیدروکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱/۵٪ است.

نمونه شماره: 81. M. A6.3

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۹۲

کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- کالکوسیت: بصورت لکه های پراکنده در داخل رگچه موجود در گانگ کانی سازی دارد. کریستالهای کالکوسیت اتومورف است و ابعادی مابین ۱۶۰-۱۰ میکرون دارد. درصد فراوانی کالکوسیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۲۰٪ است کریستالهای کالکوسیت در بعضی قسمتها به همراه کریستالهای کوولیت مشاهده می شود. درصد فراوانی کوولیت کمتر از ۱٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است. کالکوسیت و کوولیت اولیه است بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

۲- مالاکیت: به شکل آغشتگی محدود در گانگ کانی سازی دارد. درصد فراوانی مالاکیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۲٪ است.

۳- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: بصورت آغشتگی در بخشی از سنگ میزبان کانی سازی دارد. درصد فراوانی هیدروکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۰٪ است. بافت کانی سازی مالاکیت و هیدروکسید آهن آغشتگی است.

۴- پیریت: به صورت چند دانه انگشت شمار در نمونه مشاهده می شود. ابعاد کریستال های نیمه اتومورف پیریت مابین ۳۰-۱۰ میکرون است.

نمونه شماره: 81. M. GA. 37

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۹۳

کانی سازی فلزی در نمونه بشرح زیر است.

در زمینه سنگ میزبان که یک ماسه سنگ قرمز تیره است کانی سازی فلزی عمدتاً با بافت افشان و پراکنده صورت گرفته و ذرات کانه آواری و حمل شده می باشد و بشرح زیر است.

۱- منیتیت: بصورت لکه های پراکنده و کریستالهای اتومورف دارای ابعادی مابین ۳۵-۵ میکرون که توسط سیمان با ذرات دیگر سنگ میزبان فعلی را پدید آورده است. ذرات منیتیت کمی آلتزه شده و به ماریت تبدیل شده است درصد فراوانی منیتیت در حدود ۴٪ در سطح مقطع است.

۲- هماتیت: به شکل لکه های پراکنده و کریستال های حمل شده و اجتماع یافته در سنگ میزبان فعلی مشاهده می شود. درصد فراوانی هماتیت در حدود ۲٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است.

۳- اکسیدهای منگنز: بصورت لکه های حمل شده و آواری در سنگ میزبان اجتماع یافته است. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در حدود ۱/۵٪ است.

۴- پیریت: به تعداد چند دانه با ابعاد ۷-۵ میکرون مشاهده گردید که کمی خردشده و حمل نیز شده است و اکنون در ماسه سنگ دیده میشود کانی سازی بعدی پس از فشرده شدن و سیمانی شدن سنگ اتفاق افتاده که شامل:

۱) اکسیدهای منگنز: به شکل لکه های نسبتاً درشت که با چشم غیر مسلح نیز قابل رؤیت است تشکیل شده است.

بنظر میرسد کانی سازی اکسید منگنز پس از رخداد سنگ زایی و در حفرات و شکاف ها و منافذ سنگ اتفاق افتاده است اکسیدهای منگنز شامل پسیلوملان و کریپتوملان و پیرولولوزیت است. درصد فراوانی این نوع اکسیدهای منگنز (فاز دوم) در حدود ۱۰٪ در سطح مقطع مورد مطالعه است (گرهک ها) بافت کانی سازی فلزی Open Space است.

آزمایشگاه کانی شناسی

محمد باشم رامان
معاون آزمایشگاه همدان در علوم

بسمه تعالی

معاونت آزمایشگاهها و فرآوری مواد

مدیریت امور آزمایشگاهها

گروه آزمایشگاه کانی شناسی

(گزارش مطالعه مقاطع صیقلی)

درخواست کننده: آقای سید علی اصغر مختاری

تعداد نمونه: ۴ عدد

تاریخ ارسال گزارش: آذر ماه ۱۳۸۱

کدامور: ۹۹۱-۸۱

شماره گزارش: ۴۰۸

هزینه مطالعه و عکسبرداری: ۴۷۰,۰۰۰ ریال

مطالعه کننده: صدیقه صحت

تهیه مقطع: حمیدرضا علوی نائینی

نمونه شماره: 81-M.GA-41

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۰۰

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- هماتیت: بصورت رگچه های ظریف و قابل رؤیت با چشم غیر مسلح کانی سازی دارد. ابعاد رگچه های عرض حدود ۵۰۰ میکرون و کمتر می باشد و طول رگچه ها به حدود چند سانتیمتر می رسد. کانی سازی هماتیت بصورت کریستال های ریز و فشرده دارای ابعاد تقریبی ۱۵-۱۰ میکرون است. کریستال های هماتیت گزنومورف است و درصد فراوانی هماتیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۰٪ است.

۲- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: بصورت آغشتگی و پرکردگی فضاها و شکاف های مناسب گانگ کانی سازی دارد. درصد فراوانی هیدروکسیدهای ثانویه آهن در حدود ۱۰٪ است.

نمونه شماره: 81-M.PA-3

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۰۱

در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است.

۱- اکسیدهای منگنز: بصورت گرهک های پراکنده لکه های تجمع یافته از کریستال های ریز و کریپتوکریستالین کانی سازی دارد. اغلب اکسیدهای منگنز از کانی پسیلوملان متشکل شده است و در بعضی قسمت ها کانی زایی کریپتوملان و کرونادیت و بسیار کم پیرولوزیت را شاهد هستیم. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۴۰٪ است

۳- اکسیدهای آهن: هماتیت و اکسیدهای ثانویه آهن کانی سازی اکسیدمنگنز را همراهی میکنند.
درصد فراوانی اکسیدهای آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۰٪ است.
بافت کانی سازی فلزی Open Space filling است.

نمونه شماره: 81-M.PA-4

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۰۲

در این نمونه کانی سازی فلزی بسیار محدود صورت گرفته و بشرح زیر است.
۱- اکسیدهای منگنز: بصورت گرهک های پراکنده در شکاف ها و حفرات سنگ میزبان کانی سازی دارد. ابعاد لکه های اکسید منگنز مابین ۱۰-۲۰ میکرون است و فراوانی محدود دارد. درصد فراوانی اکسیدهای منگنز در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱/۵٪ است. بنظر می رسد اکثر از جنس پسیلوملان باشد.
۲- هیدروکسیدهای ثانویه آهن: بصورت پرکردگی در شکاف های گانگ به میزان محدود کانی سازی دارد. درصد فراوانی هیدروکسیدهای ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۳٪ است. بافت کانی سازی فلزی Open Space filling است.

نمونه شماره: 81-M.AS-6

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۰۳

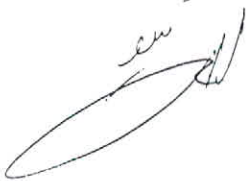
۱- پیریت: بصورت چند لکه پراکنده در گانگ کانی سازی دارد. ابعاد لکه های پیریت حداکثر ۲۰ میکرون است. کریستال های پیریت گزومورف تا نیمه اتومورف است. درصد فراوانی پیریت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱٪ است.
۲- کالکوپیریت: بصورت لکه های ریز و پراکنده و برج مانده (Relict.tex) از لکه های درشت تر کانی سازی دارد. ابعاد لکه های موجود حداکثر میکرون است به نظر می رسد این کانی تحت تاثیر شرایط آلتراسیون نسبتاً قوی قرار گرفته و به کالکوسیت و کوولیت و اکسیدهای ثانویه آهن آلتره شده است.
۳- بورنیت: بصورت لکه های ریز و پراکنده و برج مانده (Relict.tex) از لکه های درشت تر کانی سازی دارد. ابعاد لکه های بورنیت موجود حداکثر ۲۰ میکرون است. بنظر می رسد این کانی نیز تحت فرآیند آلتراسیون قرار گرفته باشد. درصد فراوانی بورنیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۲٪ است.
۴- کالکوسیت: بصورت کریستالهای پهن و کشیده اغلب اتومورف و نیمه اتومورف کانی سازی دارد. این کانی اولیه است و در اطراف کالکوپیریت و بورنیت نیز کانی سازی دارد. عمده پراکندگی کالکوسیت در گانگ است. بافت کانی سازی کالکوسیت، کالکوپیریت و بورنیت

Open Space است. ابعاد کریستال های کالکوسیت ۲۰-۴۰۰ میکرون است. درصد فراوانی کالکوسیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵٪ است.

۵- کولیت: بصورت کریستالهای ریز و سوزنی شکل با ابعاد ۱۰-۵ میکرون اطراف کالکوسیت و کالکوپیریت و بورنیت و گاهاً پراکنده در گانگ مشاهده می شود. بنظر می رسد این کانی منشأ ثانویه داشته و حاصل آلتراسیون کالکوسیت، بورنیت و کالکوپیریت باشد. درصد فراوانی کولیت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱/۵٪ است. توالی کانی سازی به شرح زیر است:

- ۱- کالکوپیریت
- ۲- بورنیت
- ۳- کالکوسیت
- ۴- کولیت ثانویه
- ۵- اکسید ثانویه آهن

آزمایشگاه کانی شناسی

بسمه تعالی

معاونت آزمایشگاهها و فرآوری مواد

مدیریت امور آزمایشگاهها

گروه آزمایشگاه کانی شناسی

(گزارش مطالعه مقاطع صیقلی)

تعداد نمونه: ۲ عدد	درخواست کننده: آقای سید علی اصغر مخناری
کد امور: ۸۱-۱۱۳۲	تاریخ ارسال گزارش: آذر ماه ۱۳۸۱
هزینه مطالعه: ۱۶۰,۰۰۰ ریال	شماره گزارش: ۴۱۳
هزینه عکسبرداری: ۱۵۰,۰۰۰ ریال	مطالعه کننده: صدیقه صحت
جمع هزینه ها: ۳۱۰,۰۰۰ ریال	تهیه مقطع: حمیدرضا علوی نائینی

نمونه شماره: 81-M.AN.3

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۱۷

در این نمونه کانی سازی فلزی به شرح زیر است:

پیریت: بصورت رگچه های ظریف داخل گانگ کانی سازی دارد. بطوریکه با چشم غیر مسلح نیز قابل رؤیت است. کریستالهای پیریت عمدتاً اتومورف است و ابعادی مابین ۳۰-۴۵ میکرون دارد. اغلب اجتماع یافته است و بافت رگچه ای دارد. پیریت فاقد آثار آلتراسیون می باشد، اگر چه در بعضی قسمت ها کمی شکستگی دارد. درصد فراوانی پیریت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۱۵٪ است.

نمونه شماره: 81-M.AN.4

شماره آزمایشگاهی: ۸۱-۲۱۸

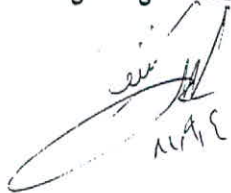
در این نمونه کانی سازی فلزی بشرح زیر است:

۱- پیریت: بصورت کریستالهای نیمه اتومورف بعضاً اتومورف کانی سازی دارد. کریستالهای پیریت ابعادی مابین ۳۰-۳۰۰ میکرون دارد. این کانی از حاشیه و اطراف آلتراسیون مختصری را نشان می دهد که این کانی به اکسیدهای ثانویه آهن آلتره شده است. عمده تجمع پیریت در فضاهای مناسب و رگچه ها و شکاف های سنگ میزبان است. درصد فراوانی پیریت در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۵٪ است.

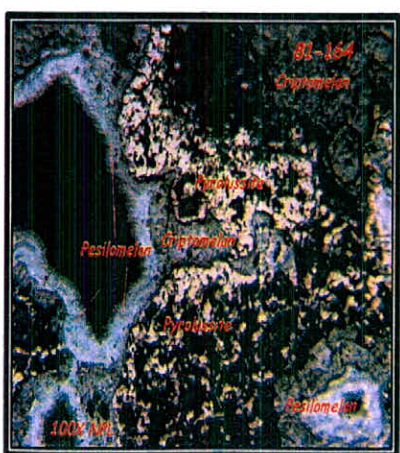
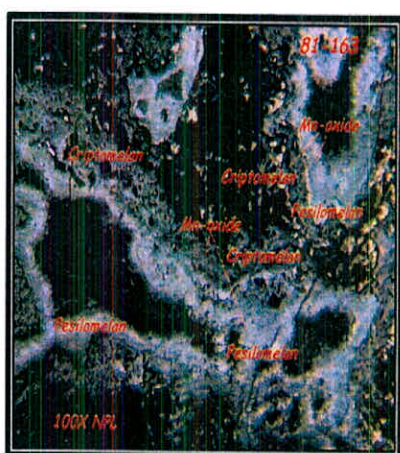
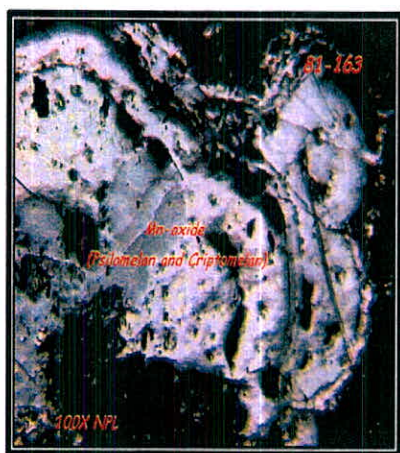
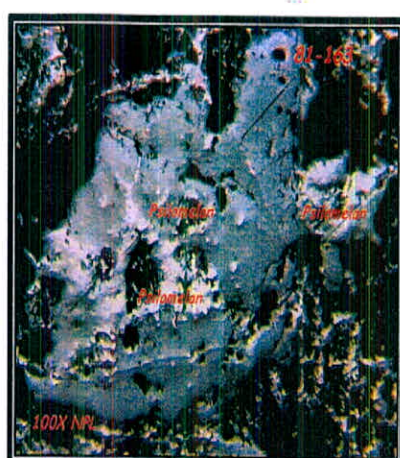

- ۲- مارکاسیت : بصورت کریستالهای ریز و نیمه اتومورف به شکل اجتماع یافته کانی سازی دارد. کریستالهای مارکاسیت ابعادی مابین ۱۰۰-۳۰ میکرون دارد. درصد فراوانی این کانی در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۳٪ است.
- ۳- هیدروکسیدهای ثانویه آهن : بصورت آغشتگی در کانگ کانی سازی دارد. درصد فراوانی هیدروکسید ثانویه آهن در سطح مقطع مورد مطالعه در حدود ۲٪ است.

آزمایشگاه کانی شناسی

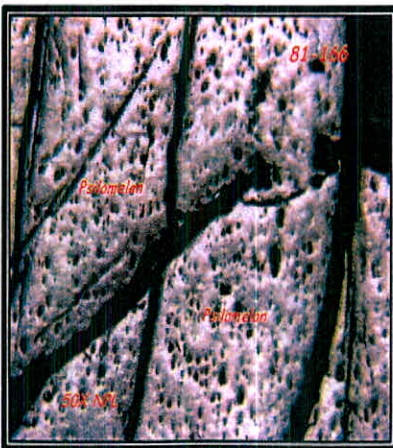
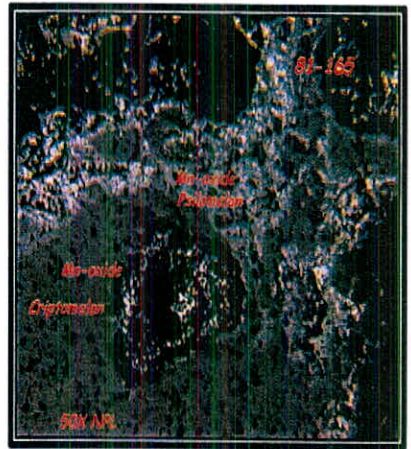
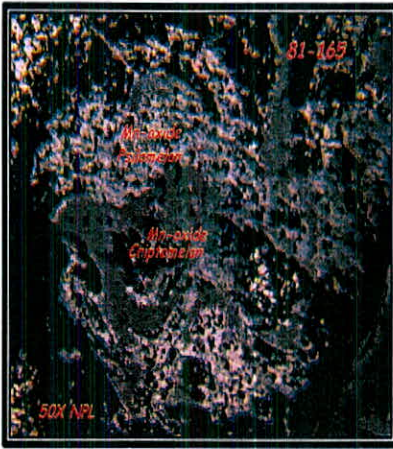
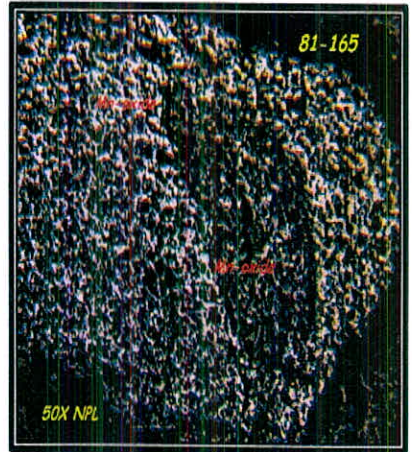
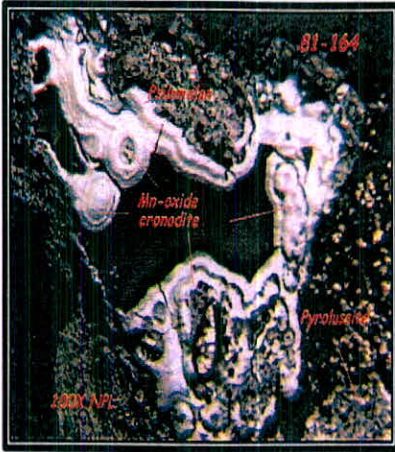

۱۱۲۶۴

محمد رضا تقوی
مدیر امور آزمایشگاهها

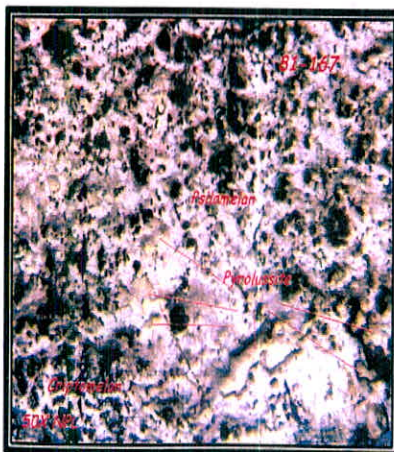
تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی کانسار منگنز گراب

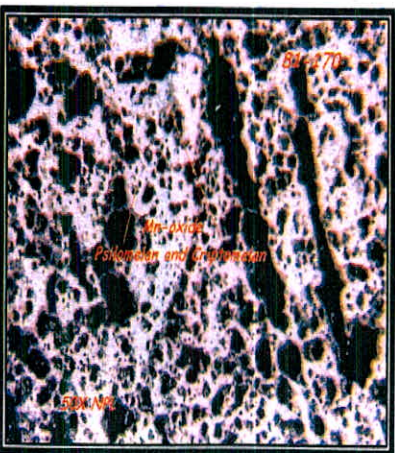
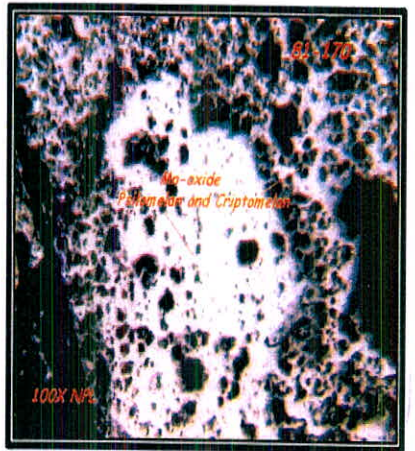
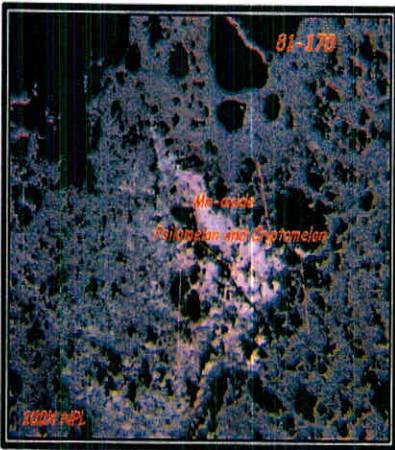
تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب

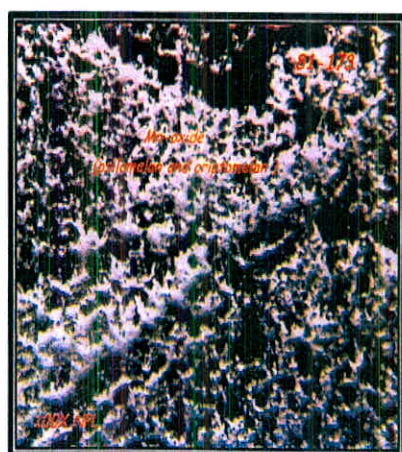
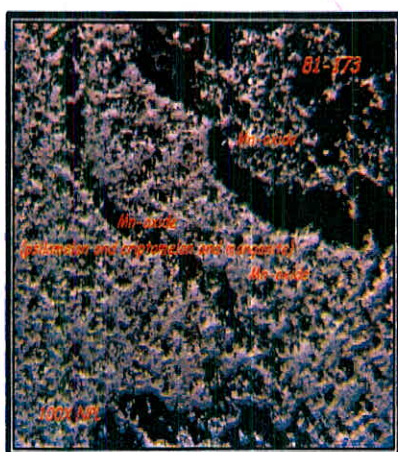
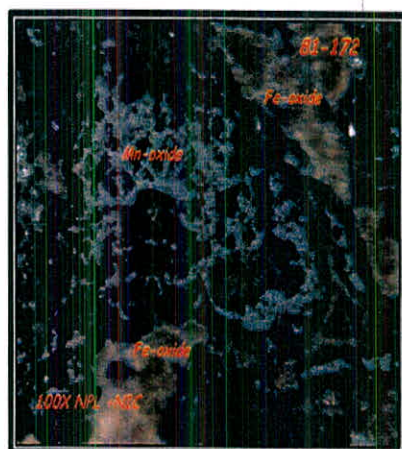
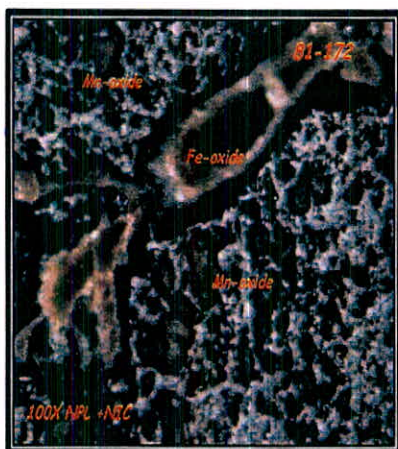
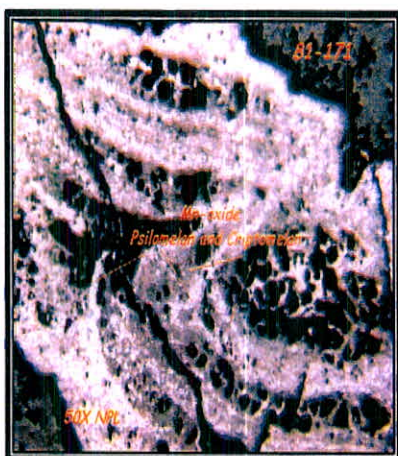
تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب

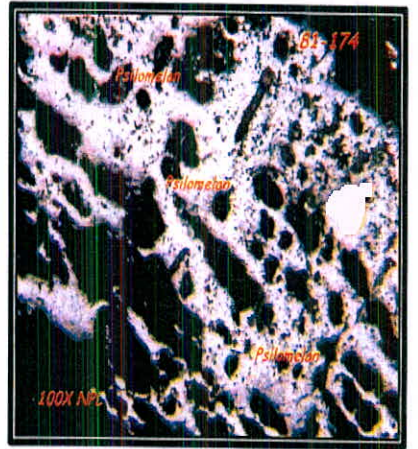
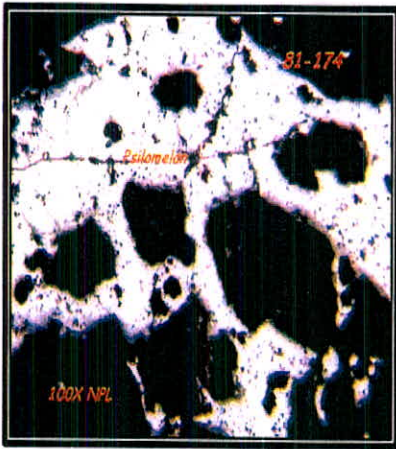
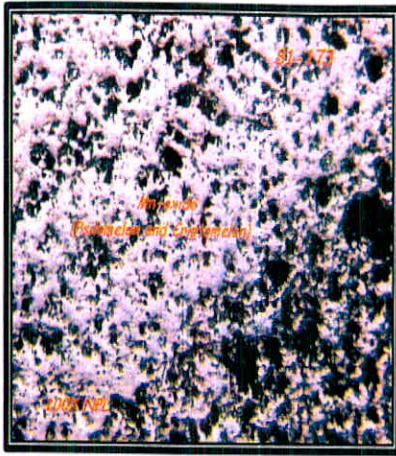
تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب

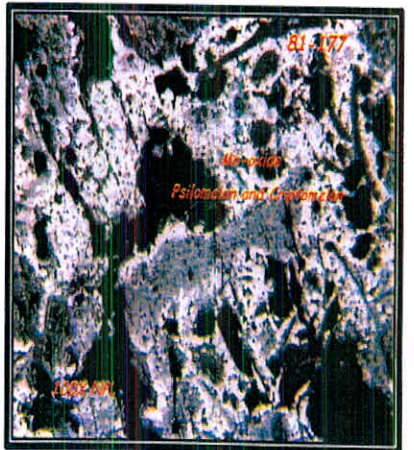
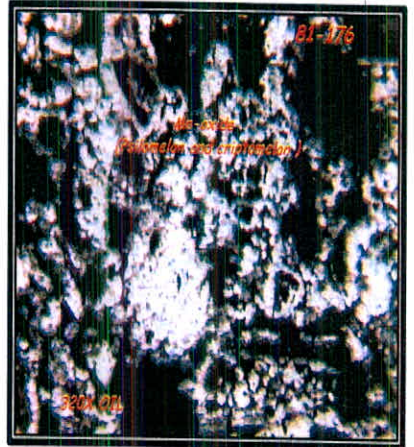
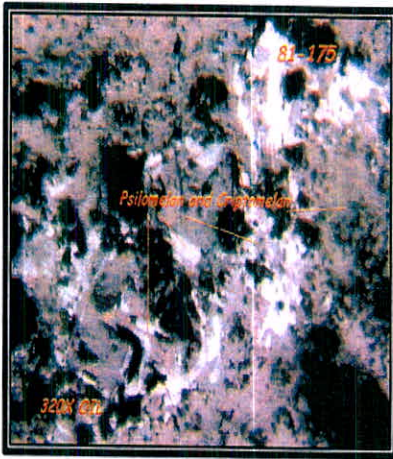
تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی کانسار منگنز گراب

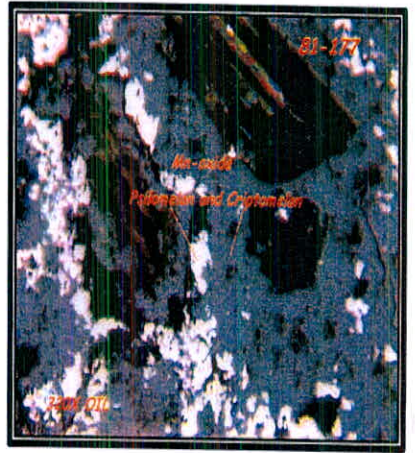
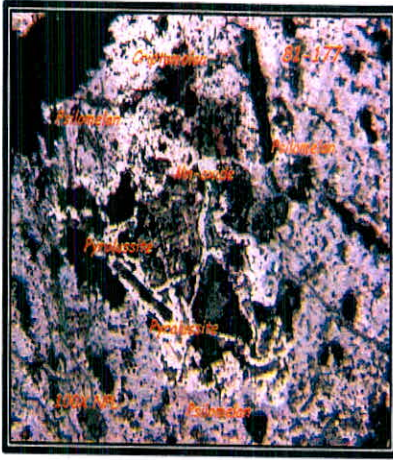
تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی کانسار منگنر گراب

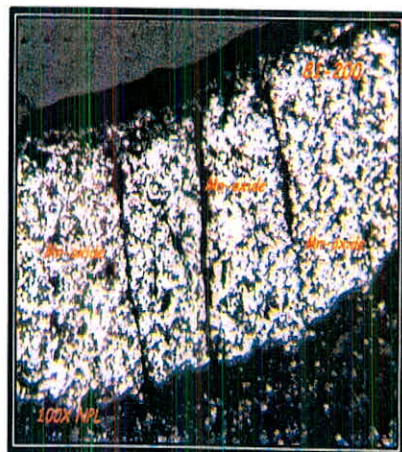
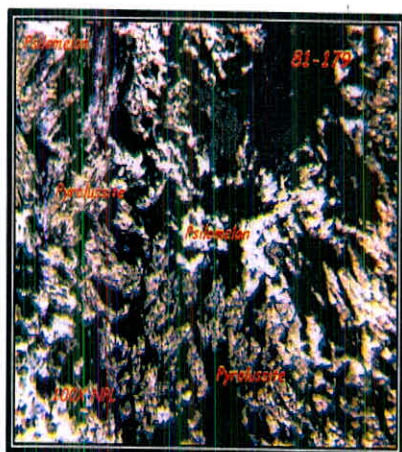
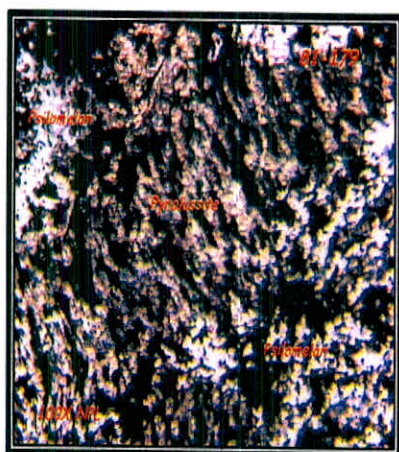
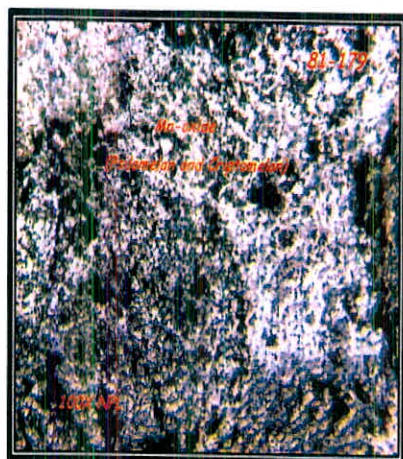
تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی کانسار منگنز گراب

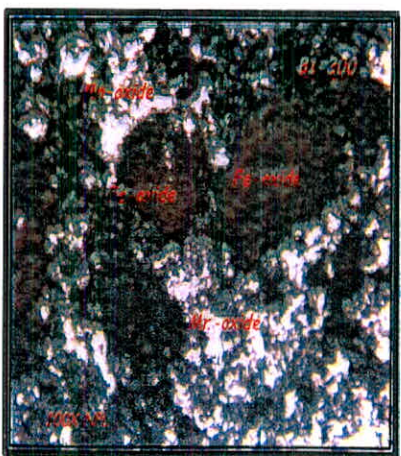
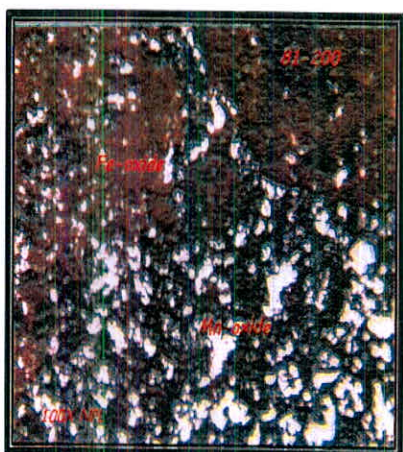
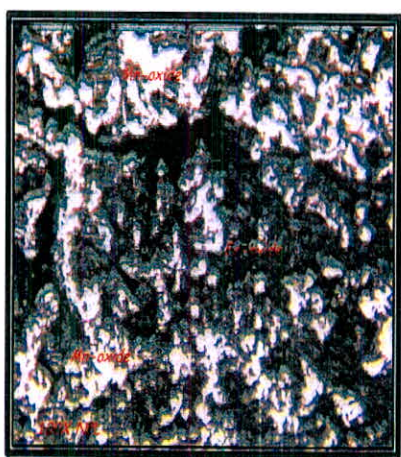
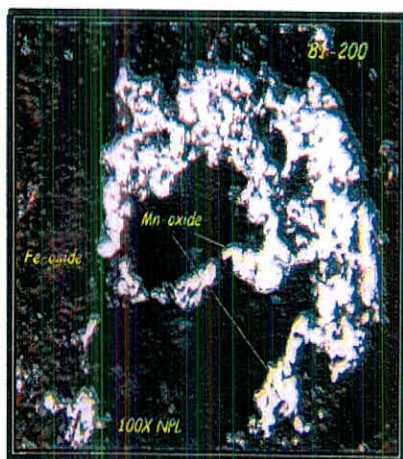
تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی کانسار منگنز گراب

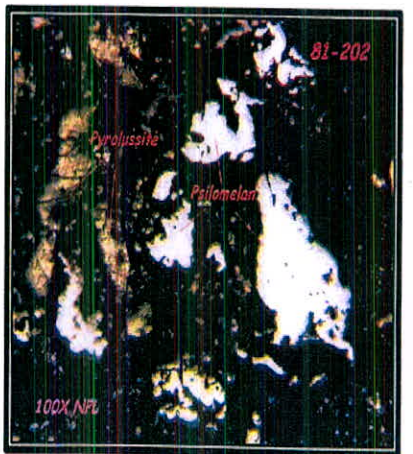
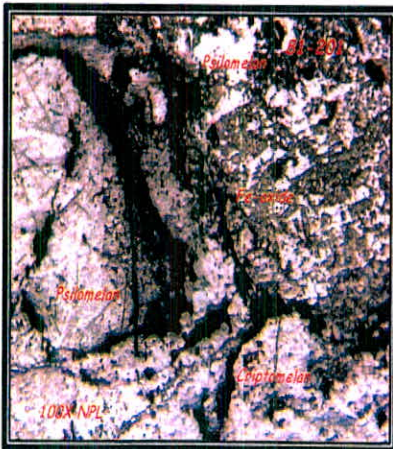
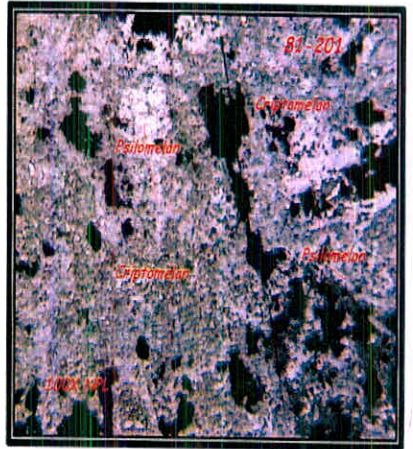
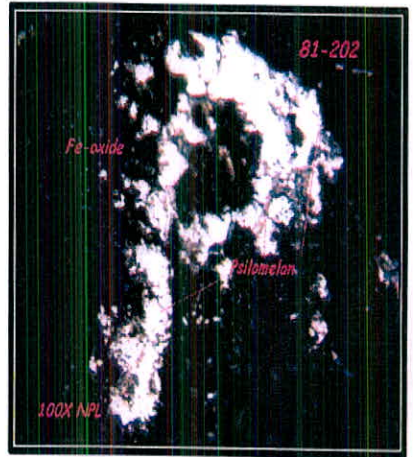
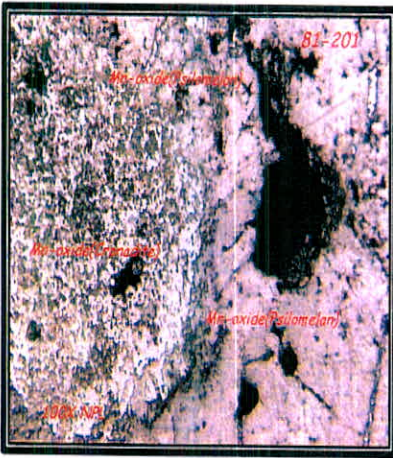
تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی کانسار منگنز گراب

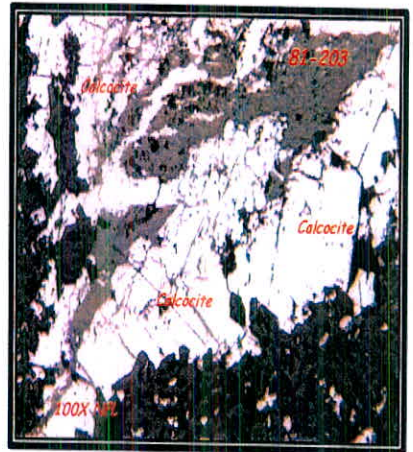
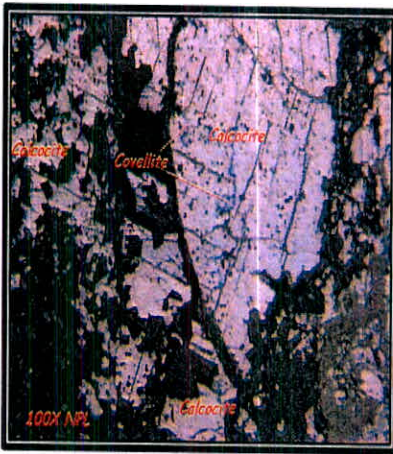
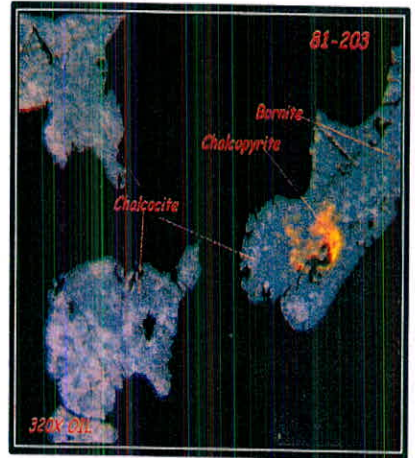
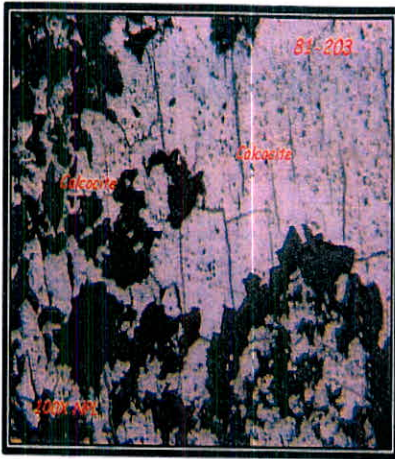
تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی کانسار منگنز گراب

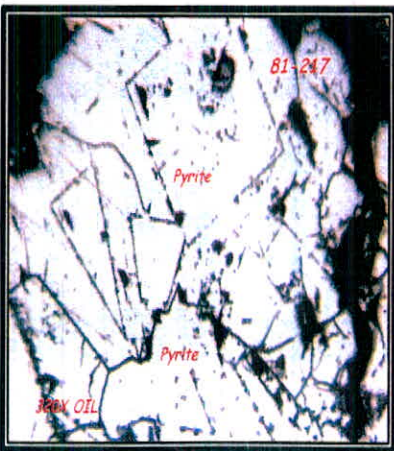
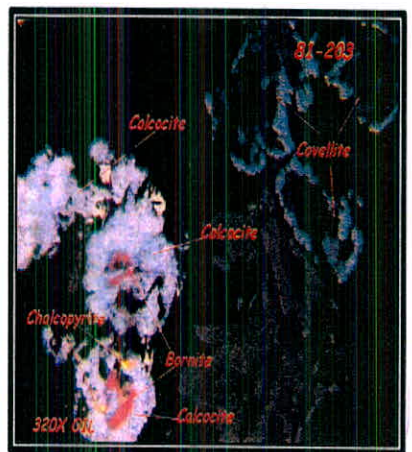
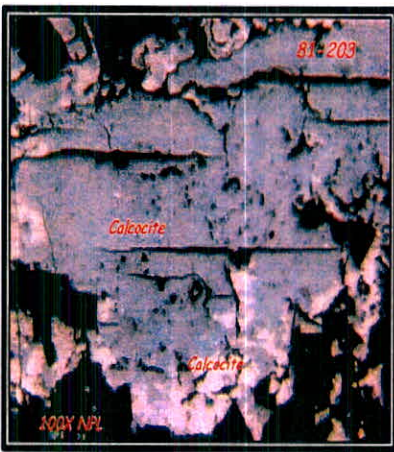
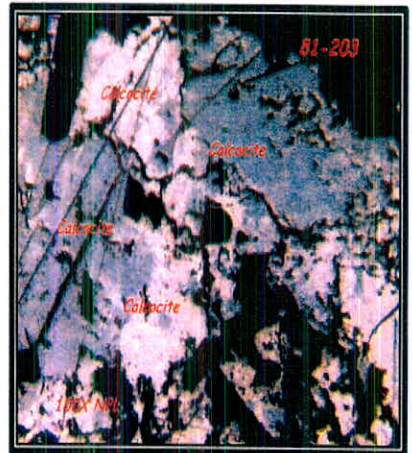
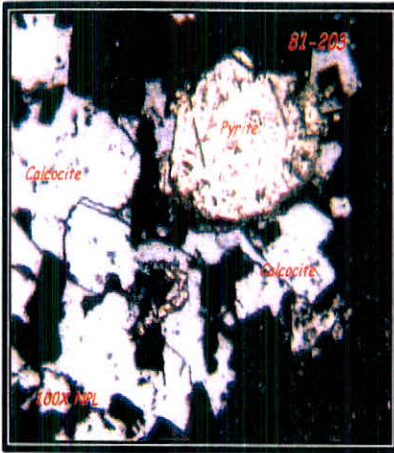

تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی کانسار منگنز گراب

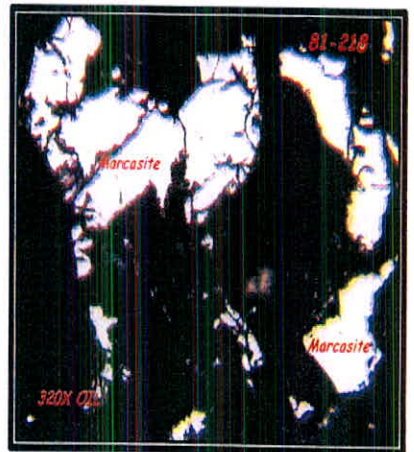
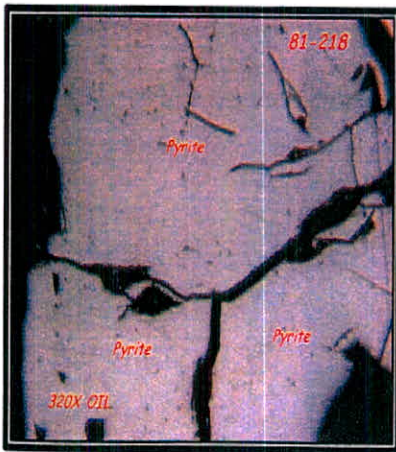
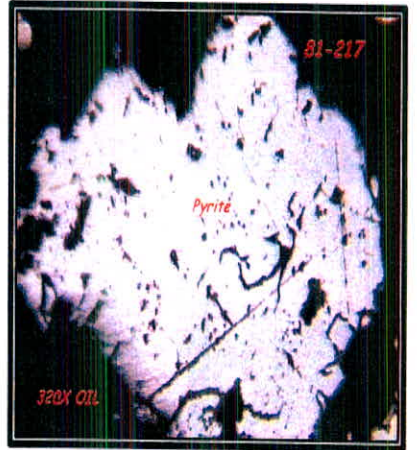
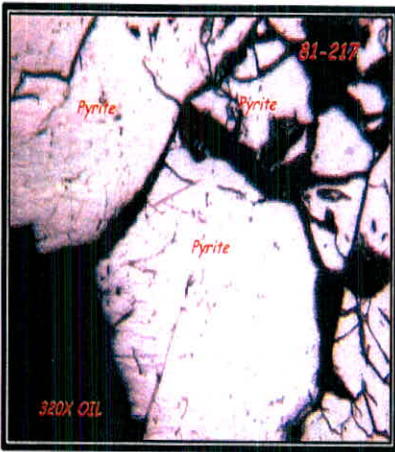
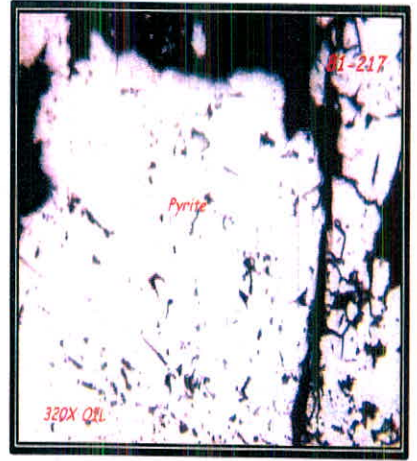
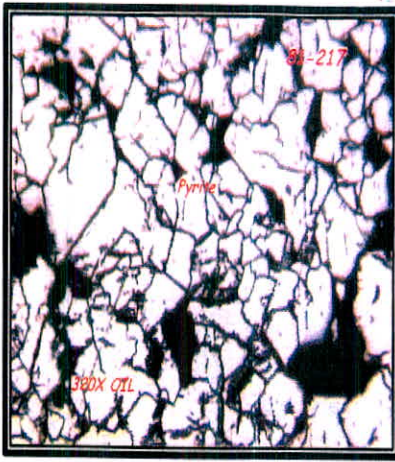

تصاویر مربوط به مقاطع صیقلی اندیس مس جنوب روستای آسکان

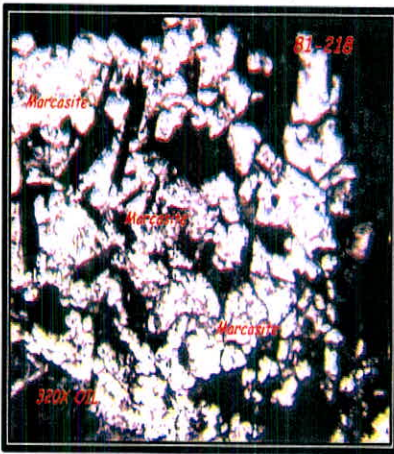
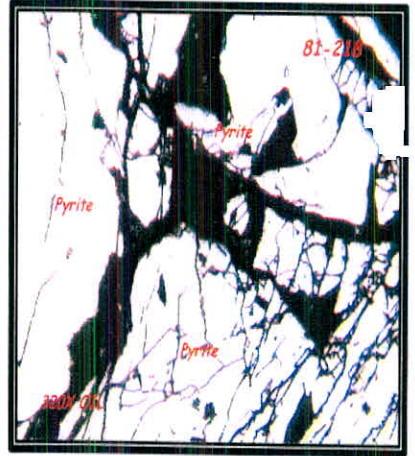
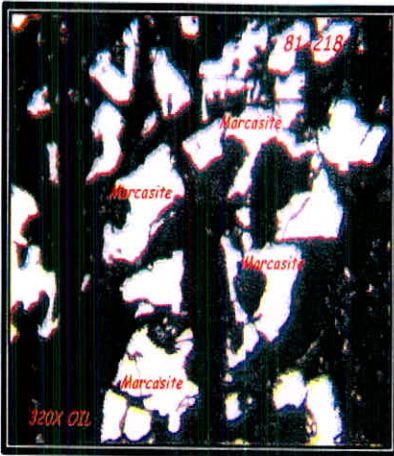
تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی اندیس مس جنوب روستای آسکان

تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی اندیس مس جنوب روستای آسکان

تصاویر مربوط به مقاطع صیفلی اندیس مس جنوب روستای آسکان

۴-۳- مطالعات کانی‌شناسی (XRD) :

مطالعات XRD یکی از بهترین روشها برای شناسایی کانیهای تشکیل دهنده یک ماده می‌باشد. بدین جهت برای شناسایی دقیق کانیهای تشکیل دهنده کانسنگ منگنز، تعدادی نمونه از مناطق مختلف کانسار آنالیز گردید. این آنالیزها وجود کانه‌های منگنز شامل پیرولوزیت، منگانیت، پسیلوملان، براونیت و هوسمانیت را به همراه کانه‌های آهن شامل هماتیت، گوتیت، مگنتیت و ایلمنیت را نشان می‌دهد.

در کل تعداد ۷ نمونه به روش XRD آنالیز گردید که نتایج آنها به قرار زیر می‌باشد:

شماره: .....
تاریخ: .....
پوست: .....

بسمه تعالی
امور آزمایشگاهها
گروه آزمایشگاههای کانی شناسی
(XRD)

درخواست کننده: آقای سید علی اصغر مختاری
تاریخ گزارش: ۸۱/۵/۱۵
شماره گزارش: ۸۱-۲۰۳
تعداد نمونه: ۴ عدد
کد امور: ۸۱-۵۵۷
بهای تجزیه: -/۴۰۰,۰۰۰ ریال

*****

LAB-NO	FIELD-NO	XRD RESULTS
472	81.M.GA.4	PYROLUSITE+CALCITE+ QUARTZ.
473	81. M.GA.7	BRAUNITE.
474	81. M.GA.13	BRAUNITE+HAUSMANNITE.
475	81. M.GA.21	HEMATITE+ QUARTZ+ CALCITE + FELDSPAR.

*****

سرپرست آزمایشگاه: محمدجعفر نیکنفر

تجزیه کننده: فریبا جعفری

محمد رضا تهرانی
مدیر امور آزمایشگاهها

وزارت

مطالعات

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

تهران - میدان آزادی - حیابان معراج - صندوق پستی ۱۴۹۴ - ۱۳۱۸۵ تلفن: ۹۱۷۱
شماره: ۶۰۰۹۳۳۸ پست الکترونیکی: [Compu.Cent @ www.tafan.ir](mailto:Compu.Cent@www.tafan.ir)

امور آزمایشگاهها

گروه آزمایشگاه های کانی شناسی

(XRD)

درخواست کننده: آقای سید علی اصغر مختاری

تعداد نمونه: ۳ عدد

تاریخ گزارش: ۸۱/۶/۲۵

کد امور: ۸۱-۷۵۲

شماره گزارش: ۸۱-۲۷۰

بهای تجزیه: -/۳۰۰,۰۰۰ ریال

LAB-NO	FIELD-NO	XRD RESULTS
644	GA-26	QUARTZ+HEMATITE+GOETHITE+ ILMENITE+ MAGNETITE.
645	GA-35	GOETHITE+ HEMATITE+ QUARTZ.
646	GA-39	<u>PYROLUSITE+MANGANITE.</u>

از ژنت سرپرست آزمایشگاه: محمدجعفر نیکفر

تجزیه کننده: فریبا جعفری

فریبا جعفری

محمد رضا تقوایی
مدیر امور آزمایشگاهها

۸۱-۹-۹
۸۱-۹-۹

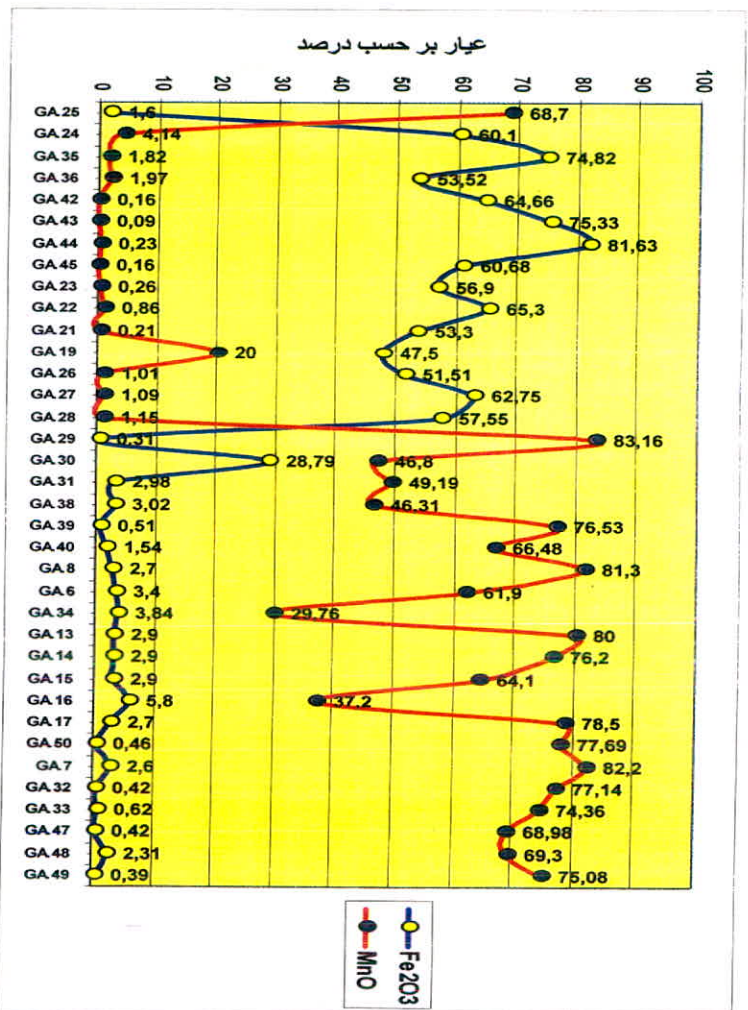
فریبا جعفری
تجزیه کننده
۸۱-۹-۹

فریبا جعفری
تجزیه کننده
۸۱-۹-۹

۸۱-۹-۹ ۱۶۱۲

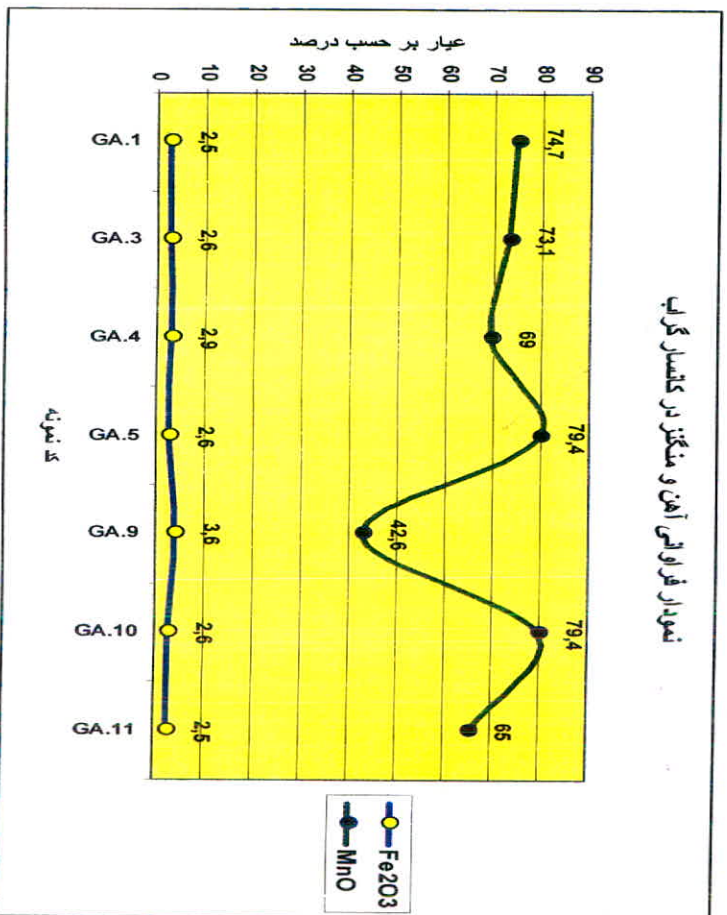
فصل پنجم

ژئوشیمی

نمودار ۱-۰- فراوانی اکسیدهای آهن و منگنز در محدوده مورد مطالعه

نمونه‌های گرفته شده از کانسار گراب (مقطع معدنی) دارای تمرکز بالایی از MnO می‌باشند (بیشتر از ۶۰ درصد) در حالیکه مقدار Fe₂O₃ در این کانسار خیلی پایین می‌باشد (کمتر از ۵ درصد).

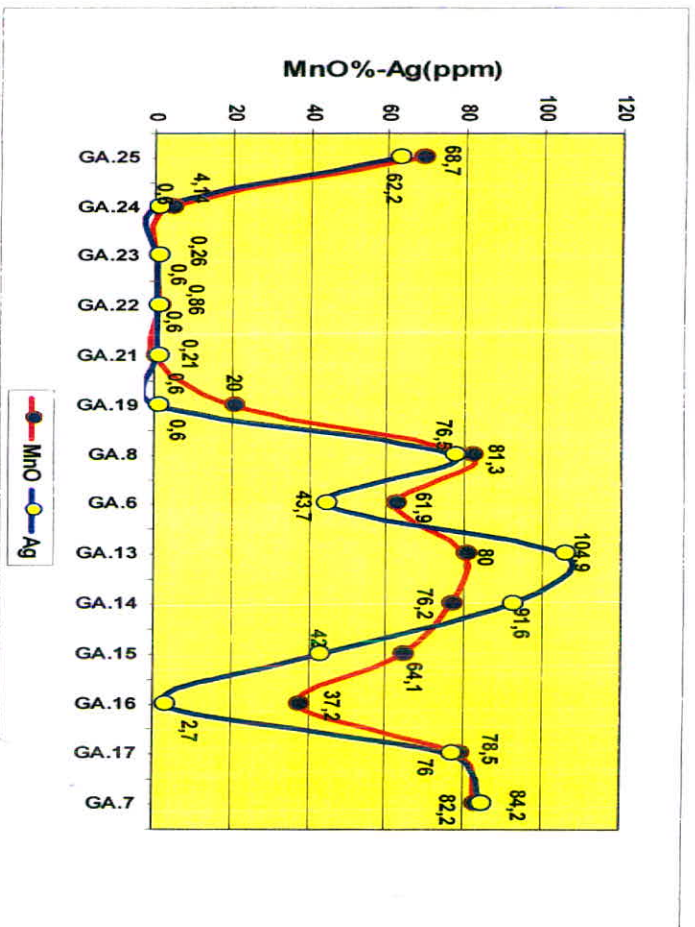

نمودار ۳-۰- فراوانی MnO و Fe₂O₃ در کانسار گراب

بطور کلی می توان گفت تمرکز منگنز در کانی زایی منطقه طالقان بسیار بالا بوده و در برخی نقاط تمرکز MnO در این ناحیه تا ۸۳ درصد نیز می رسد.

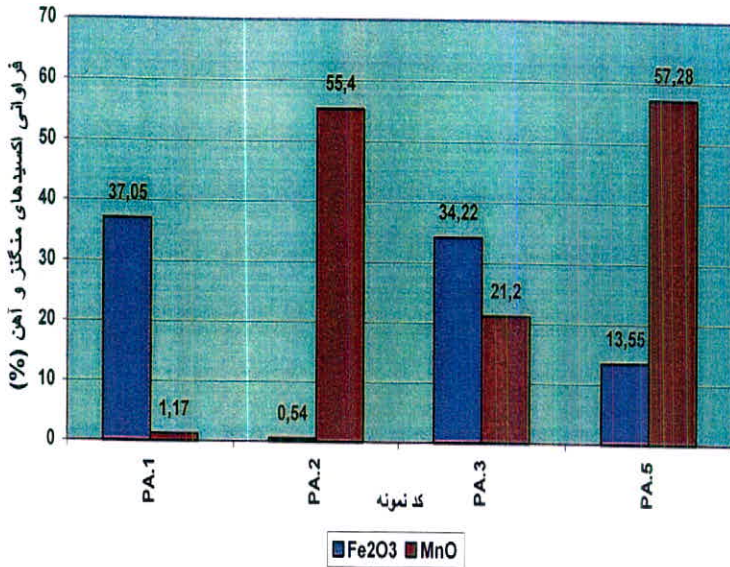
تعدادی از نمونه های گرفته شده از این ناحیه برای عنصر Ag نیز مورد آنالیز قرار گرفتند. نتیجه جالب در این خصوص همبستگی بسیار بالای Ag با MnO می باشد (ضریب همبستگی برابر با ۰۹۳ درصد) بدین ترتیب که هرچا کانی زایی دارای تمرکز بالای MnO است، تمرکز Ag نیز بالا است.

نمودار ۳-۳- مقایسه غلظت های MnO و Ag

علاوه بر کانی زایی منگنیز به شکل رسوبی در منطقه طالقان (روستای آسکان و گراب)، کانی زایی منگنز دیگری در داخل واحد آتشفشانی- رسوبی ائوسن (سازند کرج) در جنوب غرب روستای پراچان صورت گرفته است. این کانی زایی نتیجه عملکرد سیالات هیدروترمال می باشد که موجب تشکیل کانسلر با ابعاد ۱۵×۲۰ و ضخامت ۱۰ متر گردیده است. نمونه های گرفته شده از این کانسلر در آزمایشگاه های سازمان زمین شناسی مورد تجزیه شیمیایی قرار گرفتند. مطابق با این فرآیند اکسید منگنز MnO و اکسید آهن Fe₂O₃ را در این کانسلر نشان می دهد. مطابق نمودار ۴-۵ تمرکز منگنز در این کانسلر بین ۵۷-۲ درصد متغیر است و تمرکز آهن نیز بین ۳۵-۰٫۵ درصد در نوسان می باشد. لازم به ذکر است که نمونه PA-1 مربوط به رگه سیلیسی حاوی کانی زایی آهن و منگنز می باشد که از آندیس کوچک واقع در شمال غرب روستای پراچان برداشته شده است.

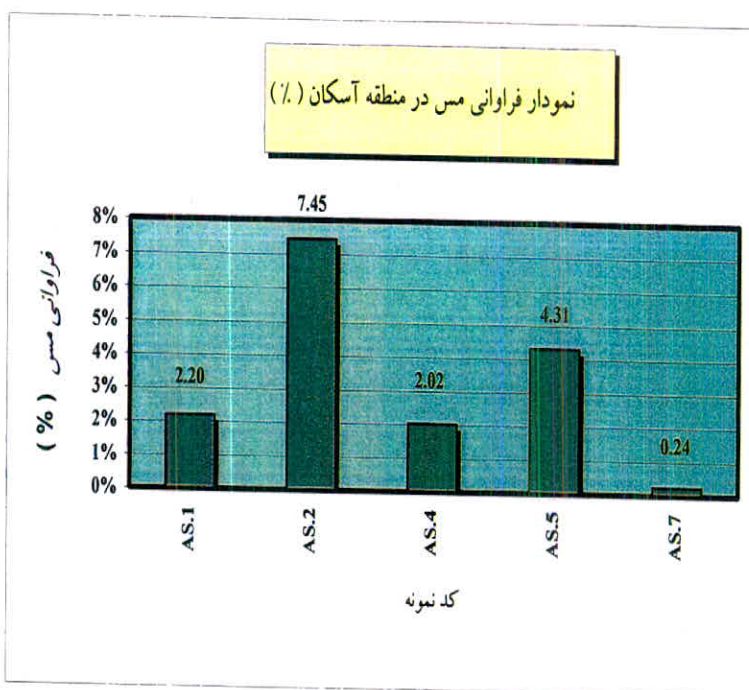
نمودار فراوانی اکسیدهای منگنز و آهن در کانسار منگنز پراچان (%)

نمودار ۵-۴- فراوانی اکسیدهای منگنز و آهن در کانسار منگنز پراچان

۳-۵- مس و نقره:

در فصل قبل گفته شد که در مجاورت لایه آهن و منگنز جنوب روستای آسکان، لایه ماسه سنگ توفی حاوی کانی‌زایی مس به ضخامت متوسط ۶۰ سانتی متر وجود دارد. نمونه‌های برداشته شده از این اندیس نسبت به عناصر مس، نقره، سرب و روی تجزیه شدند. نمودار ۵-۵ فراوانی عنصر مس را در این لایه نشان می‌دهد. مطابق با نمودار بیشترین تمرکز مس در حدود ۷/۵ درصد می‌باشد که از نمونه As.1 بصورت چپ در طول ۶۰ سانتی متر برداشته شده و بقیه نمونه‌ها از بخش‌های کانی‌زایی شده برداشته شده‌اند.

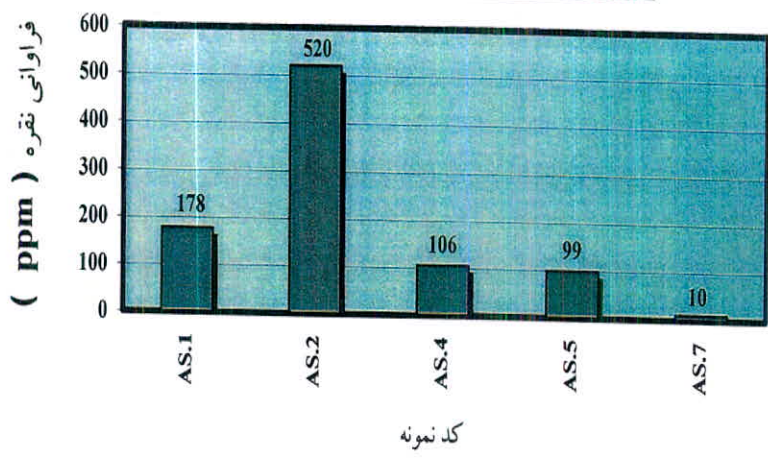
نمودار ۵-۵- فراوانی مس در منطقه آسکان

نمونه‌های مذکور نسبت به عنصر نقره نیز مورد تجزیه شیمیایی قرار گرفته‌اند. نتایج بدست آمده، تمرکز بسیار خوبی را از نقره در این لایه مس دار نشان می‌دهد.

نمودار ۵-۶- فراوانی نقره را در این لایه مذکور نشان می‌دهد. مطابق با نمودار، نمونه AS.2 دارای تمرکز بالای نقره ppm ۵۲۰ می‌باشد و بقیه نمونه‌ها نیز مشابه با لایه منگنز، در حدود ppm ۱۰۰ نقره دارند.

نمودار فراوانی نقره در منطقه روستای آسکان (ppm)

نمودار 0-6- فراوانی نقره در منطقه آسکان

فصل ششم

نتیجه گیری و پیشنهادات

نتیجه گیری و پیشنهادات:

منطقه مورد مطالعه بخشی از رشته کوههای مرتفع البرز را شامل می شود که توسط تشکیلات آتشفشانی- رسوبی سازند کرج، عمده سطح منطقه را در بر گرفته اند و واحد رسوبی اولیگوسن- میوسن نیز به عنوان سنگ میزبان کانسار منگنز مورد مطالعه، بخشی از منطقه را به خود اختصاص داده است.

ماده معدنی منگنز در این منطقه به شکل زیر دیده می شود:

۱- منگنز لایه ای شکل با سنگ درونگیر توف ماسه ای

۲- منگنز عدسی شکل با سنگ درونگیر آهک توفی

۳- منگنز دانه پراکنده همراه با بافت لامینه با سنگ درونگیر ماسه ای

پاراژنز ماده معدنی را پیرو لوسیت، پسیلوملان، براونیت، هوسمانیت، کریپتوملان، هوریت، منگنیت و کرونادیت به همراه مگنتیت، هماتیت، گوتیت، کلسیت و کوارتز تشکیل می دهد. بافت ماده معدنی بصورت لامینه، دانه پراکنده، نودولار، کلوفرمی و گل کلمی دیده می شود.

با توجه به همراهی و قرارگیری منگنز کانسار منگنز گراب در سنگهای ولکانو کلاستیک منطقه شامل توف ماسه ای، توف کنگلومرایی، آهک توفی و همراهی این مجموعه با گدازه های اسپیلیت بازالت که دارای ساخت بالشی می باشد و نیز پوشش لایه های منگنز دار آنها توسط رسوبات دریایی (آهک و آهک توفی)، میتوان کانسار منگنز گراب را یک کانسار با سنگ آتشفشانی- رسوبی در نظر گرفت. از طرفی وجود لایه بندی خوب و لامیناسیون در ماده معدنی، پرشدگی حفرات توسط کلسیت، تناوب لایه های منگنز دار با توفهای سبز، قرمز و خاکستری و قرارگیری آنها بصورت هم شیب با توالی چینه شناسی منطقه و عدم ارتباط کانی سازی با شکستگی ها، حاکی از تشکیل کانسار در یک محیط دریایی و تحت شرایط فرآیندهای رسوبی دیاژنتیک می باشد.

- براساس نتایج تجزیه شیمیایی نمونه های برداشته شده از کانسنگ منگنز در منطقه مورد مطالعه، آهن و منگنز یک همبستگی معکوس نشان می دهند. بدین معنی که مقدار اکسید منگنز، با افزایش اکسیدهای آهن کاهش می یابد. بر این اساس بخش شرقی منطقه دارای تمرکز بالایی از اکسید منگنز می باشد و بخش غربی منطقه مطالعاتی تمرکز بالایی از اکسیدهای آهن را نشان می دهد.

- با توجه به نتایج تجزیه شیمیایی، عیار اکسید منگنز در بخش شرقی منطقه بین ۸۳-۳۰ درصد متغیر است. با توجه به موقعیت مورفولوژی کانسار مذکور و عیارهای فوق الذکر، مطالعات تفصیلی تر در این ناحیه پیشنهاد می گردد.
- تمرکز بالای عناصر دیگر (نظیر نقره و بور) همراه با کانسنگ منگنز، می تواند جهت مطالعات بیشتر بعنوان محصول جانبی این کانسار در نظر گرفته شود.
- وجود لایه های توف ماسه ای با کانی زایی مس در مجاورت کانسنگ منگنز (با توجه به تمرکز بالای مس و نقره در این لایه ها) از نتایج مثبت مطالعات حاضر می باشد که می تواند بیشتر مورد ارزیابی قرار گیرند.
- اندیس منگنز موجود در جنوب غرب روستای پراچان با منشاء هیدروترمالی، جهت مطالعات بیشتر پیشنهاد می گردد.
- با توجه به کانسار منگنز گراب با منشاء رسوبی- آتشفشانی و اندیس منگنز جنوب غرب روستای پراچان با منشاء هیدروترمالی در داخل سازند کرج و نیز نظر به گسترش سازند مزبور، پی جویی منگنز در مناطق مختلف سازند کرج پیشنهاد می شود.

Post J.E (1999) Manganese oxide minerals: crystal structures and economic and environmental significance, Proc. Natl. Acad. Sci. USA, Vol. 96, PP. 3447-3454.

Roy, S. (1992) Environments and processes of manganese deposition, Economic Geol., vol. 87, PP. 1218-1236.

Smirnov, V.I. (1976) Geology of mineral deposits. Mir publisher, Moscow.

پیوست‌ها

(نتایج آنالیزها)

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور

تهران، خیابان آریافان، خیابان مروج، صندوق پستی ۱۱۹۹ - ۱۳۱۸۵ تلفن ۸۱۷۱

سامان ۰۲۱-۸۱۱۰۰۰۰۰۰ پست الکترونیکی Compu Cent: @www.dce.co.ir

بسمه تعالی

امور آزمایشگاهها

گروه آزمایشگاه زمین‌شناسی

درخواست کننده: آقای علی اصغر مختاری

تاریخ گزارش: ۱۱/۴/۲۷

شماره گزارش: G-۱۸۰-۸۱

گزارش ICP

تعداد نمونه: ۲۲
کد نمونه: ۸۱-۵۵۷
بیمار نظریه: ۴۶۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

Field No	81-M-GA-1	*GA3	*GA4	*GA5	*GA6	*GA7	*GA8	*GA9
Lab No	G-81-1494	*1495	*1496	*1497	*1498	*1499	*1500	*1501
SiO2	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0
Al2O3	<1.0	<1.0	1.1	<1.0	3.6	<1.0	1.1	<1.0
Fe2O3	2.5	2.6	2.9	2.6	3.4	2.6	2.7	3.6
CaO	4.3	2.8	6.7	2.6	5.3	3.1	3.5	16.5
MnO	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	1.4	<1.0	<1.0	2.0
MnO	74.7	73.1	69.0	79.4	61.9	82.2	81.3	42.6
TiO2	0.53	0.54	0.55	0.52	0.62	0.52	0.53	0.56
P2O5	*	*	*	*	*	*	*	*
Ag	83.4	77.3	67.9	95.6	43.7	84.2	76.5	24.6
As	*	*	*	*	*	*	*	*
B	425	373	381	390	4079	3997	3780	1539
Ba	1646	1244	1441	2037	1965	2234	873	1275
Be	<2	<2	<2	<2	<2	<2	<2	<2
Bi	*	*	*	*	*	*	*	*
Cd	*	*	*	*	*	*	*	*
Co	78	48	52	83	45	51	46	53
Cr	110	106	116	122	84	113	115	73
Cu	3781	314	678	10920	427	117	1303	185
Mo	*	*	*	*	*	*	*	*
Ni	152	99	103	170	82	105	106	83
Sb	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10
Sn	*	*	*	*	*	*	*	*
Sr	2410	353	1424	871	374	326	276	233
V	*	*	*	*	*	*	*	*
W	*	*	*	*	*	*	*	*
Zn	21	86	80	<5	31	392	88	274

اگر عناصری در حد Trace بر حسب گروه درج شده اند

تجزیه عناصری که با * مشخص شده مقدر نمیباشد

نویسندگان:

ف

تایید بریوت

آهن - کربن

تجزیه کننده:

محمد رضا تقوی
مدیر امور آزمایشگاهها

وزارت بهداشت و رفاهیت

سازمان زمین‌شناسی، منابع معدنی و صنایع معدنی

شماره: ۲/م
تاریخ: ۳۳

تولید: معادن ایران، معادن معراج، مسدود پستی ۱۲۴۱ - ۱۳۱۸۵ تلفن ۹۱۷۱
معماری: ۶۰۰۰۳۳۸ پست الکترونیکی: www.dci.co.ir
بسمه تعالی

امور آزمایشگاهها
گروه آزمایشگاه ژئوشیمی

برخاست کننده:
تاریخ گزارش:
شماره گزارش:

کد نمونه: ۱۱-۵۵۷
کد امپور:
بیمان تحریک:

گزارش ICP

Field No	*GA10	*GA11	*GA13	*GA14	*GA15	*GA16	*GA17	*GA18
Lab No	G-81-1502	*1503	*1504	*1505	*1506	*1507	*1508	*1509
SiO2	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0
Al2O3	<1.0	<1.0	1.6	1.9	1.8	6.2	<1.0	3.4
Fe2O3	2.6	2.5	2.9	2.9	2.9	5.8	2.7	3.2
CaO	2.7	8.7	3.9	3.5	5.9	11.0	2.5	15.1
MgO	<1.0	<1.0	1.1	<1.0	1.1	4.3	<1.0	1.5
MnO	79.4	65.0	80.0	76.2	64.1	37.2	78.5	42.5
TiO2	0.53	0.52	0.55	0.55	0.56	1.06	0.53	0.61
P2O5	*	*	*	*	*	*	*	*
Ag	81.8	79.8	104.9	91.6	42.0	2.7	76.0	10.7
As	*	*	*	*	*	*	*	*
B	337	3737	4605	4090	2217	569	1808	219
Ba	2494	668	2863	2107	2350	2698	>3500	2758
Be	<2	<2	<2	<2	<2	<2	<2	<2
Bi	*	*	*	*	*	*	*	*
Cd	*	*	*	*	*	*	*	*
Co	53	51	56	60	48	102	59	52
Cr	116	112	132	121	108	95	137	78
Cu	462	1787	3402	1201	728	2704	109	413
Mo	*	*	*	*	*	*	*	*
Ni	120	121	135	146	110	201	133	92
Sb	<10	<10	*	<10	<10	<10	<10	<10
Sn	*	*	*	*	*	*	*	*
Sr	341	397	370	25870	1054	388	267	345
V	*	*	*	*	*	*	*	*
W	*	*	*	*	*	<10	*	*
Zn	101	150	40	29	123	37	310	4380

نویسندگان: اکتیدایر حسب نماد و عناصر Trace برحسب کرم درج می‌باشد
تجزیه عناصری که با * مشخص شده منظور نمی‌باشد

تایید سرپرست:

تجزیه کننده:

محمد رضا تقوی
مدیر امور آزمایشگاهها

وزارت بهداشت

سازمان زمین‌شناسی، ژئوتکنیک و منابع معدنی کشور

تهران، خیابان آزادی، خیابان مریخ، صندوق پستی ۱۹۹۶ - ۱۳۱۸۵ تهران ۱۹۹۶

تلفن ۱۳۱۸۵ - ۱۳۱۸۶ - ۱۳۱۸۷ - ۱۳۱۸۸ - ۱۳۱۸۹ - ۱۳۱۹۰ - ۱۳۱۹۱ - ۱۳۱۹۲ - ۱۳۱۹۳ - ۱۳۱۹۴ - ۱۳۱۹۵ - ۱۳۱۹۶ - ۱۳۱۹۷ - ۱۳۱۹۸ - ۱۳۱۹۹ - ۱۳۲۰۰

پست الکترونیک: www.dci.co.ir

بسته نعلی

امور آزمایشگاهها

گروه آزمایشگاه زمین‌شناسی

شماره
تاریخ
بسته

تعداد نمونه:

کد آموختار: ۸۱-۵۵۷

ریشه

بهباشی تعیین:

درخواست کننده:

تاریخ گزارش:

شماره گزارش:

گزارش ICP

Field No	81.M.GA19	81.M.GA21	*GA22	*GA23	*24	*25
Lab No	G-81/510	1511	1512	1513	1514	1515
SiO2	5.8	<1.0	<1.0	8.4	3.9	<1.0
Al2O3	5.6	5.3	1.7	1.8	<1.0	<1.0
Fe2O3	47.5	53.3	65.3	56.9	60.1	1.6
CaO	3.2	5.0	4.6	2.6	3.2	3.8
MgO	<1.0	<1.0	1.8	<1.0	<1.0	<1.0
MnO	0.20	0.21	0.86	0.26	4.14	68.7
PbO2	0.66	0.71	0.55	0.56	0.52	0.53
P2O5	*	*	*	*	*	*
Ag	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	<1.0	62.2
As	*	*	*	*	*	*
B	692	276	610	1042	265	416
Ba	3009	1642	1117	2350	1948	2350
Be	4	2	<2	<2	<2	<2
Bi	<10	*	*	<10	<10	*
Cd	<2	<2	<2	<2	<2	*
Co	14	20	22	12	6	77
Cr	37	44	28	49	37	129
Cu	29	15	340	34	115	1217
Mo	*	*	*	*	*	*
Ni	<10	17	<10	<10	<10	132
Sb	*	*	*	*	*	*
Sn	<10	<10	*	<10	<10	*
Sr	315	261	369	339	193	460
V	*	*	*	*	*	*
W	<10	<10	*	<10	<10	*
Zn	435	249	773	398	<5	216

اگت‌ها بر حسب درصد و عناصر Trace بر حسب گروه درج شده است

تجزیه عناصری که با * مشخص شده مقننر تعیین شده است

توضیحات:

تایید بر روی بسته

تجزیه کننده:

محمد رضا تقوی
مدیر امور آزمایشگاهها

بسمه تعالی

امور آزمایشگاهها

گروه آزمایشگاه تجزیه شیمیایی

تعداد نمونه : ۱۴

درخواست کننده : آقای سید علی اصغر مختاری - معاونت اکتشاف

کد امور : ۸۱-۷۵۲

شماره گزارش : ۸۱-۴۶۵

بهای تجزیه : ۲۲۴۰۰۰۰ ریال (دو میلیون و دویست و چهل هزار ریال)

تاریخ گزارش : ۸۱/۱۰/۱۶

Field No. شماره نمونه	81M.GA 26	81M.GA 27	81M.GA 28	81M.GA 29	81M.GA 30	81M.GA 31	81M.GA 32
Lab. No. شماره آزمایشگاه	3029	3030	3031	3032	3033	3034	3035
SiO ₂ %	35.42	14.80	18.39	n.d	6.97	21.54	9.29
Fe ₂ O ₃ %	51.51	62.75	57.55	0.31	28.79	2.98	0.42
MnO %	1.01	1.09	1.15	83.16	46.80	49.19	77.14

Field No. شماره نمونه	81M.GA 33	81M.GA 34	81M.GA 35	81M.GA 36	81M.GA 38	81M.GA 39	81M.GA 40
Lab. No. شماره آزمایشگاه	3036	3037	3038	3039	3040	3041	3042
SiO ₂ %	10.85	31.24	6.78	21.84	22.00	3.79	14.78
Fe ₂ O ₃ %	0.62	3.84	74.82	53.52	3.02	0.51	1.54
MnO %	74.36	29.76	1.82	1.97	46.31	76.53	66.48

* کمتر از حد تشخیص روش : n.d *

* بعلت وجود کروم در نمونه ها ، مقدار FeO قابل اندازه گیری نیست *

تایید سرپرست : محمود رضا رهبر

تجزیه کنندگان : معمار - سلگی

محمد باقر ابراهیم
مسئول آزمایشگاه سها و فرآورده‌ها

شماره :
تاریخ :
پوست :

بسمه تعالی
امور آزمایشگاهها
گروه آزمایشگاه تجزیه شیمیائی

درخواست کننده : آقای سید علی اصغر مختاری
شماره گزارش : ۸۱-۴۲۱
تاریخ گزارش : ۸۱/۸/۲۲
تعداد نمونه : ۲
کد امور : ۸۱-۱۱۳۲
بهای تجزیه : ۲۵۰۰۰۰ ریال (دوپست و پنجاه هزار ریال)

Field No. شماره نمونه	81-MGA 49	81-MGA 50
Lab. No. شماره آزمایشگاه	2903	2904
SiO ₂ %	9.38	6.90
Fe ₂ O ₃ %	0.39	0.46
FeO %	n.d	n.d
MnO %	75.08	77.69

* کمتر از حد تشخیص روشن : n.d *

تایید سرپرست : محمود رضا رهبر

تجزیه کننده : معصومه دالوند

محمد رضا تقوی
مدیر امور آزمایشگاهها

شماره:

تاریخ:

پوست:

بسمه تعالی
امور آزمایشگاهها
گروه آزمایشگاههای تجزیه ژئوشیمیایی

تعداد نمونه: ۴ عدد

کد امور: ۸۱-۷۵۲

بهای تجزیه: ۶۰۰,۰۰۰/- ریال

درخواست کننده: آقای سیدعلی اصغر مختاری

تاریخ گزارش: ۸۱/۹/۱۶

شماره گزارش: G81-245

شماره نمونه	شماره آزمایشگاه	Cu %	Ag ppm	Zn ppm	Pb	Co ppm
81-M.As-1	G.81-2120	2.20	178	254	%0.20	17
81-M.As-2	2121	7.45	520	155	%0.16	22
81-M.X-1	2122	24.08	16	313	Ppm79	7
81-M.X-2	2123	8.03	430	533	Ppm524	16

سرپرست آزمایشگاه: امین شکروی

تجزیه کننده: گل باباپور

از طرف بر

محمد رضا تقوی
مدیر امور آزمایشگاهها

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

وزارت

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

بسمه تعالی

امور آزمایشگاهها

گروه آزمایشگاه ژئوشیمی

تعداد نمونه: ۳

کد امور: ۸۱-۹۹۱

بهای تجزیه: ۳۶۰۰۰۰ ریال (سیصد و شصت هزار ریال)

درخواست کننده: آقای سید علی اصغر مختاری

شماره گزارش: ۸۱-۲۷۳

تاریخ گزارش: ۸۱/۷/۱۵

Field No. شماره نمونه	81-M-AS-4	81-M-AS-5	81-M-AS-7
Lab. No. شماره آزمایشگاه	G81/2360	G81/2361	G81/2362
Ag Ppm	106	99	10
Cu %	2.02	4.31	0.24
Pb %	-----	-----	0.25
Pb Ppm	165	145	-----
Zn %	-----	-----	0.57
Zn Ppm	430	110	-----

تایید سرپرست: بتول امین شکروی

امور

محمد رضا تقوی
مدیر امور آزمایشگاهها

تجزیه کننده: هادی مقیمی

وزارت

سلامت و آموزش عالی

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

بسمه تعالی
امور آزمایشگاهها
گروه آزمایشگاه ژئوشیمی

شماره :
تاریخ :
پوست :

درخواست کننده : آقای سید علی اصغر مختاری

شماره گزارش : ۸۱-۳۱۶

تاریخ گزارش : ۸۱/۸/۱۹

تعداد نمونه : ۴

کد امور : ۸۱-۱۱۳۲

بهای تجزیه : ۴۸۰۰۰۰ ریال (چهارصد و هشتاد هزار ریال)

Field No. شماره نمونه	81.M.AN.1	81.M.AN.2	81.M.AN.3	81.M.AN.4
Lab. No. شماره آزمایشگاه	G81/3123	G81/3124	G81/3125	G81/3126
Cu PPM	23	24	32	41
Zn PPM	88	75	82	53
Pb PPM	42	39	36	54
Ag PPM	1.2	<1	2.4	3.2

تایید سرپرست : بقول امین شکروی

تجزیه کننده : بخشالی

محمد رضا الفتوی
نایب امور آزمایشگاهها